

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1886

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1886

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

50 810 52953.1717

Αποσπ.: ΣΥΝΟΧΗ ΝΕΩΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ

τμ 'Αθηνών Γεωγραφίας

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΡΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΡΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΡΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΡΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΡΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 29 Μαρτίου 1887
ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10 π. μ. συνελθόντων ἐταίρων
τριακοντα, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κον-
τόσταυλος ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν ἐπίσημον, διὰ τὸ Συμβούλιον, ἡμέραν ταύτην,
ἣτις εἶναι ὠρισμένη εἰς λογοδοσίαν αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς, ἀντὶ τῆς
συνήθους προσαγορεύσεως, ἐπιβάλλεται εἰς ἐμὲ ἢ ἐκδήλωσις τῆς
λύπης τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ γνωστῷ ἤδη ὑμῖν θανάτῳ τοῦ
μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ταμίου τῆς Ἐταιρίας,
μακαρίτου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου. Τὴν δὲ ἐντεῦθεν κατὰ τὸ εἰ-
κὸς λύπην, ἐπιτείνει εἰς αἶσθημα ἀληθοῦς ὀδύνης ἢ ἐπελθοῦσα
βεβαίωσις ἄλλου γεγονότος, ὅπως τούτου ἀπροσδοκῆτου, τοῦ γε-
γονότος δηλονότι τῆς ἀποκαλύψεως ἐλλειμμάτων καὶ ἐλλειμμά-
των σπουδαίων, ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ. Ἡ ὑπαρξίς τῶν ἐλ-
λειμμάτων τούτων ἐγνώσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ
ταμίου καὶ τῶν λογαριασμῶν, πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ ταχθέντα
σύμβουλον κύριον Γ. Νικολαΐδην, ὑπὸ τῆς ἀπορφανισθείσης οἰ-
κογενείας καὶ ἐβεβαιώθη δυστυχῶς ἔπειτα διὰ τῆς τακτικῆς τῆς
διαχειρίσεως τοῦ μακαρίτου ἐξελέγξως, ἣτις ἐγένετο, ἐντολῇ
τοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ πεπειραμένου λογιστοῦ κ. Δροσίην,

οὔτινος τὰς ἐκθέσεις, ἰδιαιτέρως ἐκτυπωθείσας, ἔχετε πάντες ἐνώπιον ὑμῶν.

Τὰ ἑλλείμματα ταῦτα, ὡς παρατηρεῖτε, πλὴν ἀσημάντων τινῶν ἄλλων ἀταξιών, εἰσὶ δύο, συνιστάμενα εἰς τὰ ἐξῆς, ἦτοι 1) εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας δώδεκα περίπου χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες ἔδει νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ 2) εἰς τὴν ἔλλειψιν καταχωρίσεως ἐν τοῖς βιβλίοις, ὡς εἰσπραχθεισῶν, πεντήκοντα καὶ πέντε χιλιάδων δραχμῶν, προερχομένων ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως τοῦ ἐντάλλματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ εἶχεν ἐκδοθῆ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς προκαταβληθέντος τιμήματος τῆς οἰκίας Λύτσιας.

Καὶ ἡ μὲν ἔλλειψις τοῦ πρώτου τῶν εἰρημένων ποσῶν, ἦτοι ἐκείνη τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, προκύπτουσα ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων καὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, οὐδεμίαν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑποδηλοῦσα δολίαν προαίρεσιν, καθόσον μάλιστα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς οἰκογενείας, τὸ ποσὸν τοῦτο, εὐρεθὲν ἐν τῷ ταμείῳ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, διετέθη ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας, ὑπολαβούσης τὸ εἰρημένον ποσόν, ὡς ἀνήκον ἀτομικῶς εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις τοῦ δευτέρου ποσοῦ, ἦτοι τοῦ τῶν πεντήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, δὲν ἦτο, κατὰ δυστυχίαν, ἐπιδεικτικὴ τοιαύτης ἀπλῆς ἐξηγήσεως, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐνῶ εἶχε πρὸ καιροῦ εἰσπραχθῆ, ὅχι μόνον δὲν φαίνεται σεσημειωμένον ἐν τοῖς βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρίστατο πάντοτε καὶ μέχρι τέλους ὡς καθυστερούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐν ταῖς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀνακοινώσεσι τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου. Καὶ ὅτι μὲν ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ περιέχεται ἀθέμιτος πρᾶξις, δὲν δύναμαι, δυστυχῶς, νὰ μὴ ὁμολογήσω, μετὰ πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβαν γινῶσιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐκ τῶν ὀρθῶς ἐννοουμένων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης ὀρμώμενος, ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν προτροπὴν, ὅπως μὴ σπεύσητε εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς τοῦ μακαρίτου συναδέλφου ἡμῶν, διότι τὸ καθῆκον τοῦ δικαίου εἶναι πάντοτε, ὡς γνωστόν, νὰ δέ-

χεται ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ἐπιεικεστέραν ὑπόθεσιν, ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναντιρρήτως συνίσταται εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διατηρουμένην ἐλπίδα καὶ ἐπομένως εἰς τὴν πρόθεσιν, τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀποκρυβέντος ποσοῦ. Ἄγομαι δὲ τόσῳ μᾶλλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅσῳ αὐτὴ ἢ ἀπλῆ σκέψις, ὅτι ἢ μέχρι τέλους ἀπόκρυψις τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἀπέβαιναν ἀπολύτως ἀδύνατος, φαίνεται ἀποκλείουσα τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ διαπράξῃ ὀριστικῶς ὑπεξαίρεσιν. Ταῦτα παρατηρῶν δὲν προτίθεμαι βεβαίως, οὔτε κατ' ἐλάχιστον, ν' ἀρνηθῶ τό, ὡς εἴρηται, ἀθέμιτον τῆς πράξεως καὶ νὰ ἀποδοκιμάσω ὡς δυνατὸν ἐντόνως αὐτήν, ἀλλὰ θέλω μόνον νὰ προκκλέσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὸν ὀρθὸν καὶ δίκαιον αὐτῆς χαρακτηρισμὸν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ πέρα τοῦ δέοντος ἢ μνήμη τοῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἡμετέρου συναδέλφου. Στηριζόμενοι δὲ εἰς τὰς περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ληφθείσας ὡς οἷόν τε ἀκριβεῖς πληροφορίας, φρονοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνυπόστατος ἢ ἐλπίς περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀναλήψεως ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἔλλειμμάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον θέλει μετέλθῃ, καθ' ὃ ἔχει καθήκον, πάντα τὰ πρὸς τοῦτο παρ' αὐτῶ μέσα.

Νῦν δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, νὰ μοι ἐπιτρέψητε καὶ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν, σχετικῶς πρὸς πᾶσαν ἐνδεχομένην τινὰ αἰτίασιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀπευθυνθῇ εἴτε κατὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἔλλειψι τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας καὶ φροντίδος, εἴτε κατὰ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συστήματος τῆς χρηματικῆς αὐτῆς διαχειρίσεως, διότι καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον οὐδετέρα τῶν αἰτιάσεων τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται συμβάντων δικαιολογουμένη. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς δύο πληροφορίας, ἧτοι ἀφ' ἐνὸς μὲν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, παρὰ τὸ σύνηθες καὶ δύναμαι εἰπεῖν ἐκτάκτως, εὑρέθη εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, συνεπεῖα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληφθείσης ἀποφάσεως, ὅπως ἀποσυρθῶσι τὰ χρήματα τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς παρ' ἣ πρό-

τερον κατετίθεντο τὰ διαθέσιμα ποσὰ καὶ ἐξ ἑτέρου, ὅτι εἶναι λίαν δύσκολον εἰμὴ ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, νὰ μὴ ὑπάρχη, ἔστιν ὅτε τοῦλάχιστον, εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ποσὸν τι διὰ τὰς καθημερινὰς δαπάνας ἢ ὅπερ καὶ συνηθέστερον ἐκ περισσεύματος αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου, ἐκ προκαταβολῆς τῆς Ἑταιρίας, ὀφειλόμενον αὐτῇ τίμημα τῆς οἰκίας Λύτσια, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐπίσης νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶχεν εἰσπραχθῆ ὑπὸ τοῦ ταμίου, χωρὶς νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον, διότι τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα, παρὰ τὰ γενικῶς τηρούμενα, εἶχεν ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου οὐχὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προεδρείου ἀλλ' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ταμίου, ὅστις ἔχων ἐντεῦθεν τὸ δικαίωμα νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ, ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀποκρύψῃ, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ λυπηροῦ τούτου θέματος.

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου θέλει πληροφορήσει ὑμᾶς κατὰ τὸ σύνθηες ὁ κ. γραμματεὺς, ὅστις παρακαλεῖται νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Λέγομεν πρῶτον περὶ τῶν ἐταίρων τῶν συνιστῶντων τὴν Ἑταιρίαν ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, περὶ τοῦ ἐκάστοτε διὰ νέων προσελεύσεων ἢ θανάτων ἀλλοιουμένου πυρῆνος αὐτῆς τοῦ ἐνεργοῦ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶον πρὸς τοὺς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι πεντήκοντα τέσσαρες, πάντες, πλὴν δύο, κάτοικοι Ἀθηνῶν.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστὸν, τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ δεκαεπτὰ ἔτη χρηματίσας ταμίης τῆς Ἑταιρίας Παναγιώτης Ἐμ. Γιαννόπουλος.

Συνδρομὴν τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ἐν ὄλφ 212, καὶ δὴ 203 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντων, 2 ἐκ Πειραιῶς, εἰς ἐκ τῶν νήτων καὶ ἕξ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἐτι δὲ συνέδραμον σωματεῖά τινα ἦτοι κοινὰ ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, ἑπτὰ ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι, μνημονευθησόμενοι κατωτέρω.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομὰς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πετροπόλει ὁμογενοῦς Ἴω. Κοντογιαννάκη. Ἐτι δὲ συνδρομαὶ ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω μνημονευταί εἶναι κατὰ τὰ εἰθισμένα αἰ ἐξῆς· Παντιᾶ Ῥάλλη δρ. 200, Περικλέους Π. Ἀργυροπούλου δρ. 100, τῆς μονῆς Πεντέλης δρ. 150, τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου δρ. 200, τοῦ δήμου Πειραιέων δρ. 100.

Ἐκτάκτως δὲ προσήνεγκαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας δραχμὰς μὲν 100 ὁ ἐκ Λονδίνου παρεπιδημησας ἐνταῦθα ἐπιστήμων John Lubbock, ὁ δὲ ὁμογενῆς Δημ. Βασιλείου δραχ. 250, ὡσαύτως ὁ ἐν Λιβερπούλῃ τῆς Ἀγγλίας Γ. Α. Πασπάτης δρ. 500. Καὶ ἔν δὲ κληροδότημα ἦλθεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν δραχμῶν δύο χιλιᾶδων παλαιῶν, ἦτοι νέων 1760, τὰς ὁποίας κατέλιπεν ὁ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀποθῶν ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου προέδρου Ὄθων Α. Κοντόσταυλος.

Τὸ δὲ κληροδότημα τοῦ Κωνστ. Ι. Ἀλεξανδροπούλου, περὶ οὗ ἐρρήθη τι ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει τοῦ Συμβουλίου, ἀκυρωθείσης τῆς διαθήκης ἕνεκα ἐλλείψεων περὶ τοὺς τύπους, ἔμεινεν ἀνεῖσπρακτον.

Ὅποια δὲ ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενεμημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαΐδου, εἰς ὃν τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου ἀνετέθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμείου.

"*Έργα ἀρχαιολογικά* ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον ἀνασκαφαὶ εἰς ἐννέα διάφορα μέρη, πολλαχῶς αὐξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου καὶ ἰδίως τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι ἐκτάκτως τῶ ὄντι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτευούσης δι' ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καθβαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἔργου ἐπιστάσις. ("Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρ. 15,982:90.

Καταβαίνοντες εἰς τὴν κάτω πόλιν λέγομεν βραχέα τινὰ περὶ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν ἀνασκαφῆς τῆς ἐν τῷ χώρῳ τῆς πυρποληθείσης ἀγορᾶς, βραχέα δέ, διότι τὰ ἀπὸ Ἰανουαρίου τοῦ 1886 μέχρι τέλους Μαΐου φανέντα μέρη τοῦ μεγάλου ἐκεῖ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων κτίσματος περιεγράφησαν ἤδη ἐν τοῖς προεκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1885, ἔνθα ἐτέθη καὶ τὸ ἰχνογράφημα τοῦ κτίσματος ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων W. Dörpfeld, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἕως τοῦ εἰρημένου χρόνου ἀποκαλυφθέντα, καὶ οὕτω οὐδὲν σχεδὸν σήμερον ἀπομένει νὰ εἴπωμεν νέον ἐξαγόμενον ἐκ τῶν σκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν μόνον ἔτι μέχρι τέλους Ἰουνίου 1886, τότε δὲ ἐκλιπόντος τοῦ ἀνασκαφίμου χώρου διεκόπησαν, καὶ περιμένομεν ἔκτοτε νὰ ἴδωμεν, πότε θέλει ἐκτελεσθῆ ἐν βασιλ. διάταγμα πρὸ καιροῦ ἐκδοθέν, δι' οὗ κηρύσσονται δημοσίως ἀνάγκης τινὰ τῶν αὐτῶν ἰδιωτικῶν γηπέδων, ὥστε νὰ γίνῃ, καθαιρουμένων αὐτῶν, δυνατὴ ἢ ἐξακολούθησις τοῦ ἡμετέρου ἔργου, ἴσως δὲ καὶ ἡ συντέλεις, ἂν πρὸς τούτοις παραδώσῃ τῇ Ἑταιρίᾳ ἢ Κυβέρνῃσι πρὸς καθαίρεισιν καὶ ἀνασκαφὴν τὸν ἐκεῖ στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸ Τουρκικὸν τζαμίον.

Ἄλλ' ἂν δὲν ἔχομεν σήμερον νὰ προσθέσωμέν τι νέον, διαφωτίζον τὸ κτίσμα αὐτὸ ἀρχιτεκτονικῶς, ὀφείλομεν ὁμῶς, καθὼς ἐποιήσαμεν καὶ πέρυσι, νὰ καταλέξωμεν τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα

ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1886 μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐν ταῖς σκαφαῖς εὐρέθησαν. Εἶναι τὰ ἐξῆς·

Αίθια. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, οἷον κιονόκρανα, παραστάδες, γείσα κτλ. μικρῶν διαστάσεων τὸ πλεῖστον καὶ σχεδὸν πάντα τοῦ Ἰωνικοῦ ἢ Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ· ἐν ὄλῳ κομμάτια 12

β'. γλυπτὰ διάφορα περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα, κολοβά πάντα, ἐν οἷς κεφαλὴ μία ἀνδρὸς ἀγενείου, μεγέθους φυσικοῦ καὶ τι πλέον, καὶ ἐν ναίδιον Μητρὸς θεῶν, καὶ λάρναξ σαρκοφάγος ἔχουσα γλυφὴν κρατῆρος καὶ δύο λεόντων πολὺ τετριμένην, ἐν ὄλῳ κομμάτια 25

γ'. ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων· ἐξ ὧν ἀναθηματικαὶ 2

ἐπιτύμβιοι, (αἱ πλεῖσται τῶν Ῥωμ. χρόνων) 16

ἀδιόγνωστοι (ὧν αἱ πλεῖσται ὀλιγογράμματοι). 19

Ἄττικὸν ψήφισμα 1 38

δ'. Χαλκᾶ σκεύη 2

ε'. Σιδηροῦς ἤλος μέγας 1

ς'. Πήλινα· πινάκια πρασίνου γανώματος 6

ζ'. Ἀργυροῦν μικρὸν πέταλον, ἔχον ἔκτυπον παράστασιν Χριστιανικὴν ἴσως 1

η'. Νομίσματα χαλκᾶ, κακῆς τὸ πλεῖστον διατηρήσεως, Ἄττικὸν 1

Βυζαντινὸν 1

Φραγκικὸν. 1

Βενετίας 2

Τουρκικοὶ παράδες 8

Δίλεπτον Ἑλλην. βασιλείου. 1

Ἄδιόγνωστα εἰσέτι 9 23

Τὸ ὅλον κομμάτια 108

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν οἰκοδόμησιν ἐνὸς ὑψηλοῦ στερεοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου πρὸς νότον καὶ ἐνὸς ὀχετοῦ μακροῦ μέτρων 89 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἐν ὄλῳ δραχμαὶ 10,945:51.

Μικρά δέ τις σκαφή τεσσάρων ἡμερῶν, ἀποπειρας χάριν, ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἀνωφεροῦς ὁδοῦ, τῆς μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς οἰκίας Κ. Ν. Κωστῆ, καθόσον ἐκεῖ πλησίον πρὸ ἐτῶν κατὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Βουλῆς εἶχεν εὐρεθῆ λίθος μέγας ἐπιτύμβιος ὁ τοῦ « Ἀθασκάντου Κηφισιέως παιδοτρίβου ἐλευθέρων παιδῶν » ἐκ τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν σπουδαῖον προῆλθεν εἰς φῶς ἐκ τῆς σκαφῆς· διότι τὸ μὲν φυσικὸν ἔδαφος ἐν τῇ ὀπωσοῦν ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει, ἧς τὸ ὕψος ἐνομιζέτο ὅτι ἐσχηματίσθη ἐξ ἐπιχώσεων, εὐρέθη εὐθύς μετ' ὀλίγον, μία δὲ ἐκεῖ φανεῖσα γραμμὴ τοίχου, λοξὴ πρὸς τὴν ὁδὸν καί, ἐφ' ὅσον παρ' ἡμῶν ἐξητάσθη, μήκους 13 μέτρων, πλάτους 1,55, ὕψους ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους 1,20, συνέκειτο ἐκ παντοίων μεγάλων τε καὶ μικρῶν λίθων ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν μεταξὺ καὶ ἀμμοκονίας, χρόνων ἴσως τῶν ὑστῆτων Ῥωμαϊκῶν, κολλητὰ δὲ τῷ τοίχῳ καὶ ἐσωτέρῳ αὐτοῦ ἦτοι πρὸς νότον καὶ τάφοι τρεῖς ἐφανερώθησαν κεραμοσκεπεῖς καὶ ἄλλως πᾶν ἄσημοι· ἐχώρουν δὲ οὗτοι ἐν μέρει καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν τοίχον καὶ δὲν εἶχον οὐδενὸς εἶδους κτερίσματα, τὰ δὲ ὅστ' ἦσαν πολὺ ἐφθαρμένα καὶ ἐν τῷ ἐνὶ ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν οἶονεῖ σεσωρευμένα.

Ἐκ τῆς ἀποπειρατηρίου ταύτης ἐργασίας δὲν ἐπέισθημεν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη τοίχου ἠδύνατο νὰ εἶναι τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων καὶ δὴ τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως, ὅστις ὅμως δὲν ἀπέιχε πολὺ ἐντεῦθεν.

Ἔστωσαν δ' ἐνταῦθα καταλεγεγμένα καὶ τὰ μικρὰ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης εὐρήματα·

Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη λίθινα τέσσαρα, ὄχι μεγάλα.

Ἐπιγραφαὶ δύο ἐπὶ λίθων ὀλιγογράμματοι, ἀδήλου ὑποθέσεως.

Ἐν ἀρυβαλλίδιον πῆλινον κοινόν.

Ἐν πρόσωπον ἀνθρώπου πῆλινον τετριμμένον.

Δύο κωνοειδῆ σωματῖα πῆλινα διάτρητα.

Ἐν ἀρτοειδῆς σωματῖον πῆλ. διάτρητον, ἔχον ἔντυπον σύμβολον.

Πέντε λαβαὶ ἀμφορέων Κνιδίων καὶ Ῥοδίων ἐνεπίγραφοι (1).

(1) Παρατηροῦμεν, ὅτι λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι καὶ σωματῖα κωνοειδῆ καὶ

Ἡ τρίτη τῶν ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους ἐπεχειρήθη ἐξ ἀφορμῆς δοθείσης παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὁδόν τινα ἔτεμε πλατυτάτην κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου 1886, ἄγουσαν ἀπὸ τῶν παριλισείων κήπων δυτικῶς εἰς τὴν πόλιν, θέλουσα δὲ νὰ παρακάμψῃ τὸ ὕψωμα, ἐφ' οὗ νῦν θέατρον νεωτερικόν, τὸ τοῦ Τσόχα λεγόμενον, ἐξέκλινε μικρὸν πρὸς νότον, παρὰ τὸ ἀρχῆθεν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκεκριμένον σχέδιον. ἀγνοοῦμεν διὰ τί· καὶ ἐκεῖ ἔπεσεν εἰς τινὰς ἐπὶ τῆς νέας γραμμῆς προφανέντας τάφους κτιστοὺς καὶ ἀπλᾶς σαρκοφάγους λάρνακας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἓνα κεκολοθωμένον μὲν τὸ ὕψος, ὀρθῶς δὲ ἐμπεπηγμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κίονα ῥαβδωτόν. Καὶ τοὺς μὲν κτιστοὺς τάφους διέλυσεν ἡ δημορχία, περὶ δὲ ἄλλων τινῶν ὀγκωδῶν λίθων σποράδων αὐτόθι προφανέντων καὶ ἰδίως τοῦ κίονος ἐδίστασε, φαίνεται, καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν, ἀπαιτοῦσα τὴν ταχεῖαν παρ' ἡμῶν ἄρσιν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προβῆ ἡ ὁδοποιία ἀκωλύτως. Τότε ἀνηνέχθημεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ δηλώσαντες αὐτῷ, ὅτι ἡ ῥυμοτομία δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν πρὸς νότον ἀπόκλισιν, ἐπειδὴ οὕτως ἐπάτει τὴν βεθαίως ἐκεῖ που ὑπάρχουσιν ὑπὸ γῆς βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, εἰσεχώρει δὲ καὶ ἑσωτέρω αὐτοῦ, ἀπητήσαμεν τὴν ἀναστολὴν τῆς ῥυμοτομίας καὶ εὐτυχῶς εἰσηκούσθημεν. Ἐπεμψε δὲ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἓνα ὑπάλληλόν του μὲ σκαφεῖς τινὰς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῆς Ἑταιρίας ἐργαζομένων, ἵνα σκάψωσιν, οὐδὲν μετακινοῦντες, περὶ τὸν ῥαβδωτὸν κίονα καὶ τὰ πλησιέστατα μέρη. Οὕτω δι' ἐργασίας ὀλίγων ἡμερῶν ἐφάνη, ὅτι εἰσοδός τις ἐκεῖ ἦτο κανονικὴ εἰς τὸν περίβολον, διατέμνουσα τὴν βόρειον αὐτοῦ πλευράν, ὃ δὲ κίων καὶ τὸ κατ' ἀντικρῦ αὐτοῦ πρὸς νότον ἀποκαλυφθὲν τότε βραχὺ σκέλος τοίχου συνάπτοντος τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾷ, ὡς καὶ ἡ

ἀρτοιδῆ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς θέσεως ταύτης εὐρέθησαν πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν εἰς πληθὺς μέγα, ἰδίως ἐν τῇ καταβολῇ τῶν θεμελίων τῆς πλησίον οἰκίας τοῦ Κ. Πλατῦ, ἐν δὲ τῇ θεμελιώσει τῆς οἰκίας Κ. Κωστῆ εὐρέθησαν ὡσαύτως πρὸ ἐτῶν μνήματα ἐπιτύμβια καὶ κτερίσματα ἄξια λόγου, περὶ ὧν ὄρα «Παλιγγενεσίας» ὄλλον τὸ μετὰ τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1864.

διασωθείσα αὐτόθι μαρμαρίνη στρῶσις, ἦσαν ὑπολείμματα τοῦ ποτέ ὑπάρξαντος ἐνταῦθα ἀξιολόγου προπύλου, οἱ δὲ διὰ τῆς εἰσόδου ταύτης τὸ πάλαι εἰσερχόμενοι προβαίνοντες κατ' εὐθείαν ἔφθανον εἰς τὸν πρῶτον στοῖχον κίωνων τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τοῦ Ὀλυμπείου. Ταῦτα ἐγνώσθησαν ἀριδῆλως τὰς πρώτας ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα δέ, γενομένου μικροῦ τινος διαλείμματος ἔλαβεν εἰς χεῖρας ἀπὸ τῆς 13 Ὀκτωβρίου ἢ Ἑταιρία ἡμῶν, ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου, τὴν περαιτέρω δι' ἀνασκαφῆς ἔρευναν τῆς ὅλης βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου καὶ προήγαγε τὰς ἐργασίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δαπανήσασα δρ. 3,995.40, ὅτε ἔστη περιμένουσα νὰ ἴδῃ ἐπερχομένην τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἐνέργειαν τῶν τοῦ κράτους ἀρχῶν πρὸς ἐντελῆ εὐδῶσιν τοῦ καλοῦ τούτου ἀνασκαφικοῦ ἔργου. Πρῶτος δὲ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ὅρος εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς κακῶς χαραχθείσης πρώτης ὁδοῦ, ἣτις δέον νὰ λάβῃ βορειοτέραν διεύθυνσιν, ἔπειτα ἡ ἀπὸ τοῦ τετραγώνου ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμπείου ἄραις τῶν δύο σιδηρῶν τροχιῶν, τῶν ἀγούσῶν πρὸς τοὺς παριλισσεῖους κήπους καὶ πρὸς τὸ Φάληρον, καὶ τέλος ἡ κατάργησις μὲν τῆς νῦν τῶν κηδειῶν ὁδοῦ διὰ μέσου τοῦ αὐτοῦ ἐμβαδοῦ, ἀνοιξίς δὲ ἄλλης ἔξωθεν κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Ἐλπίζομεν δὲ προσεχῶς νὰ ἐγκριθῶσι ταῦτα πάντα, ὅπως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὰ ἠτήσαμεν, ὅτε καὶ ἡ παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἐνέργεια δὲν θέλει λείψῃ πρὸς εὐπρεπῆ ἀποκατάστασιν τῶν τόπων τούτων.

Νῦν δὲ πρὶν εἰπῶμεν, τί μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας προῆλθεν εἰς φῶς καθ' ὅλην τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευράν, λέγομεν ἄνευ ὑπερβολῆς τόδε, ὅτι τὰ ἐξαχθέντα ἀρχαιολογικὰ πορίσματα ἐκ τῆς μόλις τριμήνου ταύτης ἀνασκαφῆς ὑπερτεροῦσι κατὰ πολὺ τὰ ἐξ ἄλλων τινῶν χρονιωτέρων καὶ δαπανηροτέρων.

Πρῶτον, τὸ πρόπυλον ἐφάνη ὅτι ἤτό ποτε τετράστυλον ἐπὶ ἐμβαδοῦ τετραγώνου, προέχοντος ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Ἄνευ δὲ ὑπερβάσεως βαθμίδων εἰσῆρχοντο ἔξωθεν οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν τετράγωνόν του χῶρον, ὅστις θὰ ἦτό ποτε ἐστεγασμένος καὶ ὡσαύτως εἰς τὸ ἰσόπεδον ἔδαφος τῆς αὐλῆς

τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ τετράγωνος τοῦ προαυλίου χωρὸς εὐρέθη νῦν σώζων κατὰ τὸ ἥμισυ του μόνον μέρος στρωσιν μαρμαρίνην, ἥτις ὁμῶς δὲν φαίνεται οὐσα ἢ ἐξ ὑπαρχῆς, ἀλλὰ προερχομένη ἐξ ἐπισκευῆς, ἅτε συνεστηκυῖα ἐκ καλυπτῆρων στέγης, ἀποκει- κρουσμένων τὰς ἐξοχάς.

Δεύτερον αἱ σκαφαὶ ἔδειξαν τὸ ἀκριβῶς τετράγωνον τοῦ ὅλου περιβόλου, διότι ἐφάνησαν ἐν τῷ βῆθει σωζόμεναι αἱ περατοῦ- σαι τὴν βόρειον πλευρὰν γωνίαι, ἢ τε ἀνατολικὴ καὶ ἡ δυτικὴ, ἑκατέρα μετ' ἀντηρίδος διαγωνίου. Καὶ περὶ τούτου μὲν οὐδεὶς ποτε τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογούντων εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἀλλ' οἱ ἐν Βερολίῳ χαραχθέντες τοπογραφικοὶ χάρται κακῶς ἐδεί- κνουν καὶ δεικνύουσιν ἔτι τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευρὰν ὄχι ἰσομήκη τῇ μεσημβρινῇ ἀλλὰ βραχυτέραν καὶ ἐκατέρωθεν καταλείπουσαν ἄνοιγμα διὰ εἴσοδον εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ σφάλμα παρήχθησαν οἱ χαράξαντες τοὺς χάρτας, ὡς ἐκ- λαβόντες ἀρχαίον ἓνα ψευδῆ νεωτερικὸν τρίβαθμον τοίχον, ὃν πρὸ 26 ἐτῶν ὁ ἐκ Γαλλίας μηχανικὸς Daniel, βανδαλικῷ τῷ τρόπῳ ἀποσπᾶσας μεγαλολίθους ἐκ τοῦ μέσου τῆς βορείας πλευ- ρᾶς, κατεσκεύασεν ἐν τῷ ἔλλιπῶς σωζόμενῳ βορειοτάτῳ ἄκρῳ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, εἰσέχοντα πρὸς τὰ ἔσω ἐπὶ δέκα περίπου μέτρα. Τοῦτον ἡμεῖς τὸν τοίχον νῦν διαλύσαντες, ὡς ἦτο δί- καιον, τοὺς λίθους του τοὺς ἀρχαίους μετεχειρίσθημεν ὅπου ἔδει, δηλώσαντες καὶ ὑπὲρ γῆς δι' αὐτῶν τὴν ἀληθῆ βορειοδυτικὴν γωνίαν.

Τρίτον κατεδείχθη, ὅτι τὸ ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο καὶ μεγαλόλι- θον πρόσκτισμα τὸ πρὸς τῷ δυτικῷ πέρατι τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου ἔξωθεν ὀρώμενον, δὲν εἶναι σύγχρονον τῷ τοίχῳ τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μεταγενέστερον, εἰ καὶ ἐπιεικῶς παλαιόν, κτισθὲν δι' ἄγνωστον ἡμῖν λόγον καὶ περιλαβὸν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χορδὴν αὐτοῦ, ἥτοι πρὸς τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾶ, τρεῖς τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκεῖ κτισθεισῶν ἀντηρίδων.

Τέταρτον ἐνεφανίσθησαν πάνυ εὐπροσδέκτως ἐννέα μεγαλό- λιθα ἐπιστάγματα τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καὶ τῶν ἀντηρίδων, ἰδιοσχῆμως ἐξεργασμένα, ὁποῖα, καθ' ὅσον ἐμοὶ γνωστόν, οὐ- δαμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθησαν, πλὴν τινῶν ὀλίγων τοῦ πρὸς

τῷ Διπύλῳ τείχους. Ταῦτα δὲ ἡμεῖς ἤδη καὶ ἐχρησιμοποίησα-
μεν, ἐπιθέσαντες αὐτὰ ὅπου ἔδει ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τοίχου, οὐ
ὁμῶς τὸ ποτὲ ὕψος δὲν μᾶς εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ὑποτίθεται εὐ-
λόγως ὄχι μέγα.

Πέμπτον δέ τι καὶ μάλα αἰνιγματῶδες ἐφάνη ἔξωθεν τῆς βο-
ρείας τοῦ περιβόλου πλευρᾶς, ὀλίγον δυτικώτερα τοῦ προτύλου·
μεγίστων ἐκ πύρου κιώνων ἡμίτομα τύμπανα, ἥτοι σπόνδυλοι
ἡμίσεις κεῖνται πλησίον ἀλλήλων κατανωτιζόμενοι μὲν μὲ τὸ
περιφερές μέρος των, κανονικῶς δὲ μὲ τὰς χορδᾶς των ἀπαρτί-
ζοντες γραμμᾶς τοῦλάχιστον δύο ἰκανῶς πλατείας καὶ κατ' ὀρ-
θὴν γωνίαν συνημμένας, λοξῶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ περιβόλου τοί-
χον ἐχούσας. Ἐξ ἑνὸς δὲ μόνου δόμου σύγκεινται ἐπὶ τῆς φυσι-
κῆς κιμωλίας, καὶ φαίνονται μὲν ὡς τι ὑπόλειμμα στρώσεως οδοῦ
τῆς παρὰ τὸν τοίχον τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ δυσπαράδεκτον εἶναι
τοῦτο διὰ τόσον ὀγκῶδεις λίθους· μᾶλλον δὲ πιθανὸν φαίνεται
ὡς ἐκ τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν σχήματος καὶ τῆς γραμμικῆς διευ-
θύνσεως, ὅτι εἶναι λειψανα κτίσματός τινος ἀρχαίου, ὑπάρχοντος
αὐτόθι πρὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, καθ' ὅσον
μάλιστα καὶ παρατηρήθη, ὅτι εἰς ἡ δύο τῶν σπονδύλων τούτων
οἱ πλησιέστατοι τῷ περιβόλῳ ἀπεκρούσθησαν τὰς ἄκρας ὑπὸ τῶν
οικοδόμων ἐπίτηδες, ἵνα παρασκευασθῇ τόπος πρὸς θεμελίωσιν
τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου. Ἄλλως δὲ οἱ σπόνδυλοι οὗτοι εἶναι
ἰσομεγέθεις μὲ τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν θεμελίωσιν τῶν μαρμαρί-
νων κιώνων τοῦ Ὀλυμπίου, καθὼς ὁ ἀρχιτέκτων Δοέρπφελδ,
παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας, διὰ σκαφῆς ἐξηκρίβωσε, καὶ
πιθανὸν γὰρ εἶναι τῶν χρόνων τοῦ Πεισιστράτου.

Ῥητέον, δ' ἔτι, ὅτι διελύσαμεν πολλὰ τῶν ἔξω τοῦ περιβό-
λου ἀμόρφων κτισμάτων καὶ τάφους τῶν μετὰ Χριστὸν χρόνων,
κτιστοὺς μὲν στερεῶς διαφόροις λίθοις καὶ ὀπτοπλίνθοις, ἀσκε-
πεῖς δὲ εὐρεθέντας τὸ πλεῖστον, πλὴν δύο, ἐπιγραφὴν δὲ αὐτῶν
Χριστιανικὴν οὐδεμίαν εὔρομεν.

Τὰ δὲ κινήτὰ εὐρήματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἦσαν τὰ ἑξῆς:

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη διάφορα (ἐν οἷς 12 σω- λῆνες κέραμοι.)	16
β'. γλυπτὰ τεμάχια διάφορα.	21

γ'. ἐπιγραφαὶ (2 ἐπιτύμβιοι, 2 ἀναθηματικαί, 1 ψήφισμα, 8 ἀδιάγνωστοι).	13
δ'. σφονδύλιον.	1
Χαλκᾶ (2 δακτύλιοι, 3 σταυροί, 2 ἐνώτια, 16 κρίκοι).	23
Ὀστέινα (βελόνοι ἢ καρφίδες).	3
Πήλινα (μορφῶν καὶ λύχνων θραύσματα καὶ κρίκος).	4
Νομίσματα χαλκᾶ (Ἀθηναίων 3, Βυζαντινὰ 18, ἀδιάγνωστα 6).	27
Τὸ ὅλον κομμάτια	108

Τετάρτη ἀνασκαφή. Ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν νοτιοανατολικὴν συνοικίαν ἀγ. Νικολάου, καταντικρὺ τῆς οἰκίας Σαχτούρη (ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ὁποίας ἴσταται κατὰ χώραν ὁ γνωστός « ὄρος ἐμπορίου καὶ ὁδοῦ ») καὶ δὴ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος καὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καταβαλλομένων ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ θεμελιῶν οἰκίας ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα ἐφάνη ἐν κτίσμα ἄρχαϊον, συνεστηκὸς ἐπιμελέστατα ἐκ λίθων πωρίνων μεγάλων κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον οἰκοδομίας καὶ αὐτόθεν δηλούμενον ὡς δημόσιον καὶ τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου Ἰάκωβον Χ. Δραγάτσην, τὸν ἀναγγείλαντα πρὸς τε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ τὴν Ἐταιρίαν ἡμῶν τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου ἡ ἐπιστάσις τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως τοῦ κτίσματος δι' ἀνασκαφῆς, δαπάνη τῆς Ἐταιρίας. Συγχρόνως κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὲρ τοῦ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀρχαιότης αὕτη καὶ μὴ ἐπικλυθῇ ὑπὸ νεωτέρας οἰκοδομῆς. Ἐκ τῆς ἐπὶ δύο ἑβδομάδας γενομένης περισκαφῆς ἐφάνη, ὅτι τὸ κτίσμα παρετεινετο καὶ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ γηπέδου ἐπὶ τὰς ὁδοὺς Ἀρτέμιδος καὶ Νοταρᾶ εἰς μῆκος 12 μέτρων Γαλλικῶν (ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ,) πλάτος 15,55, ὕψους δὲ (ὅπου ὑψηλότατον διεσώθη) 5 μέτρων. Ἐγνώσθη δέ, ὅτι ἔχει σχῆμα στοᾶς, βλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα, μετὰ χωρισμάτων τετραγώνων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ εἶναι τὸ ὑπολειφθὲν τοῦτο μέρος τὸ ἄκρον αὐτῆς τὸ βορειοανατολικόν, καθὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς ἐν τῷ σχεδίῳ, ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων Καβερᾶου κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἐται-

ρίας και μέλλει νὰ ἐκδοθῆ σὺν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ (1). Φιλοτίμως δὲ καὶ ἐπιμελῶς ὁ Δραγάτης ἐπιστατήσας τοῦ ἔργου ἀνήνεγκεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἑκτοτε τὰ παρατηρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐν ταῖς σκαφαῖς διὰ λεπτομερῶν ἐκθέσεων του, ἐκ μιᾶς τῶν ὁποίων ἐξάγομεν τὰ ἐξῆς: « Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτιρίου μετὰ τὴν παχειὰν νέαν ἐπίστρωσιν τῆς ὁδοῦ ἐφάνη στρώμα πλήρες θραυσμάτων ἀμφορέων τῶν κοινῶν, ἐν οἷς καὶ τινες λαβαὶ μετὰ σφραγίδων καὶ λύχνοι ἱκανοί· μετὰ τὸ στρώμα τοῦτο θραύσματα ἀγγείων χρόνων καλῶν, ὧν τινὰ μετὰ κοσμημάτων ἢ μερῶν παραστάσεων, ἄλλα μετὰ φυλλωμάτων ἢ μαινῶνδρων, ἄλλα τὴν ἐπιχρῦσωσιν τῶν κοσμημάτων διατηροῦντα· ἐν δὲ τούτων τεμάχιον ἀγγείου χρόνων καλῶν ἔφερε τὰ γράμματα ΣΩΤΗ . . . ἔκτυπα, ἐν τοῖς τελευταίοις δὲ χώμασι καὶ ἡλίοι τινες χαλκοὶ εὑρέθησαν. (2) »

Εἰς ταῦτα προσθέτομεν, ὅτι ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀνασκαφὴ ἐφ' ὅσον ἐπετρέπετο, ἐγεμίσθησαν πάλιν οἱ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνοιχθέντες λάκκοι, ὁ δὲ Α. Λουκίας ὑπεχρεώθη παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ μὴ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κτίσματος, ἀλλὰ παρ' αὐτὸ πλαγίως, καὶ ἔδωκεν ἔγγραφον περὶ τούτου ὑπόσχεσιν.

Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον δρ. 468:75.

Περὶ τῆς πέμπτης ἀνασκαφῆς τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθούσης ἐν Ἐλευσίῃ ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὰ ἐξῆς γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημητρίου Φιλίου. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐλευσίῃ δρ. 5,370.

Καὶ ἡ ἕκτη ἀνασκαφὴ ἡ ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ, τῷ ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ, κατ' ἐξακολούθησιν ἐγένετο, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βασιλίου Λεονάρδου. Ἡ ἐκθεσίς του ἔχει ὡς ἐξῆς. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ δρ. 6,702.

(1) Ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ ὁράται δεδηλωμένον πρὸς τὸ βῆθος τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Λουκίας καὶ ἐν ἄλλου κτίσματος ἀρχαίου γωνιώδες μέρος, ἐν ἀποστάσει ἐνὸς μέτρου ἀπὸ τῆς στοᾶς, περὶ οὗ δὲν ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμέν τι ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἵνα μὴ ἐκταθῇ ὑπερμέτρως ὁ λόγος.

(2) Ἐννοεῖται, ὅτι πάντα τὰ εὑρεθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ Πειραιῶς.

Ἐν τῇ *ἑβδόμῃ* ἀνασκαφῇ, ἥτις ἦτο τάφων ἀνερεύνησις ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Εὐβοίας *Ἐρετριακῇ* χώρῃ, ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Χρηστός Τσουντας, οὗ τὴν ἔκθεσιν ἀναγινώσκομεν ὑμῖν. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν *Ἐρετρια* δρ. 1,200:85.

Ὁ αὐτὸς ἔφορος ἐπεστάτησε καὶ ἐν τῇ *ὀγδόῃ* ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν *Μυκῆναις*, περὶ ἧς ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν *Μυκῆναις* δρ. 6,987:50.

Τέλος ἐν τῇ κατ' ἐξακολουθήσει ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν τῇ *Ἐπιδαυρία* τῇ *Ἀργολικῇ*, ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Βαλέριος Στάτης. Ἡ ἔκθεσις του ἔχει ὡς ἐξῆς. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν *Ἐπιδαύρῳ* δρ. 3,655:50.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη ἀνέβη εἰς δρ. 55,008:50.

Ἐμερίμνησε δὲ τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ ἐπισκευῆς ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἐχόντων ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ προεκάλεσε τὴν ἐπὶ τούτῳ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος W. Dörpfeld, παρ' οὗ μετὰ γενομένην ἐξέτασιν ἐθεωρήθη ὡς μᾶλλον ἐπείγουσα ἡ ἐπίσκευὴ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου καὶ ἡ τοῦ ἐπιστυλίου τῆς συστάδος τῶν κίωνων τοῦ Ὀλυμπείου. Ἐγένετο καὶ προϋπολογισμὸς τις τῆς δαπάνης διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔργα, ἀλλὰ διὰ καιρικὰς τινὰς περιστάσεις ἀνεβλήθη ἡ ἐκτέλεσις. Μία μόνον ἐξεταστικὴ ἐργασία ἐγένετο περὶ τὰ θεμέλια τοῦ ἐνὸς τῶν μοναχῶς ἰσταμένων κίωνων τοῦ Ὀλυμπείου, τῶν πρὸς δύοσιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ εἰρημένου ἀρχιτέκτονος, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ὑπόψια περὶ τῆς στερεότητος τοῦ κρηπιδώματός του, ἀλλ' εὐρέθη, γενομένης ἱκανῶς βαθείας περισκαφῆς, ὅτι καὶ μᾶλλον ἀσφαλῶς εἶναι τεθεμελιωμένος ὁ κίων, ὡς ἡ περὶ τούτου λεπτομερὴς ἔκθεσις τοῦ ἀρχιτέκτονος πρὸς τὸ Συμβούλιον διέλαβεν.

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος ἐν ὧν δρ. 12,861.35, δηλ. κατὰ τὸ ἡμισυ ὀλιγώτεραι ἢ πέρυσιν. Οὕτως ἔτυχεν δὲν προσηνέχθησαν ἡμῖν πολλὰ ἄξια

λόγου ἀρχαῖα εἰς ἀγοράν παρὰ τῶν ἀρχαιοπρατούντων. Εἰς τὸ ἀνωτέρω δὲ ποσὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ δραχμαὶ 4,694, πεμφθεῖσαι ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὸν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης Φιλεκαπαιδευτικὸν Σύλλογον, ὡς συνδρομὴ, ἀφοῦ καὶ ἀλλῶς καὶ δι' ἀποστολῆς ἐντεῦθεν εἰς Κρήτην τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ τῆς Ἑταιρίας Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἐπληροφορήθη τὸ Συμβούλιον, ὅτι οἱ διέποντες τὰ τοῦ Συλλόγου ἐκείνου πρὸς τῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας ἐπιμελεῖα ὄχι ἐν παρέργῳ ἐτίθεντο καὶ τὴν περισυναγωγὴν καὶ συντήρησιν τῶν τοῦ τόπου ἀρχαιοτήτων, ἔχοντες ἤδη αὐτῶν κατηρτισμένην συλλογὴν ἀξιόλογον, ἐφιλοτιμοῦντο δὲ ἐσχάτως νὰ αὐξήσωσιν αὐτὴν διὰ προσκτήσεως ἐνὸς εὐμεγέθους εἰκονικοῦ ἐκ μαρμάρου ἀνδριάντος, πωλουμένου παρ' ἰδιώτου καὶ κινδυνεύοντος νὰ ἐξαχθῇ τῆς νήσου, μόνον δὲ διὰ χορηγίας πεμπομένης ἐντεῦθεν δυναμένου ν' ἀγορασθῇ καὶ μείνῃ ἐν τῇ συλλογῇ Ἡρακλείου, ὅπερ δὴ καὶ ἐγένετο. Πρώτην ταύτην φορὰν εἰς τὰς ἐξω τοῦ βασιλείου Ἑλληνικὰς χώρας ἐποίησεν ἐνέργειαν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εὐτυχῇ.

Δωρεὰς ἀρχαίων ὀλίγας ἔλαβον ἐν τῷ ἔτει αἰ τῆς Ἑταιρίας συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῆ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ εὐθέτησις τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Μετσοβίῳ ἐγένετο δι' ὄλου τοῦ ἔτους παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὁποίου κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ῥηθῇ, ὅτι ὄχι μόνον νὰ παραλαμβάνῃ ἔχει πολλὰ καθ' ἐκάστην ἀρχαῖα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προερχόμενα, οἷον τὰ ἐκ Μυκηνῶν κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος καὶ τὰ ἐξ Ἐρετρίας καὶ νὰ ἐπινοῇ καὶ ἐξευρίσκῃ ἐν τῇ δυσχωρίᾳ τοῦ Μετσοβίου τόπους καταλλήλους πρὸς τοποθέτησίν των, ὅπερ μὲν διὰ συχνῶν μεταθέσεων κατορθοῦται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ παραδιδῆ πάλιν ἄλλα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον διὰ πρωτοκόλλων ἀπασχολεῖται πολλάκις, οἷον τὰ λίθινα τὰ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων προελεύσεων. Διεξάγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τὰ πολυειδῆ ἔργα τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας, ὥστε οὐδὲν θαῦμα, ἂν δὲν συνετελέσθη εἰσέτι καθ' ὀλοκληρίαν ἡ εὐθέτησις ἐν δυοῖν τῶν μικροτέρων δωματίων τῶν παρακειμένων ταῖς μεῖζοσιν αἰθούσαις,

ὥστε νὰ ἀνοιχθῶσι καὶ αὐτὰ εἰς τὸ κοινόν. Τὰς δυσκολίας ταύ-
 τας συνορῶν τὸ Συμβούλιον ἔδωκε πρό τινος χρόνου τὴν ἄδειαν
 τῷ ἐπιμελητῇ νὰ προσλάβῃ τινὰ βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς του διὰ
 τὰ Μουσειακὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔργα, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχῃ εἰς
 τὴν ἐκλογὴν. Τότε δὲ καὶ μόνον θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ ποθουμένη
 ἐκδοσις ἐντύπου καταλόγου τῶν ἀρχαίων διὰ τὸ κοινόν. Ὁ δὲ
 χειρόγραφος κατάλογος προβαίνει ἀδιαλείπτως συντασσόμενος
 παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν ἐν αὐτῷ τὸν γενικὸν ἀριθ-
 μὸν 15,968 (1). Πέρουσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,676. — [Ἡνοίγητο

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθί-
 νων 4237, χαλκῶν 1138 (ἐξ ὧν 111 σταθμά), σιδηρῶν 58, μολυβδίνων 2501,
 (ἐξ ὧν 1310 σύμβολα, 410 σταθμά), ἀργυρῶν 61, χρυσῶν 257, ὀστεινῶν 115,
 θαλίμων 276, διαφόρων ὑλῶν 305, πηλίνων ἀγγείων 3542, πηλίνων μορφεῶν
 1964, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 281, πηλ.
 θραυσμάτων 319, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν καὶ
 φακοειδῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ
 ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ
 ἄλλων τόπων), συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, κατατεθειμέναι οὔσαι ἐν
 τοῖς ὑπογεῖσις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν
 τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς:

<i>Χρυσᾶ</i>	
Ἑλληνικόν (ἐξ ἡλέκτρου)	1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἐν νομισματοσίημον)	3
Βυζαντινὰ	251
Βενετικὰ	5
Κουφικὸν καὶ Περσικὸν καὶ Ἰνδικὰ (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων) . . .	15
<hr/>	
<i>Ἀργυρᾶ</i>	
Ἑλληνικὰ	275
Ῥωμαϊκὰ	587
Παρθικῶν βασιλείων	247
Βυζαντινὰ καὶ ἄλλων διαφόρων χωρῶν (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων) .	167
<hr/>	
<i>Ἐκ κράματος ποτίν</i>	
Numi Alexandrini.	1,181
<hr/>	
<i>Κίθδηλα νεώτερα</i>	
Ἀργυρᾶ.	12
Χαλκᾶ	12

"Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσι διαφόρων ἔθνῶν καὶ ἐποχῶν ἀνατάκτα ὑπὲρ
 τὰς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλεῖστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ὡς ἐφθαρμένα.

"Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ
 ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν

δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.]

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα οἶον κατασκευὴν θηκῶν, βύθρων, ἐπίπλων ἄλλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρχαίων κτλ. ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,302:55.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὔξηθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν μὲν κατὰ 45 τόμους καὶ φυλλάδια ἀντί δρ. 2,012:60 (ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά)· ἐκ δωρεῶν δὲ ἢ ἐξ ἀνταλλαγῶν πρὸς τὰ δημοσιεύματα ἡμῶν κατὰ 52 τόμους καὶ φυλλάδια. Πίναξ τῶν τε ἀγορασθέντων καὶ τῶν ἄλλων προσκτηθέντων θέλει προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἡμερὶς τῆς Ἑταιρίας ἐξηκολούθησεν ἐκδιδομένη κατὰ τὸ ἔτος τακτικῶς, δαπανηθεισῶν δρ. 5,948:55. Ἀντίτυπα αὐτῆς στέλλονται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου εἰς τινὰ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κατ' ἀνταλλαγὴν πρὸς τὰ αὐτῶν δημοσιεύματα, καὶ ἄνευ δὲ ἀνταλλαγῆς εἰς τινὰ τῶν ὁμογενῶν ἰδρύματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐντὸς τοῦ βασιλείου.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένους ἀνασκαφάς, ἐμισθοῦντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρεῖῳ τῆς Ὠρωπίας, Χαιρωνεῖῳ, Θεσπιαῖς, Τανάνηρῳ, Νεμέῳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις, ὅπου δηλ. ἐπίσημα ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ συλλογαὶ καταρτισθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Ἐτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθῶν τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα

δὲ πηλίνων μορῶν ὡσάκτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρίσι, 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφόμενῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881 καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράψαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθηνῶν Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen. K. Wilberg, 1881.

πάντα ἔδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 6,426:60. Καὶ πλείωτέρα δὲ θὰ ἔδαπάνησιν ἡ Ἐταιρία ὑπὲρ τῶν πολλαχῶς τῶν ἐπαρχιῶν ὑπαρχουσῶν τιμιωτάτων ἀρχαιοτήτων, ἂν μόνον ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον προσωπικόν, εἰς ὃ νὰ ἀναθέτῃ ἐκάστοτε τὸ Συμβούλιον τὴν ἐπιμέλειαν ἔργων. Ἄλλ', ὅπως καὶ πέρυσιν εἶπομεν, τοιοῦτο προσωπικόν εἶναι πάνυ δυσεύρετον, αἱ δὲ εὐχαὶ ἡμῶν περὶ τοῦ νὰ πλασθῇ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ νὰ καταστῇ ἐπαγωγὸς ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία εἰς μεμορφωμένους ἐπιστημονικῶς νέους μένουσιν ἀκόμη ἀπλαῖ εὐχαί. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ κράτος ἐφόρων ἀρχαιοτήτων τῶν διοριζομένων καὶ μισθουμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠῤῥησεν, ὡς ἠυχόμεθα, καὶ ἐνῶ οἱ ὑπάρχοντες ἔφοροι ἀπασχολοῦνται ὡς τὸ πολὺ εἰς διαφόρους ἀνασκαφὰς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας καὶ τῶν ἀλλογενῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, κρατοῦνται δὲ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τινὲς διὰ λόγους διαφόρους ὑπηρεσίας, μένει ἐξ ἀνάγκης τὸ πλεῖστον τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς ἀνεφόρευτον ἐπὶ βλάβῃ μὲν πολλῇ τῶν ὑπολειπομένων εἰσέτι ἀρχαίων κτισμάτων, ἐπὶ χαρᾷ δὲ μεγίστῃ τῶν λαθραίως τυμβωρυχούντων.

Προσκορῆς δὲ λίαν ὁ λόγος ἡμῶν εἰς τοὺς Ἐταίρους θὰ ἐγίνετο, ἂν κ' ἐφέτος πάλιν ἀνεφέρομεν μίαν πρὸς μίαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἅς ἐποιήσαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ πλείονων ἐτῶν, δὲν ἠτυχήσαμεν δὲ εἰσέτι νὰ τὰς ἴδωμεν ἐκπληρουμένας. Δύο ὁμως τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν ἅς ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον. Ἠτήσαμεν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λατομίας ἐν τοῖς περὶ τὰς Ἀθήνας ἐπιφανέσιν ὑψώμασι, τοῖς ἀρχαίοθεν λελαξευμένοις τε καὶ μὴ λελαξευμένοις, καὶ τὴν ἐξοίκησιν τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ταῖς βορείαις πέτρας τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἐν αἷς ὄχι ἐνόμωσ προ ἐτῶν κατακτίσθησαν. Νομίζομεν δέ, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αἰτημάτων τούτων, ὄχι δαπάναι, ἀλλὰ μόνον διάγνωσις τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσέτι σταθερὰ ἀπόφασις, ἄνευ οἰασθήποτε ἀποσκοπῆς εἰς τὸ τίς ἢ τίνες τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἤθελον δυσαρρστηθῆ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ τῆς παρὰ τοῖς εὐφρο-

νοῦσιν εὐδοξίας ἀπάντων ἡμῶν, ὡς ἀγαθῶν φυλάκων τοῦ πολυτιμῆτου προγονικοῦ κλήρου.

Καὶ ἤδη πρὶν τελειώσωμεν τὴν λογοδοσίαν, ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἑταίρους ἔν τι λίαν εὐφρόσυνον, ὅπερ κυρίως ὄχι εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλ' εἰς τοῦτο ὃ νῦν διανύομεν πίπτει, καὶ ὁμως δὲν θὰ ἤρμοζε νὰ ἀποσιγηθῆ σήμερον, ἀποταμιευόμενον διὰ τὴν μέλλουσαν λογοδοσίαν. Παρὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰδρύματος ἐλάβομεν πρὸ δύο μηνῶν ἐπὶ τῆ κατὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου συμπληρωθεῖσα πεντηκονταετηρίδι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν συγχαρητήριον προσαγορευσιν, προσενεχθεῖσαν διὰ τοῦ ἀξιοτίμου διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς σχολῆς Εὐγενίου Πέτερσεν. Τοῦτο εἰς ἡμᾶς μέτρια, ὡς εἰκός, φρονούντας περὶ τοῦ μέχρι τοῦδε βίου τῆς Ἑταιρίας καὶ μὴ θεωρήσαντας πάντως ἐορταστέαν τὴν πεντηκοστὴν ἐπάνοδον τῆς ἡμέρας τῆς ιδρύσεώς της, ἦλθεν ὄντως ἀπροσδόκητον· οἱ δὲ ἀπαρτίζοντες τὸ διάσημον ἐκεῖνο ἴδρυμα σοφοὶ Γερμανοὶ ἄλλην γνώμην ἔσχον. Ἄτε μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀσχολούμενοι περὶ πᾶν ὅ τι Ἑλληνικόν, ἔκριναν εὐλογον διὰ τῆς πεμφθείσης προσαγορεύσεως νὰ ἀναγνωρίσωσι καὶ τὴν ἐκ τῶν οἰωνδῆποτε προσπαθειῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας προσγινομένην εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην ὠφέλειαν, καὶ οὕτω παρέσχον αὐτῇ ἐνθάρρυνσιν οὐ σμικρὰν ἐν τῇ ἐξῆκολουθήσει ἔργου πολλὰς ἔχοντος τὰς δυσχερεῖας κατὰ τὴν νῦν κατὰστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ «τάχ' αὔριον ἔσται ἄμεινον,» ὥστε οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐλευσόμενοι νὰ κινηθῶσιν εὐλογώτερον πρὸς ἐορτάσιν τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑταιρίας ταύτης. Γένοιτο !

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος Γ. Νικολαΐδης ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου διαχειριζόμενος τὰ οἰκονομικὰ ὡς ταμίας προσωρινὸς ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1886, στηρίζας τὴν προφορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς συνελεύσεως διανεμηθεῖσων ἐντύπων ἐκθέσεων τοῦ λογιστοῦ Χρ. Δροσίνῃ, ὡς ἔπονται ἐν παραρτήματι.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἐὰν ζητῆ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω λογοδοσιῶν ἐκτεθέντων ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς θέματος συναφοῦς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τῶν συμβούλων, ὅστις τότε κατὰ πρῶτον προσῆλθεν εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ προτείνειν, ἵνα ἀνατεθῆ εἰς τὴν ἐκλεγθησομένην ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ συντάξῃ σχέδιον κανονισμοῦ, καθ' ὃν εἰς τὸ μέλλον δεόν νὰ διαχειρίζεται ὁ ταμίας καὶ τὸ Συμβούλιον τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ ἐνεργῆται ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία. Οὐδεμιᾶς δὲ γενομένης ἀντιρρήσεως εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἐγένετο αὕτη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Μετὰ τοῦτο ἐγένοντο διάφοροι παρὰ διαφόρων ἐταίρων προτάσεις, οἷον ὅτι πρέπει ὁ ταμίας νὰ λαμβάνῃ μισθὸν καὶ περὶ πλέον νὰ παρέχῃ ἐγγύησιν χρηματικὴν· ὅτι ὁ ταμίας δὲν πρέπει πάντως νὰ ἐκλέγῃται ἐκ τῶν ἐταίρων, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν· ὅτι μεταξὺ τῶν ἐλεγκτῶν πρέ-

πει νὰ ἐκλέγηται καὶ τις τῶν ἀρχαιολογούντων ἱκανὸς πρὸς κρίσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀγοραζομένων ἀρχαίων καὶ ἄλλαι τινὲς τοιαῦται. Ἄλλ' οὐδεμίαν τῶν προτάσεων τούτων ἐγένετο ὀριστικῶς δεκτὴ.

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κ. κ. Ν. Παυλάκης, Π. Νικολόπουλος καὶ Μ. Δαμιράλης μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1887 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων πεντήκοντα, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησε τοὺς ἐταίρους ὡς ἑξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὁ σκοπὸς δι' ὃν συνήλθομεν σήμερον ἐνταῦθα, εἶναι ἤδη γνωστὸς ὑμῖν ἐκ τῆς ἐντύπου προσκλήσεως, ἣν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. Συνίσταται δὲ ὁ σκοπὸς οὗτος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶδει, κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας, νὰ γίνῃ δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἧτοι περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, τουτέστι πρὸ ἐπτὰ ὄλων μη-

νῶν, καθ' ὃν χρόνον τὸ συμβούλιον ὄφειλε νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐπὶ τούτῳ.

Ἄλλὰ τὸ συμβούλιον δὲν συνεκάλεσεν ὑμᾶς τότε καὶ πράττει τοῦτο κατὰ πρῶτον σήμερον, διὰ τί ; διότι σήμερον κατὰ πρῶτον, συνωδῆ τῇ εἰδοποιήσει, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ προεδρεῖον ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, διότι, λέγω, σήμερον κατὰ πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει ἐτοιμὴν καὶ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν καθυστέρησιν ταύτην περιῆλθεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ διαφόρους λόγους, τοὺς ὁποίους εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃτε καὶ οἴτινες, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς ἡμᾶς πληροφορίας, διὰ βραχέων ἐξηγούμενοι εἰσὶν οἱ ἐξῆς· α) διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ δοθεῖσα πρὸς αὐτὴν ἐντολὴ δὲν ἦτο μόνον νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐτησίαν, ὡς ἄλλοτε, χρηματικὴν διαχειρίσιν τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ πρὸς αὐτῇ καὶ ἐκείνην τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἢ τοῦλάχιστον ὡς οἶόν τε πλειόνων ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐτῶν, τοῦθ' ὅπερ, ὁμολογουμένως, ἀπῆται ἐργασίαν ἐπίπονον καὶ δεομένην χρόνου οὐκ ὀλίγου, β) διότι ἐκτὸς τῆς εἰρημένης κυρίας ταύτης ἐντολῆς, ἐδόθη πρὸς αὐτήν, ὡς ἐνθυμείσθε, καὶ πρόσθετος ἄλλη, ἣτις συνίστατο εἰς τὴν μελέτην τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τὴν πρότασιν τῶν ἀναγκαίων τυχόν κριθησομένων τροποποιήσεων αὐτοῦ, σχετικῶς πρὸς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μείζονος ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας, καὶ γ) διότι εἰς ἕν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὅποιον ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ προϊστάμενον αὐτῆς, ἐπῆλθον ἀλλεπαλλήλως οἰκογενειακὰ δυστυχήματα τοσαῦτα, ὥστε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἐπέτρεψαν αὐτῇ τὴν ἀπαιτουμένην ἐνασχόλησιν.

Καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν οἱ λόγοι, κατὰ τὰς εἰς ἡμᾶς ἐκάστοτε διδομένας ἐξηγήσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἐγκαίρως καὶ πρότερον τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς καθυστερήσεως δηλονότι ταύτης τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα καθυστέρησις, καθυστέρησις πολλῶ σπουδαιότερα καὶ ἣτις ἐπιβαρύνει ἀπ' εὐθείας τὸ συμβούλιον, τὸ ὅποιον ὄφειλε νὰ προσκαλέσῃ ἕκτοτε τὴν συνέλευσιν ταύτην τῶν ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, ὅχι

μόνον πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ ἐνταύτῳ καὶ πρὸς ἐκλογὴν νέου συμβουλίου. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο· τούτου δὲ μὴ γενομένου, τὸ παλαιὸν συμβούλιον ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸ τρέχον ἔτος καὶ μέχρι σήμερον νὰ διαχειρίζεται τὰ τῆς Ἐταιρίας, χωρὶς νὰ λάβῃ παρ' ὑμῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐντολήν, τουτέστιν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐνιαυσία μόνον ἐπιτρέπεται ἡ διάρκεια τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἡ θέσις ἐπομένως εἰς ἣν σήμερον διατελοῦμεν, εἶναι ἔκθεσμος, καὶ τοῦτο οὐδὲν ἄλλω, ἀξιότιμοι κύριοι, ἐννοοῦμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ὁμολογοῦμεν αὐτὸ ἀνεκδοκίμως. Ὁμολογοῦντες ὅμως τὸ γεγονός τοῦτο, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις ἐν αἷς εὐρέθημεν, θέλετε, ἐν τῇ ἐπιεικείᾳ ὑμῶν, ἐντελῶς ἀπαλλάξει ἡμᾶς τῆς ἐντεῦθεν εὐθύνης. Καὶ πράγματι εἰς τὴν ἔκθεσμον ταύτην θέσιν δὲν περιήλθομεν οἰκοθεν καὶ ἐκ προνοίας, ἀποφασίσαντες δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων νὰ περιέλθωμεν εἰς αὐτήν, ἀλλ' εὐρέθημεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην λεληθότως καὶ, ἵνα ἀκριβέστερον εἶπω, κατ' ἀνάγκην, διότι οὐδέποτε εἶχομεν παύσει, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἐβδομάδος εἰς ἐβδομάδα καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ν' ἀναμένωμεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑποβολὴ ἀνηγγέλλετο ἡμῖν ἐκάστοτε ὡς ἐπικειμένη καὶ οὕτω, βαθμηδὸν παρασυρόμενοι, κατηντήσαμεν εἰς τὸ χρονικὸν σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον εὐρισκόμεθα.

Ἄλλως τε καὶ ἂν ἐγινώσκομεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς περὶ ἧς εἶπον ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ παρετεινέτο μέχρι τῆς σήμερον, πάλιν δὲν θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν εἰς ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ἄλλως ἢ ὡς ἐπράξαμεν, διότι, κατὰ τὸν ὀργανισμόν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ παλαιοῦ, ἡ δὲ λογοδοσία αὕτη τοῦ παλαιοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πλήρης καὶ τελεία ἢ μετὰ τὴν ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὅπωςδὴποτε, τῶν πραγμάτων ἔχόντων ὡς ἔχουν, ἐγείρεται νῦν τὸ ἐξῆς ζήτημα, τὸ ὅποιον καλεῖσθε σήμερα νὰ λύσητε τὴν ἔκθεσμον θέσιν εἰς ἣν διατελοῦμεν καὶ ἣν τινα ἐξήγησα ὑμῖν, συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ε. ἔ. καὶ μέχρι σήμερα ἐξακολουθοῦμεν διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἐταιρίας ἄνευ τῆς ἐντολῆς ὑμῶν, τὴν ἔκθεσμον, λέγω, ταύτην θέσιν, θέλετε νὰ νομιμοποιήσητε διὰ νέας ἐκλογῆς, ἧτις ἐν τούτοις ἀναγκαιῶς θὰ περιλαμβάνη καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, ἢ προτιμᾶτε νὰ ἐγκρίνητε, δι' ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτου ἀποφάσεως ὑμῶν, τὴν μέχρι τῆς σήμερα ἐνέργειαν τοῦ ἔργου ὑφισταμένου συμβουλίου καὶ νὰ ἐξουσιοδοτήσητε σύναμα αὐτὸ πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἑταιρίας κατὰ τοὺς ὑπολειπομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, τουτέστι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον σήμερα τίθεται ἐνώπιον ὑμῶν. Καὶ ἂν μὲν λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἔρώτημα, ὀφείλομεν πάραυτα νὰ προβῶμεν εἰς νέας ἐκλογάς, ἂν δὲ λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ δεύτερον, θέλομεν ἀναβῆναι τὰς ἐκλογάς ταύτας μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, μέχρι τῆς ὁποίας ἐποχῆς θέλομεν ἐξακολουθήσει διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἐταιρίας, ὡς ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε. Ἀλλὰ περὶ τούτων θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ προκαλέσω κατόπιν τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν, καθ' ὅσον προηγουμένως ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ παρακαλῶ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὴν νὰ παρέλθῃ ἐπὶ τὸ βῆμα.

Καλέσαντος δὲ τοῦ προέδρου τὴν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν ἔκθεσιν τῆς, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Ν. Παυλάκης ἀνέγνω τὰ ἐξῆς. (Ἰδε Παράρτημα σελ. 25).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν ὑπάρχῃ ἀντιφῶνσις τις ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἀφορῶσαν εἰς

τὴν ἐξέλεξιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἂν θεωρῇ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησης καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Μετὰ δὲ τὴν κατόπιν ὑποβληθεῖσαν ἐτέραν ἐρώτησιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τινὰς ἢ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς προτάσεις, προέκυψε συζήτησις τις, μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐταίρους ἔντυπος ἢ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα οὐ μόνον ἕκαστος αὐτῶν βασανίσωσι κατ' ἰδίαν ἀκριβέστερον τὰ προτεινόμενα καὶ δυνηθῶσιν ἀσφαλεστέραν νὰ ἐξενέγκωσι τὴν περὶ αὐτῶν γνώμη των, ἀλλὰ δοθῇ οὕτω καιρὸς καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ νὰ μελετήσῃ τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀνακοινώσῃ πρῶτον αὐτὸ τὴν περὶ τῶν προταθειῶν τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ γνώμη του· νὰ συγκληθῇ δὲ πρὸς τοῦτο ἄλλην τινὰ Κυριακὴν πλὴν τῆς ἀμέσως ἐπομένης ἢ Συνέλευσις.

Εἶτα ἐρωτηθεῖσα ἡ Συνέλευσις καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν ἐγκρίνη τὴν μέχρι τῆς σήμερον παραμονὴν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ ἂν ἐξουσιοδοτῇ πρὸς τοῦτοις αὐτὸ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς διαχειρίσεως καὶ κατὰ τοὺς ἐπερχομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, ἀπεφάνητο καταφατικῶς, ἐγκρίνασα δηλονότι τὴν μέχρι τοῦδε ἐνέργειαν τοῦ Συμβουλίου καὶ παρατείνασα ἐν ταυτῷ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1887 ἡμέρα Κυριακῆ.
ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
ἐταίρων τριάκοντα καὶ ὀκτώ, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυ-
λος προσεφώνησε τοὺς ἐταίρους ὡς ἑξῆς:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ ἐπιθυμία καὶ ἐπομένως ἡ προσπάθεια ἡμῶν ἦτο νὰ συγ-
καλέσωμεν τὴν συνέλευσιν ταύτην κατὰ τὴν προπαρελθούσαν Κυ-
ριακῆν. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην μὲν δὲν ὑπῆρξε τοῦτο δυνατὸν, διότι,
ἔνεκα κωλυμάτων ἐπελθόντων εἰς διάφορα μέλη τοῦ Συμβουλίου,
δὲν εἶχε κατορθωθῆ ἑγκαίρως ἡ ἀπαιτουμένη ὡς οἶόν τε πλήρης
συνεδρίασις αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκείων θεμάτων· κατὰ δὲ
τὴν τελευταίαν Κυριακῆν δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμέ, ἔνεκα
ἀνυπερβλήτου ἀτομικοῦ κωλύματος, νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ ἐμ-
φανισθῶ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ὑμῶν. Ταῦτα ἀναφέρω προσι-
μακῶς, ὅπως ζητήσω τὴν συγγνώμην ὑμῶν ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε
ἀναβολῇ περὶ τὴν σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως ταύτης.

Τὸ ἀντικείμενον τὸ ὅποῖον θέλει ἐπασχολήσῃ ἡμᾶς σήμερον,
κατὰ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς προηγηθείσης τελευταίας
συνελεύσεως, εἶναι, ὡς γινώσκετε, διττόν, ἤτοι πρῶτον μὲν, ἡ
πρὸς ὑμᾶς ἀνακοίνωσις τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν τρο-
ποποιήσεων τοῦ κειμένου ὄργανισμοῦ τῶν προταθεισῶν ὑπὸ τῆς
ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἣτις τυπωθεῖσα
διανεμήθη ἤδη πρὸς ὑμᾶς, καὶ δεύτερον ἡ παρ' ἡμῶν λῆψις καὶ
ἀπαγγελία τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Τούτου οὕτως ἔχοντος, προβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν ἐξήγησιν
τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν προτεινομέ-
νων τροποποιήσεων ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν
τάξιν αὐταὶ προτείνονται.

Ἄλλὰ πρὸ τούτου ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας τοῦ συμβουλίου πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλον περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὰ λογαριασμῶν καὶ ἰδίως διὰ τὰς ὁδηγίας καὶ γνώμας τὰς ὁποίας ἡ ἐκθεσις αὐτῶν περιέχει πρὸς κανονικωτέραν διεξαγωγὴν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρίας. Τὰς ὁδηγίας δὲ ταύτας καὶ τὰς γνώμας τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ παρὸν συμβούλιον, ἐὰν ἐκ νέου ἐκλεχθῆ, θέλει ἀναντιρρόητως σπεύσει νὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τῆς λήψεως πάντων τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων μέτρων, τῶν ἐξαρωμένων ἐκ τῆς συμπληρώσεως ἢ τῆς ἀλλοίας διαρρυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Τρεπόμενος ἤδη ἐπὶ τὴν ἔρευναν τῶν, περὶ ὧν εἶπον, τροποποιήσεων τοῦ κειμένου ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, τὰς ὁποίας προέτεινε ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, παρατηρῶ τὰ ἐξῆς:

Ἡ πρώτη τροποποίησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἴδρυσιν θέσεως Β. ἐπιτροπῶν παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ. Ἡ θέσις αὕτη θὰ κατέχεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅστις αὐτοδικαίως καὶ ἐπομένως ἄνευ τῆς ἐκλογῆς τῆς συνελεύσεως, θὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ἐκπληρῶν ὀρισμένα καθήκοντα, χωρὶς, ὡς εἰκός, νὰ ἔχη ψῆφον. Τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον παμψηφεί ἐθεώρησεν ἀποκρουστέαν, διότι φρονεῖ, ὅτι οἷα εἶναι ἡ ἑταιρία ἡμῶν, οὐδένα ἀπολύτως ἔχει λόγον. Καὶ πράγματι, ἀξιότιμοι κύριοι, μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀποτελεῖ ἑταιρίαν μετοχικὴν, ἣτις διαχειριζομένη κοινὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ ἐπιδιώκουσα κοινὰ ὕλικὰ συμφέροντα, κέκτηται τοῦλάχιστον, σχετικῶς πρὸς αὐτὰ, καὶ προνόμια, τὰ ὁποῖα φύσει ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος, ὡς π. χ. ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα; ἢ μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀποτελεῖ καθεστηκυῖαν ἀρχὴν τοῦ κράτους, ἣτις ἐνασκει δημοσίαν ἐξουσίαν, ὡς π. χ. τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Ἴερὰ Σύνοδος; οὐχὶ βεβαίως· διότι ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία, ἐν τε τῇ συστάσει καὶ τῷ σκοπῷ αὐτῆς, ἀπέχει πολὺ πάντων τούτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου καὶ πόρρωθεν προσομοιᾶζοντος αὐτοῖς. Ὅπως κατανοήσῃτε δὲ πόσον περιττός καὶ μάταιος πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὁ διορισμὸς Β. ἐπιτροπῶν

παρὰ τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ, ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῆτε, ὅτι τοιούτος δὲν ὑπάρχει καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνῶ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ὡς ἐκ τοῦ νόμου, τοῦ παραδεχομένου τοιαύτην θέσιν καὶ ὡς ἐκ τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ ιδρύματος τούτου, ἡδύνατο βεβαίως νὰ ὑπάρχη Β. ἐπίτροπος. "Ἄλλως τε, Κύριοι, πᾶσα νομοθετικὴ καινοτομία, ἵνα ἢ ὅπωςδήποτε ἐπωφελῆς, πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται ἀναγκαία ὑπὸ τῶν πραγμάτων, πρέπει δηλαδὴ αὐτὰ τὰ πράγματα, ὡς οὕτως εἰπεῖν, νὰ εἰσηγῶνται αὐτήν. Τοιοῦτον δέ τι, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς τουλάχιστον γινώσκουμεν, δὲν ἀπεδείχθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἀποροῦμεν, πῶς ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ περιῆλθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ιδέαν.

Ἐν τούτοις, χάριν ἀκριβείας, ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος μικρὰ τις μειονοψηφία, ἣτις, καίτοι κατὰ τὰ προειρημένα ἀπορρίψασα μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τὴν πρότασιν τὴν περὶ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ἐθεώρησεν οὐδὲν ἤττον ἀναγκαῖον νὰ θεσπισθῆ, ὅτι ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων πρέπει νὰ παρίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰ πρὸ μικροῦ ἐξηγηθέντα. Ἄλλ' εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἀπέρριψεν ἀδιστακτικῶς καὶ τὴν ἐπιβουλητικὴν ταύτην πρότασιν, διότι, ὡς καὶ ἡμεῖς βεβαίως πείθεσθε, κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει αὕτη τῆς προτέρας ἢ κατὰ μόνην τὴν λέξιν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς τὸ ὄνομα μόνον τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἀφαιρεῖται, διατηρεῖται δὲ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ πρᾶγμα, δηλαδὴ ἡ οὐσία τῆς προτάσεως.

Ἄλλὰ ταῦτα λέγων δὲν δύναμι ν' ἀποσιωπήσω, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει προηγούμενόν τι, τὸ ὅποῖον ἐκ πρώτης ὄψεως ἡδύνατο νὰ φανῆ ὡς συνηγοροῦν πως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως τῆς μειονοψηφίας. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας περιείχετο ἐν τοῖς ὀργανισμοῖς αὐτῆς γενικὴ τις καὶ ἀόριστος διάταξις, καθ' ἣν ἡδύνατο νὰ θεωρηθῆ, ὅτι ὁ Γενικὸς ἔφορος ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου. Ἄλλὰ τοῦτο οὐδὲν ἄρκει πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἐξηγηθείσης ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, διότι ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ἣτις ὑπάρχει με-

ταξὺ τῆς σημερινῆς προτάσεως καὶ τῆς διατάξεως ἐκείνης, ἐὰν θεωρηθῇ αὕτη ἔχουσα τὴν εἰρημένην ἔννοιαν, ἢ ἀρχαιολογικὴ ἔταιρία, ὡς εἶναι γνωστόν, εἶχεν ἰδρυθῆ ἔν ἀρχῇ ὄχι μόνον τῇ πρωτοβουλίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὕτῃ τῇ ἀμέσῳ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰερωεῖτο ὡς παρὰ ἄρτημα τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀποτελοῦσα οἰονεὶ συμβούλιον παρ' αὐτῇ. Τοῦτο ὅμως ἀπὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς ἔταιρίας ἔπαυσεν ὑπάρχον. Ἄλλως τε αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ νέος ὀργανισμὸς, μετὰ προηγουμένην πείραν, δὲν καθώρισε σαφῶς καὶ ὀριστικῶς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διάταξιν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ κατήργησεν αὐτήν, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὑπάρξασα, ἀποτελεῖ ἤδη τὴν διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδοκιμασίαν καὶ καταδικὴν αὐτῆς.

Ἡ δευτέρα τροποποίησις τὴν ὁποῖαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, συνίσταται εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐμμίσθου ταμίου, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ταμίου συμβούλου, δηλαδὴ συμβούλου ἐπιτετραμμένου τὰ ἔργα ταμίου. Ἄλλὰ καὶ τὴν πρότασιν αὐτὴν τὸ συμβούλιον δὲν θεωρεῖ ἀποδεκτὴν, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· α') διότι ἀναλόγως τοῦ ἀξιώματος τῆς θέσεως, θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἐντεῦθεν σπουδαίως, διὰ τοῦ ὀρισθησομένου ἀναλόγου μισθοῦ, τὸ ταμεῖον τῆς ἔταιρίας, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν διακρίνεται ἐπὶ δαψιλείᾳ πόρων· β') διότι, ἐὰν μὲν ὁ οὕτως ἐκλεγόμενος ἐμμισθος ταμίος ἐξακολουθῇ νὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν ὡς καὶ ὁ μέχρι τοῦδε σύμβουλος ταμίας, ἢ θέσις αὐτοῦ, διάφορος τῆς τῶν ἄλλων τυγχάνουσα, θὰ ἐπιδρᾷ ὀπωσδήποτε ἐπιζημίως ἐπὶ τὴν ἐξ ἴσου καὶ ἐπομένως ἀρμονικὴν, μετ' αὐτῶν συνεργασίαν· ἐὰν δὲ ὁ ἐμμισθος οὗτος ταμίας δὲν θὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων, ἢ ἔλλειψις αὐτοῦ ἐκ τοῦ συμβουλίου, παρεμποδίζουσα τὴν ἄμεσον συνεννόησιν, θὰ ἐπιφέρῃ ἀναγκαίως προσκόμματα εἰς τὸ ἔγκαιρον τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ὡς τάχιστα διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας· γ') διότι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐκλογῆς ἐμμίσθου ταμίου, εἶναι ἀνεπαρκές πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην τελείαν ῥύθμισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, καθόσον πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀναποφεύκτως ἀναγκαία ἡ ἰδρυσις καὶ ἐτέρας θέσεως, τουτέστι θέσεως λογιστοῦ, ὡς συνέβη καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ,

ἔχοντι ἀπ' ἀρχῆς ἰδιαίτερον ταμίαν, προσετέθη κατόπιν καὶ ἰδιαίτερος λογιστής, καὶ δ') διότι ὡς διαρρυθμίζονται τὰ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐταιρίας ὑπὸ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἐπιβάλλονται εἰς τε τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς καθήκοντα ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου τοιαῦτα, ὥστε ὄχι μόνον βῆρος δυσβάστακτον προστίθεται εἰς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ περιπλέον, προϋποτίθενται παρ' αὐτοῖς εἰδικαὶ λογιστικαὶ γνώσεις τὰς ὁποίας σπανίως δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ τὰ ἔργα ταῦτα ἀναλαμβάνοντες. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο κυρίως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν θὰ ὦσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας.

Τούτων ἕνεκα τὸ συμβούλιον παμψηφεί φρονεῖ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὸν ταμίαν πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν κείμενον ὀργανισμόν, καταβάλλοντες μόνον τὴν δυνατὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν καταλλήλου ταμίου τῆς ἐταιρίας.

Τρίτη ἄλλη τροποποίησις τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, εἶναι ἡ σύνταξις καὶ ὑποβολὴ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐταιρίας, ὅστις νὰ ἐγκρίνεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων. Ἄλλ' ἢ πρότασις αὕτη δὲν εἶναι νέα, διότι πολλάκις καὶ παρὰ πολλῶν μέχρι τοῦδε εἰσῆχθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ πάντοτε, ὡς βεβαίως ἐνθυμεῖσθε, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν οἰκείων συνελεύσεων, θεωρηθεῖσα ἀνεφάρμοστος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας ἀπεπειράθη πολλάκις νὰ καταρτίσῃ σχέδιόν τι προϋπολογισμοῦ καὶ κατήρτισε τοιοῦτον, χάριν ἀπλοῦ ἐκ τῶν προτέρων κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ χάριν ἰδιαίτερας αὐτοῦ ὀδηγίας καὶ ἐν τούτοις εὐρέθη πάντοτε ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ καὶ κατὰ προσέγγισιν καὶ νὰ τηρήσῃ τὸν τοιοῦτον προϋπολογισμόν, διότι ἐκάστοτε εἶχεν ἀποδειχθῆ ἀδύνατον νὰ προσδιορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων π. χ. α') εἰς τίνας καὶ ὁπόσας προκαταβολὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον θὰ προβῆ, πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδων ἢ γηπέδων χάριν ἀνασκαφῶν, β') τίνας καὶ ὁπόσας ἀγοράς ἀρχαίων ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ συνομολογήσῃ, γ') τίνα καὶ πόσα ἀρχαῖα μνημεῖα, θεωρηθησόμενα ἐτοιμόρροπα, θὰ ἐπισκευάσῃ κτλ. τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστὰ ὑμῖν ἐξ ἄλλων συζητήσεων, παραλείπω.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ λόγος τῆς λογιστικῆς τάξεως, χάριν τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως, τὸν ὅποιον ἠδύνατό τις νὰ ἐπι-καλεσθῆ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνάγκης τῆς συντάξεως προϋπο-λογισμοῦ, ἐλαχίστην ἔχει σημασίαν σχετικῶς πρὸς τὴν διαχεί-ρισιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, ἔνεκα τοῦ περιωρισμένου ἀριθ-μοῦ τῶν κεφαλαίων τῶν δαπανῶν αὐτῆς, διότι τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰσὶ περίπου αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια πρὸ μικροῦ ἀνέφερα, μετὰ μόνης τῆς εἰς αὐτὰ προσθήκης α') τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, β') τῆς δαπάνης τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ γ') τῆς δα-πάνης πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, ἥτις καὶ αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ὑπο-βληθῆ εἰς προηγούμενον προσδιορισμὸν, καθόσον τὰ τιμιώτατα μάλιστα συγγράμματα δὲν ἀγοράζονται ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐται-ρίας ἢ ὅταν τύχη νὰ εὐρεθῶσιν εὐωνα. Τῶν εἰρημένων δὲ οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς λογιστικῆς τάξεως, ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπο-λογισμοῦ δὲν ἀποδεικνύεται, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως ἠδύνατο νὰ φανῆ, ἀναγκαῖα.

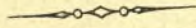
Καὶ ταῦτα μὲν διὰ βραχείων περὶ τῶν προτάσεων, τῶν σπου-δαιοτέρων τοῦλάχιστον, τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης τοῦ συμβουλίου. Νῦν ἀπόκειται ὑμῖν ν' ἀποφαν-θῆτε ὀριστικῶς ἐπ' αὐτῶν.

Ταῦτα τοῦ προέδρου εἰσηγησαμένου, ἤρξατο μακρὰ συ-ζήτησις ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν προκειμένων ζητημάτων καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου ὡς βασι-λικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῆ Ἀρχαιολογικῆ Ἐταιρία. Τινὲς τῶν ἐταίρων ὑπεστήριξαν τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τοῦτο με-ταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ, ἄλλοι δὲ ἐθεώρησαν τὴν μετα-βολὴν ταύτην ὡς ἄσκοπον καὶ δὴ καὶ ἀσύμφορον· μεθ' ὃ ψηφοφορίας γενομένης, ἀπερρίφθη ἡ περὶ τούτου πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς, δεκτῆς γενομένης τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐξηγηθείσης γνώμης τοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπερρίφθη καὶ ἡ δευτέρα πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς προσλήψεως ἐμμίσθου ταμίου, δεκτῆς μόνον γε-

νομένης τῆς ὑπό τινος τῶν ἐταίρων ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐμμίσθου βοηθοῦ τοῦ ταμίου. Εἶτα μετὰ παρατεταμένην ἐπίσης συζήτησιν ἀπερρίφθη διὰ τρίτης ἄλλης ψηφοφορίας καὶ ἡ ἐτέρα τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐταιρίας. Τούτων οὕτως ἀποφασισθέντων ἐτέθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ν' ἀρθροῦ εἰς αὐτὸ νὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τῆς λήψεως τῶν παρ' αὐτῶ μέσων σχετικῶς πρὸς τὴν διαβρῦθμισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς τηρητέας λογιστικῆς τάξεως ἢ ἐὰν προτιμᾷ, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὰς οἰκείας προτάσεις αὐτῆς ὁ κείμενος ὀργανισμὸς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου λίαν μακρὰ καὶ πάλιν ἠγέρθη συζήτησις, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη διὰ ψηφοφορίας τὸ τελευταῖον τῶν εἰρημένων θεμάτων, ἥτοι ἡ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσθέτῳ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἐὰν πᾶσαι καὶ τίνες ὠρισμένως ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν οἰκείων προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔδει νὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ ἐπὶ τούτοις τίνι τρόπῳ διατετυπωμέναι, ἤρξατο νέα καὶ ἐπίσης παρατεταμένη συζήτησις μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἵνα τὸ Συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ τίνες ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προταθεισῶν μεταβρῦθμίσεων πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐταιρίας καὶ τούτου γενομένου νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ τὸ Συμβούλιον τὸν οὕτω τροποποιηθησόμενον ὀργανισμὸν τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν κύρω-

σιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἄνευ προηγουμένης ἄλλης ἐπὶ
τούτῳ συγκλήσεως Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 1 1/2 μ. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσχος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχούστος ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΓΕΡΑΚΗΣ Γ. Α. . . Δρ.	15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . »	ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . »	20.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . »	ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Β. . . »	15.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . »	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . »	15.—
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. »	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. . . »	15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. »		
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. »	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. »	15.—
ΑΝΕΣΤΗΣ ΔΗΜ. »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝΑΣΤ. »	20.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. Ι. »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. »	25.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. »	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Κ. »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Γ. ΕΜ. »	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. »	20.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. »	ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ Λ. »	25.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΚ. »	ΔΕΡΒΟΣ Γ. »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. »	ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΙΜ. »	ΔΗΜΙΤΡΑΣ Μ. Γ. »	15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. »	ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ Χ. »	15.—
	DOERPFELD W. »	15.—
ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤ. »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. »	15.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΛ. »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Μ. »	50.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΣΠ. »	15.—
ΒΕΣΚ. Κ. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. »	15.—
ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Κ. »	15.—
ΒΕΝΕΡ Ν. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ. »	15.—
ΒΕΡΕΝΗΣ Π. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. »	50.—
ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. »	15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. »		
ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. »	ΖΑΝΗΜΗΣ ΑΛ. »	15.—
ΒΟΥΡΤΣΕΛΑΣ ΙΩ. »	*ΖΑΝΕΤΟΣ Γ. »	30.—

ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . Δρ.	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . Δρ.	15.—
ΖΕΞΟΣ Γ. Δ. »	25.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ »	15.—
ΖΗΣΙΟΥ Κ. »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ. »	15.—
ΖΩΛΩΤΑΣ Γ. »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝ. . . »	20.—
ΖΩΛΩΤΑΣ ΕΜ. »	25.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . »	15.—
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΙΩ. »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤΥΔ. »	20.—
		ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. »	15.—
ΘΕΟΔΩΓΗΣ Π. »	50.—		
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. »	15.—	ΛΑΚΩΝ Β. »	15.—
		ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. »	20.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. »	25.—
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΣΤΕΦ. »	15.—	ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤ. . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΣ Σ. »	20.—	ΛΙΒΑΣ ΑΝΑΣΤ. »	25.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΗΡΙΟΣ. . . »	25.—	ΛΟΥΤΖΗΣ ΑΝΑΣΤ. »	100.—
		LUEDERS O. »	25.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. »	15.—		
*ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. »	30.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. »	15.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. »	15.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. »	15.—
ΚΑΛΔΙΓΑΣ Π. »	15.—	ΜΑΡΑΘΕΑΣ Ν. »	25.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΥΡ. . . »	15.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛ. . . »	15.—	ΜΕΛΑΣ Μ. »	25.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ Τ. »	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. »	25.—	ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ Γ. »	15.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. »	20.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. »	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Γ. »	15.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΣΠ. »	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Σ. »	25.—	ΜΙΕΤΡΙΩΤΗΣ Γ. »	15.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε. »	15.—	ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. Γ. »	15.—
ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ. . . . »	15.—	ΜΟΥΣΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . »	25.—	ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. »	20.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ. »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ Ι. »	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ. »	15.—	ΜΥΛΩΝΑΣ ΚΥΡ. »	15.—
*ΚΟΛΜΙΝΙΑΤΗΣ ΙΩ. »	30.—		
ΚΟΛΥΒΑΣ ΑΔ. »	15.—	*ΝΕΓΡΗΣ Θ. »	30.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ. »	15.—	*ΝΕΓΡΗΣ Φ. »	30.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ ΑΔ. Α. . . »	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Ν. »	15.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ ΙΩ. Α. . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. »	15.—
ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ Π. »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ι. »	15.—
ΚΟΥΛΟΥΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. »	20.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΑΝΤ. . . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . »	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α. . . »	15.—		
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓ. »	25.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. Τ. »	15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . . . »	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ. »	25.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. »	25.—
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. »	15.—

ΠΑΝΤΑΖΙΑΝΗΣ Ιω. . . Δρ.	15.—	ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ.	»	15.—
*ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ Ι. Χ. . . »	30.—	ΣΑΥΠΟΥΛΟΣ Ν. »	»	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . »	15.—	SCHLIEPMANN Η. »	»	25.—
*ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. . . »	30.—	ΣΕΜΙΤΣΕΛΟΣ Δ. »	»	15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . »	15.—	ΣΚΟΡΖΕΣ Π. Γ. »	»	15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. »	»	15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . »	15.—	ΣΚΟΓΛΟΥΔΗΣ Στ. »	»	15.—
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . »	20.—	ΣΟΛΟΜΟΣ Ν. »	»	5.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. »	15.—	ΣΟΥΓΔΟΥΡΗΣ Γ. »	»	25.—
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΣΟΥΓΓΡΑΣ Σ. »	»	20.—
ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ Κ. »	20.—	ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΔ. »	»	50.—
ΠΑΠΟΥΔΑΦ Αρ. »	15.—	ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ. »	»	15.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. »	30.—	ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΔ. »	»	20.—
ΠΑΡΙΣΗΣ Στ. »	20.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κηπ. »	»	15.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΔ. »	25.—	ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣτΕφ. »	»	15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Δ. »	25.—	*ΣΧΙΝΑΣ Β. »	»	30.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. »	25.—			
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. »	25.—	ΤΕΟΥΝΤΑΣ Χρ. »	»	15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. »	15.—			
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. Ν. . . »	25.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. »	»	20.—
ΠΕΡΡΗΣ Π. »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. »	»	15.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ. »	15.—	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. »	»	15.—
ΠΕΤΡΙΔΗΣ Δ. »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ Σπ. »	»	15.—
*ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. »	30.—	ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ Θ. »	»	15.—
ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ. »	15.—	ΦΥΓΑΛΗΣ ΛΑΖ. »	»	15.—
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ . . . »	15.—	ΦΩΚΑΣ Γ. »	»	15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. »	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ Ιω. »	»	25.—
		ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. »	»	5.—
ΡΑΔΔΗΣ Π. »	20.—			
ΡΑΝΔΑΣ Δ. »	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. »	»	15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	15.—	ΧΑΡΙΛΑΟΣ Εμ. »	»	50.—
ΡΗΓΑΔΗΣ ΕΔ. »	25.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. »	»	15.—
ΡΙΖΟΣ ΕΥΓ. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Ιω. »	»	15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. »	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. »	»	15.—
ΡΩΜΑΝΟΣ ΑΘΩΣ »	25.—	ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ Μ. »	»	15.—
ΡΩΜΑΣ ΚΑΪΣ. »	15.—	ZILLER Ε. »	»	5.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

*ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ Δρ.	200.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. »	15.—
ΟΒΕΡΓ Εμ. »	25.—

ΕΝ Τῃ ΛΟΙΠῃ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

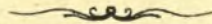
Ἡ ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ	Δρ. 150.—
» ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	» 25.—
» ΣΩΤΗΡΟΣ, ΣΑΓΜΑΤΑ	» 25.—
» ΣΚΡΙΠΟΥΣ	» 30.—
» ΠΕΔΑΓΙΑΣ	» 25.—
» ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΝ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ	» 27.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

*Ἡ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΝ ΑΝΑΡΩ	Δρ. 42.25
*Ὁ ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ	» 400.—
ΙΩ. ΡΩΜΑΝΟΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ	» 30.—

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

ΑΒΒΟΤ ΑΛ. ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ	Δρ. 25.—
ΚΕΠΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ	» 15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΙΩ. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	» 635.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Γ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ	» 15.—
ΒΛΑΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ	» 25.—
BERTRAND JAMES ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῷ	» 25.—
LUBBOCK JOHN	» 100.—
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ.	» 250.—

BIBAIA ΔΩPHΘENTA

- American journal of archaeology. Vol. II. Baltimore, 1886.
- Arch. - Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich - Ungarn. Jahrg. X, 1. Wien, 1886.
- Asociacion artistico - arqueologica Barcelonesa. Lista de los socios. Barcelona, 1886.
- Association pour l'encouragement des études grecques en France. Annuaire pour l'année 1882. Paris, 1882. Annuaire pour l'année 1884. Paris, 1884. Monuments grecs. N° 10, 1881. Paris, 1882.
- Ἄσωπιου, Εἰρ., Ἄττικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887. Ἀθήνησι, 1886.
- Benndorf, O., Sopra una statua di giovane nel palazzo dei conservatori. Roma, 1886.
- Ueber ein Werk des älteren Polyklet, 1885.
- Βερνάρδου τοῦ Κρητός, Μ., Ἀκριβὴς περιγραφὴ τῆς Κρήτης. Ἐν Ἀθήναις, 1836.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1886.
- Bulletin de correspondance hellénique. Athènes, 1885.
- Bureau of Ethnology (Third annual report of the). Washington, 1884.
- Cambridge antiquarian Society. Report and Communications. N° XXVI. Cambridge, 1886.
- Ceuleneer, Ad., Olympia von A. Boetticher. 1885.
- Comité de conservation des monuments de l'art arabe. Exercice 1885. Le Caire, 1886.
- Comptroller of the Currency (report of the). Washington, 1885.

- Forhandlinger i Videnskabs - Selskabet i Christiania.
Christiania, 1886.
- Friederichs, C., Die Gipsabgüsse antiker Bildwerke, neu
bearbeitet von Paul Wolters. Berlin, 1885.
- Γενική Ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων. Συλλογή ἀρχαιολογικῶν νό-
μων, διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων. Ἐν Ἀθήναις, 1886.
- Glassnik serbskoga utschenog druschtwa. N°s 64, 65, 66.
Belgrad, 1885 - 86.
- Journal of hellenic studies. Vol. VII, pl. LXII - LXXI.
London, 1886.
- Kekulé, R., Die Terracotten von Sicilien. Berlin u. Stutt-
gart, 1884.
- Klementz, D., Les antiquités du Musée de Minoussinsk.
Tomsk, 1886.
- Κοραΐ, Ἀδ., Τὰ μετὰ θάνατον εὐρεθέντα συγγράμματα. Τόμ.
2 - 4. Ἐπιστολῶν, 1 - 3. Ἐν Ἀθήναις, 1885 - 86.
- Κοφινιώτου, Εὐαγγ., Ὀμηρικὴ γεωγραφία. Ἐν Ἀθήναις, 1884.
- Lafaye, G., Quelques inscriptions des Bouches-du-Rhone.
Vienne, 1881.
- Notes d'un voyage en Corse. Paris, 1884.
- Notes sur la voie aurélienne à Aix. Paris, 1885.
- Memorie della regia accademia di scienze, lettere ed arti
in Modena. Serie II, vol. III. Modena, 1885.
- Mémoires de l'academie des sciences de Toulouse. Tom.
VII 1, 2. Toulouse, 1885.
- Mémoires de la société royale des antiquaires du Nord,
1886 p. 143 - 224. Copenhague, 1886.
- Michaelis, Ad., Der Parthenon. Leipzig, 1871.
- Mittheilungen des K. D. archaeologischen Institutes. Athe-
nische Abtheilung. XI. Athen, 1886.
- Morse, E. S., Ancient and modern methods of arrow-
release, 1885.
- Numismatic and antiquarian Society of Philadelphia. Re-
port, 1886. Philadelphia, 1886.

- Peabody Museum. Report of Trustees. Vol. III N° 5, 6. Cambridge, 1886.
- Pervanoglú, P., Dei nomi antichi attributi alla città di Capodistria. Trieste, 1886.
- Della Paletnologia della penisola balcanica. Trieste, 1886.
- Pierides, D., A bilingual inscription. Cyprus, 1886.
- Phillips, Jr., Notes upon the codex Ramirez. 1883.
- Puiggari, J., Monografia del Traje. Barcelona, 1886.
- Report of the commissioner of education for the year 1883 - 84. Washington, 1885.
- Six, J., De gorgone. Amstelodami, 1885.
- Smithsonian Institution. Report for the year 1882. Washington, 1884.
- Report for the year 1883. Washington, 1885.
- Studniczka, F., Beiträge z. Geschichte d. altgriechischen Tracht. Wien, 1886.
- Viestnik Harvatskoga arkeol. Druztva. God. VIII Agram, 1886.

BIBLIA AΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

- Blümner, Hug., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste. 4er Bd. 1e Abtheil. Leipzig, 1886.
- Daremberg et Saglio., Dictionnaire des antiquités. 10ème fascicule. Paris, 1886.
- Dumont et Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre I, 3. Paris, 1885.
- Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. 1886.
- Furtwängler, Ad., La collection Sabouroff. Livr. XII - XIV. 1886.
- Gazette archéologique. Tom. I - XI. Paris, 1875-1886.
- Hermann's Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. 4er Bd. Privatalterthümer v. Hug. Blümner. Freiburg. 1882. —

- 2er Bd. Rechtsalterthümer v. Th. Thalheim, 1884.—
3er Bd. Bühnenalterthümer v. Alb. Müller. 1886.
Istituto di corrispondenza archeologica. Bullettino, An-
nali, Monumenti. Vol. 52. 56. Roma 1880. 1884.
Jahn, O., Archaeologische Beiträge. Berlin, 1847.
Kalkmann, A., Pausanias der perieget. Berlin, 1886.
Karte der Insel Creta. Reduction d. in London 1862 v.
Spratt publicirten Karte.
Karten von Attika. Heft IV. Berlin, 1886.
Klein, W., Euphronios. Wien, 1886.
Κορδέλλα, 'Α., Χρωματολογία. 'Εν 'Αθήναις, 1886.
Μηλιαράκη, 'Αντ., Γεωγραφία τοῦ νομοῦ 'Αργολίδος καὶ Κο-
ρινθίας. 'Εν 'Αθήναις, 1886.
Pauli, C., Eine vorgriechische Inschrift von Lemnos.
Leipzig, 1886.
Revue archéologique. 3ème serie, tom. 1 - 4. 7. Paris
1883 - 84. 1886.
Roscher, W. H., Ausführliches Lexicon d. gr. u. römisch.
Mythologie. Lief. 8 - 10. Leipzig, 1885 - 86.
Schliemann, H., Tiryns. Ergebnisse der neuesten Aus-
grabungen. Leipzig, 1886.
Transactions of the anthropological Society. Vol. III. Was-
hington, 1885.
Welcker, F. G., Alte Denkmäler. 1 - 5. Göttingen, 1849 -
1864.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Ὁ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης φιλολογικὸς Σύλλογος.— Ἀποστο-
λίδης, Μιλτ.— Γιαννόπουλος, Π.— Ἐρνέρης, Ἄν.— Κανε-
λόπουλος, Ἴλ.— Μυλωνᾶς, Κυρ.— Νικολαΐδης, Γ.— Φι-
ντικλῆς, Σπ.— Χόρβαλης, Ἄγγ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΦΟΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

Ἐν ταῖς κατὰ μῆκος τοῦ βορείου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἀνεκαλύφθησαν, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Ἐρεχθείου, τὰ θεμέλια δύο οἰκοδομημάτων, ὧν τὸ ἕτερον, τὸ πλησίον τῶν Προπυλαίων, εἶνε ἴσως ἡ Χαλκοθήκη· ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ θεμέλια οἰκημάτων ἀρχαιοτάτης, ὡς φαίνεται, ἐποχῆς, κατεσκευασμένα καθ' ὃν τρόπον τὰ ἐν Τίρυνθι καὶ ἐν Μυκῆναις. Τῶν πολλῶν δὲ γενομένων πλαστικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν εὐρημάτων μνημονευτέα κυρίως α') γυναικεῖον μαρμαρίνον ἄγαλμα φυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους τοιαύτην ἔχον μορφήν, οἷαν ἔχει τὸ ἐν Δήλῳ εὑρεθὲν ἄγαλμα Ἀρτέμιδος, πιθανῶς, τὸ μετὰ τῆς βουστροφηδὸν ἐπιγραφῆς, καλλιτέρας ὁμῶς καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένης τέχνης· β') χαλκῆ πωγωνοφόρος κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους καὶ τέχνης ἀρχαϊκῆς· γ') ἐπιγραφὴ, ἐν ἣ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου Ἀρχέρμου τοῦ Χίου καὶ ἑτέρα ἐν ἣ τὸ τοῦ Αἰγιναίου Ὀράτα. Ἀνεσκάφη δὲ καὶ ὁ χώρος ὁ μεταξὺ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀπεκαλύφθησαν ἐν αὐτῷ τὰ θεμέλια μεγάλου ἐξαστύλου περιπτέρου ναοῦ, τοῦ τῆς Ἀθηναῖς Πολιάδος, ὡς φαίνεται, ὅστις κατεστράφη ὑπὸ τῶν Περσῶν.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο πλησίον τοῦ Παρθενῶνος πρὸς ὀλοσχερῇ ἀποκάλυψιν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ ἀξιόλογα εὐρήματα, ἐν οἷς πωρίνη κεφαλὴ λέοντος καὶ ἑτέρα ταύρου, μεγέθους φυσικοῦ, καὶ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἐκ πωρίνου λίθου μέλη, περιέρρους καὶ πρωτοφανεῖς ἔχοντα τὰς μορφάς. Τούτων μνημονευτέα κυρίως τεμάχια κιόνων, ὧν αἱ ῥαβδώσεις ἐλικοειδεῖς.

Τῆ 31 Δεκεμβρίου 1886.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

(1886)

Γνωστόν εἶναι ὅτι ἕνεκα τῆς ἐμῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποδημίας μῶλις ἐπὶ τρεῖς περίπου μῆνας (ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου — τῆς 26ης Ἰουλίου) ἐσκάψαμεν ἐν Ἐλευσίνι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, κατὰ δὲ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὄχι μόνον ἐκαθαρίσθη ὀλοσχερῶς ὁ ὀπισθεν τοῦ ναοῦ, ἤτοι μεταξὺ τῆς δυτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, ὠμαλισμένος βράχος, ἀλλὰ καὶ ὁ χώρος ἐκεῖνος ἔνθα ἴστατο πρὶν ἢ κυριώτερα Ἐκκλησία τοῦ χωρίου ἀνεσκάφη εἰς τὸ δέον βῆθος. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρὸς Δυσμᾶς τοῦ Ναοῦ βράχῳ πλὴν τῆς κατὰ τὸ πρὸς βορρᾶν ἄκρον αὐτοῦ κλίμακος οὐδὲν ἄλλο εὑρέθη. Ἡ κλίμαξ ἐν μέρει μὲν ἐν αὐτῷ τῷ βράχῳ λελαξευμένη ἐν μέρει δὲ τεχνητή, ὅπως τουλάχιστον νῦν φαίνεται, ἔφερε διὰ δεκατριῶν βαθμίδων ἄνω εἰς τὸν ὑψηλότερον βράχον, ἔνθα νῦν ἴσταται τὸ ἐκκλησιδίων τῆς Παναγίας καὶ ἔνθα ὑπάρχουσιν ἐπίσης τὰ λείψανα παλαιότερου τινὸς οἰκοδομήματος, πιθανῶς δὲ ἐν γένει ἐντεῦθεν ἀνήρχοντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, κατεσκευάσθη δὲ ἡ προὔρχουσα μετεσκευάσθη ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἐπὶ τῶν πωρίνων της λίθων ἐγχεαραγαγμένα γράμματα. Ἐν δὲ τῷ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατεχομένῳ ποτὲ χώρῳ ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια πολλῶν οἰκοδομημάτων ὑπερκείμενα ἀλλήλων καὶ μαρτυροῦντα ὅτι οἱ ἐκεῖ τόποι πολλὰς ὑπέστησαν μεταβολὰς. Καὶ τῷ ὄντι πλὴν τῶν θεμελίων ἀρχαιότερου τινὸς οἰκοδομήματος, ὅπερ, καθ' ἃ φαίνεται, συνέκειτο ἐκ τριῶν χωρισμάτων, ἐνὸς κατὰ τὸ μέσον ἡμικυκλικῷ καὶ δύο κατὰ τὰς ἐκατέρωθεν πλευρὰς του τετραπλεύρων, ἀπεκαλύφθησαν καὶ τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς διπλῆς τινος Στοιᾶς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀρχαιότερου οἰκοδομήματος κτισθείσης ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις καὶ ἐπὶ τῶν λειψάνων ταύτης τὰ λείψανα ἐτέρου θεάτρου ἢ ἐξέδρχ ὁμοίου οἰκοδομήματος ἐν ἔτι μεταγενεστέροις χρόνοις κτισθέντος· πέραν δὲ τούτων πρὸς βορρᾶν ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια καὶ ἄλλου τινὸς

τῶν ἀρχαίων χρόνων οἰκοδομήματος καὶ συγχρόνως ἐβεβαιώθη ὅτι παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καθ' ὅλον τὸ μεταξύ τῶν δύο αὐτοῦ στρογγύλων πύργων (Α καὶ Α') διάστημα διῆκεν ἡ παρχδοξος ἐκείνη αὐλαξ, ἣν περιέγραψα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (σελ. 28—29). Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς δυσμὰς προὔχωρήσαμεν σκάπτοντες μέχρι τῆς αὐλῆς σχεδὸν τοῦ οἰκίσκου, ἐν ᾧ κατοικῶ καὶ οὐδὲν ἄλλο εὑρομεν ἢ τὰ τοιχάρια Βυζαντινῶν καὶ τινῶν ὄλως νεωτέρων οἰκῶν, ἅτινα καὶ ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἄθικτα ὅπως παρὰ πλειόνων ἐξετασθῶσι καὶ πιστωθῆ ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη μου. Ἡ ἀνασκαφὴ λοιπὸν ἢ ἐν Ἐλευσίνι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξεν ὡς πρὸς τὰ ἀποκαλυφθέντα λείψανα οἰκοδομημάτων ὅχι ἄκαρπος· εὐρήματα δὲ ἄλλα λόγου ἄξια δὲν ἔχομεν πλὴν ἴσως δύο ἢ τριῶν ἐνεπιγράφων λίθων, οἵτινες καὶ δημοσιευθήσονται προσεχῶς ἐν τῇ Ἐφημερίδι.

Τοιαῦτα συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα τῆς ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῆς τὰ ἐξαγόμενα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὧν ἡ ἀξία καταδειχθήσεται κυρίως ὅταν δημοσιευομένου καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Dörpfeld ἐκπονηθέντος διαγράμματος λεπτομερῶς περιγραφῶσι τὰ περισωθέντα τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων λείψανα.

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 25 Φεβρουαρίου 1887.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ 1886

(πίναξ 3.)

Τὰ «Πρακτικὰ» τοῦ 1884 διελάμβανον σὺν ἀνασκαφικῷ διαγράμματι (Πίν. Ε') τὰ περὶ τῶν τότε ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καθηγητοῦ Σπ. Φιντικλέους, δαπάνη τῆς Ἐταιρείας, ἐπιληφθεισῶν ἐν Ὠρωπῷ ἀνασκαφῶν. Δι' αὐτῶν τότε πρῶτον ἐβεβαιώθη ἡ τέως ἀμφισβητουμένη θέσις τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, ἀποκα-

λυφθέντος, παρὰ τὴν καὶ νῦν ἀναβλύζουσαν πηγὴν, τοῦ παρὰ Παιουσανίαν ἀναφερομένου ναοῦ καὶ βωμοῦ, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς μακρᾶς στοᾶς ὡς καὶ πολλῶν ἐνεπιγράφων βῆθρων, ἐξ ὧν μάλιστα καταδείχθη ἀριδῆλως ὅτι τὸ μεταξὺ Σιάλας καὶ Καλάμου τοῦτο τέμενος εἶνε τὸ Ἀμφιάρειον.

Τῷ 1885 σκαφαὶ δὲν ἐγένοντο. Τῷ 1886 ἐπεχείρησα τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀνασκαφῶν, τὸ μὲν ἵνα συμπληρωθῆ ἡ κατὰ τὸν ναὸν καὶ τὴν στοᾶν ἔρευνα, τὸ δὲ καὶ κυρίως ἵνα ἀνεύρω νέον τι ἄλλως τε καὶ ἐξ ἐπιγραφῶν ὑποδεικνυόμενον κτίριον, τὸ θέατρον. Καὶ θέατρον μὲν ἐν Ἀμφιαρείῳ δὲν μνημονεύεται διαρρηθῆν ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ἐξ ἀγωνιστικῶν ὁμῶς ἐπιγραφῶν εἶχεν ἤδη καταστῆ γνωστὸν ὅτι ἐκεῖ ἐτελοῦντο καὶ δραματικοὶ ἀγῶνες· ἔτι δὲ πρὸς τοῦτο ἠγόμην μάλιστα ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἀνασκαφῆς τελευτώσης (πρόβλ. Πρακτ. 1884), ὅτε εὐρῶν ὀπισθεν τῆς στοᾶς ἀρχιτεκτονικὰ τινὰ μέλη ἀνήκοντα, ὡς ἐφαίνετο, εἰς θέατρον, συνεπέρανα ὅτι τὸ ἀναζητούμενον κτίριον ἔκειτό που αὐτόθι· καὶ ἡ εἰκασία ἐκυρώθη ἐν τοῖς ἐξῆς διὰ τῶν προκειμένων ἀνασκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ ἕξ τοὺς τελευταίους τοῦ 1886 μῆνας.

Ἐν τῷ διαγράμματι τοῦ 1884 φέρεται ὀπισθεν τῆς στοᾶς Ε, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ Ζ ὑψηλοῦ κρηπιδώματος, ἐγκαρσίως ἀρχὴ τοῦ τοῦ ἐκ μαλακῶν καλῶς εἰργασμένων πώρων. Ἐνταῦθα ἄρχεται τὸ θέατρον καὶ δὴ ὁ ἐν λόγῳ τοῖχος εἶνε ὁ δυσμικὸς (1) τῆς σκηνῆς (ὄρα πίνακα 3, γ). Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κρηπιδώματος, τανῦν κατεστραμμένον, σχηματίζει τὴν ὀπισθεν μακρὰν τῆς σκηνῆς πλευρὰν β, ἀφ' ἧς ἐγκαρσίως ἤτοι καθέτως φέρονται ὁ εἰρημένος δυσμικὸς γ καὶ ὁ ἀνατολικὸς ε τοῖχος τῆς σκηνῆς. Τὸ δὲ κοῖλον τοῦ θεάτρου καίται ἀνωτέρω οὕτως ὥστε οἱ θεαταὶ ἔβλεπον πρὸς τὸ κατὰ μῆκος τῆς στοᾶς διαρρέον ρεῦμα καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ κατὰφυτον ὄχθην. Εἰς τὴν δυσμικὴν πάροδον τοῦ θεάτρου ἄγει ἐκ τῶν ἄλλων μνημείων ἀνάπτης ὁδὸς κειμένη μεταξὺ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τῆς στοᾶς καὶ τῶν παρὰ τὴν κάμινον πρώτων βῆθρων, ἐστερεωμένη δὲ ἐκατέρωθεν διὰ τοῖχου οὐ

(1) Ἀνατολὴν λέγω χάριν εὐκολίας τὸ ΒΑ, Δυσμὰς δὲ τὸ ΝΔ. καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

καὶ πολλοὶ τῶν ἀνωτέρων λίθων σφίζονται πεπτωκότες. Τὰ δὲ εἰς τὴν ἐτέραν πάροδον δὲν εἶνε ἐντελῶς ἐσκαμμένα καὶ ἐξηρευνημένα.

Τὸ θέατρον εἶνε μικρόν, τῆς ὀρχήστρας οὔσης περίπου 12^μ τὴν διάμετρον. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκηνῆς ἔχει πλάτος 12,33, τὸ δὲ ὅλον μέχρι τῆς ὄψεως τοῦ προσκηνίου βάρους εἶνε περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους· τὸ ὕψος τῶν τοίχων πρὸς τὴν ὀρχήστραν φθάνει ὡς 2,50, ἤγουν σφίζεται μέχρι τοῦ γείσου τοῦ προσκηνίου. Παραλλήλως τῇ πλευρᾷ *β* ἐκτείνεται ὁ μακρὸς τῆς σκηνῆς τοίχος *δ* ἀνοιγόμενος ἐν μέσῳ εἰς θύραν (πλ. 1,12), ἄγουσαν εἰς τὸ προσκηνιον καὶ τὴν ὀρχήστραν. Μεταξὺ δὲ τοῦ τοίχου *δ* καὶ τοῦ κρηπιδώματος διήκει μεταγενέστερος τοίχος *γ* ἔχων ὡσαύτως ἐν τῷ μέσῳ θύραν. Ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ κοῖλον ἄκρων τῶν πλαγίων τοίχων *ν* καὶ *ε* φέρεται ἐκατέρωσε λοξῶς πρὸς τὰ ἔξω, ὀρθὴν γωνίαν μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου πλαγίου σχηματίζων τοίχος (*ξ* καὶ *ζ*), μήκους περ. 6,50. Ἐκάτερος τούτων μετὰ τοῦ ἀντικρῦ ἀναλήμματος *ο*, *η* ἀποτελοῦσι τὴν οἰκίαν πάροδον (*α*, *α'*)· αἱ δὲ πάροδοι καταλήγουσιν ἐπικλινῶς εἰς τὰ θυρώματα καὶ τὴν ὀρχήστραν. Καὶ τῶν μὲν θυρωμάτων τούτων μόνα τὰ θεμέλια ἐκατέρου στύλου διακρίνονται κατὰ χώραν, εὑρέθησαν ὅμως ἐκ μαρμαροῦ ἀνάλογον ἐπιστύλιον καὶ τεμάχια στύλων ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ. Τῆς δὲ σκηνῆς εὑρέθησαν καταπεπτωκότεα μεταξὺ τοῦ κρηπιδώματος *Ζ* καὶ τοῦ μακροῦ τῆς στοᾶς τοίχου μαρμαρίνα τμήματα δωρικοῦ θριγκοῦ μετ' ἐνεπιγράφων ἐπιστυλίων φερόντων τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θυρώματα... *γενόμενος* ... [*Ἀμ*]φιαράωι (1). Ἐλλειπόντων ὅμως τῶν ἄλλων τεμαχίων δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς ἡ θέσις τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τούτων μελῶν. Ἐν τούτοις ὀπωσδήποτε τὸ ἔλλειπον ὄνομα φαίνεται ὅτι ἦτο ἱερέως τινός· διότι, πλὴν τοῦ ὅτι πρὸ τοῦ *γενόμενος* σφίζεται τι ὡς τοῦ *Σ* ἔχους, ἐν ἄλλαις τοῦ Ἀμφιαρείου ἐπιγραφαῖς ἀπαντᾷ πλέον ἢ ἄπαξ ἡ φράσις *ἱερεὺς γενόμενος* (πρβλ. κατωτέρω τὴν ἐπιγραφὴν τῶν θρόνων).

Τὸ δὲ προσκηνιον κασμεῖται πρὸς τὴν ὀρχήστραν διὰ μαρμαρίνης κιονοστοιχίας, ἣτις παραλλήλως τῷ μακρῷ τοίχῳ *δ* τε-

(1) Ὑψ. γραμμ. 0,05. Ὅρα Πλ. 3.

ταγμένη συνέχεια πρὸς τὰ ἄκρα τῶν πλαγίων τοίχων γ, ε. Ὁ ρυθμὸς τοῦ προσκηνίου εἶνε, ὡς καὶ ὁ τοῦ εἰρημένου θριγκοῦ τῆς σκηνῆς, δωρικός, πάντα δὲ τὰ μέρη τῆς προσόψεως εἰσι λευκοῦ μαρμαροῦ. Οἱ στῦλοι 10 τὸν ἀριθμὸν μονόλιθοι δ' ἕκαστοι ὄντες (ὑψ. 1.883), ἴστανται πάντες κατὰ χώραν ἐπὶ κοινοῦ μαρμαρίνου στυλοβάτου (ὑψ. 0.16, πλ. 0.50 περ.) πωρίνην ὑπόστρωσιν ἔχοντος· τούτων ὀκτώ μὲν εἰσιν ἡμικίονες (διαμ. 0.23-0.30) μετὰ 11 ραβδώσεων ὧν αἱ δύο ἄκραι ἐλάσσονες, ἐκάτερος δὲ τῶν ἄκρων ἀπλῆ παραστάς πλ. 0.21. Τὰ μεταξόνια αὐτῶν εἶνε 1.345-1.346, τὸ δὲ μέσον 1.365. Ἐκ πάντων τῶν κιονοκράνων μόλις μικρὸν τεμάχιον ἐσώθη, ἄξιον δὲ λόγου ὡς ἱκανὸν πρὸς ἀναπαράστασιν τοῦ σχήματος καὶ μεγέθους. Τοῦ ἐπιστυλίου περιλείπονται τέσσαρα ἐνεπίγραφα τμήματα, τὸ δὲ διάζωμα ἀποτελεῖται ἐκ κοινῶν μετὰ τοῦ γείσου μονόλιθων τμημάτων (ὑψ. 0,29), εὐρεθέντων πάντων πλὴν ἑνός. Τὸ ἐπὶ τῶν τεσσάρων σφζομένων ἐπιστυλίων μέρος τῆς ἐπιγραφῆς (ὑψ. γρμ. 0.06-0.07) ἔχει ὡδε :

... ἀ]γωνοθετή[σας τ[ὸ] προ[σκήνιον κα]ὶ τοὺς π[ύ]ρακας

Ἐκ τοῦ ἐπιστυλίου *σας το προ*, ὅπερ, καθ' ἃ ἀποδεικνύεται, ἔκειτο πάλαι ἐπὶ τῶν δύο μέσων ἡμικιόνων ὀρίζει δ' οὕτω καὶ τὴν τῶν λοιπῶν θέσιν, ἐξάγεται ὅτι ἐλλείπουσι καὶ τὰ τρία ἀνατολικά καὶ δύο δυσμικά ἐπιστύλια. Περὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγωνοθετήσαντος γενήσεται ἀλλαχοῦ λόγος.

Τῆς δωρικῆς ταύτης προσόψεως τοῦ προσκηνίου τὰ μεταστύλια (πλ. 1.05-1.06) δὲν ἦσαν ἀνοικτά, ἀλλὰ πάντα πλὴν τοῦ μέσου ἐκλείοντο διὰ τῶν καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναγεγραμμένων *πινάκων*. Ὅτι δὲ ἐτίθεντο ἐκάστοτε τοιοῦτοι κινητοὶ πίνακες φαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς πλαγίσις ἐκάστου στύλου ἐγγεγλυμμένων ἐπιμήκων βοθρίων ἧτοι τόρμων, δι' ὧν ἕκαστοι προσηρόζοντο ὀπισθεν τῶν ραβδώσεων κατὰ τὸ λεπτυνόμενον τοῦ στύλου τριτημόριον. Τὸ δὲ μεταξὺ τῶν δύο στύλων μεταστύλιον, ὀλίγον τι τῶν ἄλλων μείζον (πλ. 1.085), προδήλως ἦν θύρα πρὸς τὴν σκηνὴν ἀνοιγομένη· διότι τόρμοι μὲν ἐπὶ τῶν προσβλεπουσῶν ἐπιφανειῶν τῶν δύο στύλων ἐλλείπουσι, κάτω δὲ ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ

ὑπάρχουσι δύο στροφίγγων στρογγύλοι βόθροι. Παραπλήσιον μετὰ πινάκων προσκηνίον φέρει τὸ ἐν Ἄσφῳ τῆς Μουσικῆς θεάτρον. Ταῦτα καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ χαράξαντος τὸ διάγραμμα κ. Δόρπφελδ.

Τὸ δὲ κοῖλον, ὅσον ἐκ τοῦ ἀνεσκαμμένου ἔστιν εἰκάζει, δὲν σφίζεται καλῶς ἐν τούτοις ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἐν ἡμικυκλίῳ τεταγμένοι ἴστανται ἐπὶ μαρμαρίνης ἕκαστος βάσεως (πλ. 0.70, βᾶθ. 1.05) πέντε ἀνάκλιτοι θρόνοι (μ) λευκοῦ μαρμάρου (ὑψ. 1.05, πλ. 0.63, βᾶθ. 0.55), φέροντες ἐπὶ μὲν τῶν πλαγίων ἀνάγλυπτα κοσμήματα, ἔμπροσθεν δὲ μεταξὺ τῶν ποδῶν ἕκαστος τὴν ἐπιγραφὴν :

ΝΙΚΩΝ
ΝΙΚΩΝΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

Τούτων ὁ παρὰ τὸ ἀνατολικὸν ἀνάλημμα διατηρεῖται κάλλιπτα. Τὸ ἀπ' ἀλλήλων διάστημα τῶν δύο ἄκρων θρόνων εἶνε τὸ αὐτό που καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου θρόνου μέχρι τοῦ προσκηνίου, οὕτω δὲ προεκτεινόμενον τὸ νοητὸν διὰ τῶν θρόνων ἡμικύκλιον πρὸς τὴν σκηνήν, ἐφάπτεται τοῦ προσκηνίου ἔμπροσθεν κατὰ τὸ μέσον τῆς θύρας, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἡ ὀρχήστρα εἶνε τέλειος κύκλος. Τὸ ἔδαφος τῆς ὀρχήστρας δὲν εἶνε ἐστρωμένον, οὐδὲ θυμέλης φαίνεται ἔχνος.

Ἄλλα ἐδώλια πλὴν τῶν πέντε θρόνων δὲν σφίζονται. Ὅπισθεν τούτων μεταξὺ τῶν ἀναλημμάτων, ἅτινα φθάνουσι ὑψος 1.50 (μῆκος ἀνατ. 10.50, δυσμ. 16.00), ὑπολείπεται ἐκ πῶρων θεμέλιον τῆς πρώτης τῶν ἐδωλίων σειρᾶς, ἥτις διηρεῖτο, ὡς φαίνεται, εἰς τρεῖς κερκίδας. Κατὰ τὸ ἀνατολικὸν κέρας ὀπισθεν τῆς πρώτης ἐδωλίων σειρᾶς καὶ ὀλίγω ὑψηλότερον σφίζεται θεμέλιον ἀρχαιότερον (ι), ἔτι δὲ ἀνωτέρω τούτου φαίνονται ἔχνη τοίχου (κ) ἀσκάφου ἔτι μένοντος. Ὑπόνομος δὲ τοῦ θεάτρου ἐπισκεπῆς (λ) διήκει διαγωνίως διὰ τῆς ἀνατολικῆς παρόδου.

Ἐν εὐρήμασιν ἄλλοις τὸ θεάτρον δὲν ἦτο πλούσιον. Εὐτυχῶς

ἡ βαθεΐα τοῦ κοίλου ἐπίχωσης, ἥτις ἐνιαχοῦ ἔφθασε 5 μέτρα, διετήρησεν ἀπὸ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς οὓς, φαίνεται, ἀνάγεται τὸ κτίριον, τούλάχιστον τὸ προσκλήνιον πλὴν τοῦ θριγγοῦ, ὅστις ἐν τῷ μεταξύ κατέπεσεν ἐπὶ τῶν χωμάτων.

Ἐκτὸς τοῦ θεάτρου ἀνέσκαψα καὶ κατὰ τὸν ναόν, ἰδίχ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς βορείου καὶ τὸ τῆς δυσμικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς, ὅπου τῷ 1884 (Πίν. Ε' α') εἶχε φανῆ μικρὸς τετράγωνος χώρος (2.51×1.58) συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ ναοῦ διὰ θύρας. Ὁ χώρος οὗτος ἐκ τῶν κατὰ χώραν ἐν μέρει σωζομένων δύο γωνιαίων ἀρραβδῶτων κιονίσκων φαίνεται ὅτι ἦτο πρόθυρον τοῦ ναοῦ.

Βάθρα δ' ἐνεπίγραφα νέα κατὰ χώραν πλὴν τῶν προειρημέων δὲν ἀπεκαλύφθησαν, εἰργάσθη ὁμως περὶ τὴν συναρμογὴν τῶν σποράδην πεπτωκότων μαρμάρων τῶν βάθρων ἐκείνων καὶ ἀνίδρυσα ἐπὶ τῶν οἰκείων βάσεων τὰ πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ τὰ πρὸ τοῦ 1884 εὑρεθέντα ἀνεπίγραφα καὶ ἐνεπίγραφα (πρβλ. Ἀρχ. Ἐφ. 1886 σελ. 63-64, ἀριθ. ἐπιγρ. 19).

Ὅπισθεν δὲ τῶν βάθρων ἀνέσκαψα ἐνιαχοῦ φθάσας μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ τεμένου. Ἄλλ' ἐνταῦθα μόνον τοῖχοι μεταγενεστέρων δωματίων ἐναπολείπονται, ἐν οἷς ἔστι που καὶ ἀρχαιότερα λείψανα ἐνεκτισμένα. Τὸ κάλλιστον τῶν ἐνταῦθα εὐρημάτων εἶνε ἀνάγλυφον εἰκονίζον ἐπὶ ἄρματος νέον ἥρωα γυμνὸν μετὰ κράνους καὶ ἀσπίδος, παρ' αὐτῷ δὲ ἠνιοχοῦσαν νεαρὰν γυναῖκα ἐν διαφανεῖ χιτῶνι παρισταμένῳ ἐν κυμάνσει. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ἐλλιπὲς τὰ ἀριστερά, ἐκομίσθη πρὸς τισὶν ἄλλοις εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἐν δὲ τῇ στοᾷ ἐχώρησα ἔτι πρὸς Α. εὑρίσκων ἀεὶ τὴν αὐτὴν σειρὰν ποδῶν ἐδωλίων καὶ τοὺς κατὰ μεταξόνια 5.71 ἐσωτερικοὺς κίονας, δι' ὧν ἡ στοὰ διαιρεῖται κατὰ μῆκος εἰς δύο κλίτη (Schiffe). Ἄλλ' ἡ ἀνεύρεσις τοῦ πέρατος τοῦ κτιρίου, διακοπίσης τῆς ἀνασκαφῆς, ἀνεβλήθη εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΕΤΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1885 ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅπως ἐπιστατήσω εἰς ἀνασκαφὰς τάφων ἰδιωτικὰς ἐνεργουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἐρετρίας. Ἐκεῖ δὲ εὐρισκόμενος παρετήρησα, ὅτι ὑπῆρχον καὶ γαίαι ἐθνικαί, ἐν αἷς ἦτο πιθανὸν νὰ κρύπτονται ἀρχαιοτάτες, δι' ὃ ἐζήτησα τὴν ἀδειαν τοῦ Σ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας νὰ σκάψω δαπάναις αὐτῆς. Ἡ ἀδεια μοὶ ἐχορηγήθη, περὶ δὲ τὰ μέσα Ἰανουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἤρχισα τὰς ἀνασκαφάς· καὶ δοκιμὰς μὲν ἔκαμα εἰς πολλὰ μέρη, ἀλλὰ δύο μόνον κυρίως ἱκανοποίησαν τὰς προσδοκίας μου. Τὸ πρῶτον ἦν τμήμα χέρσου γῆς ἐξ ἑκατὸν στρεμμάτων ἀπέχον τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς Ἐρετρίας. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν πεντήκοντα περίπου τάφοι, ὧν πλεῖστοι τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ πτωχοί· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαιότεροι, ἔξιαιρουμένης μιᾶς ἰγδιοειδοῦς θήκης, περιεῖχον μικροῦ λόγου ἀξία ἀντικείμενα. Ἐν τῇ θήκῃ ὁμως εὐρέθη ὑδρία *χαλκῆ*, ὕψους 0,48 μ., καλῶς διατηρουμένη καὶ πολὺ καλῆς ἐργασίας, ἔχουσα πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τοῦτο τὸ ἴδιον, ὅτι σώζει ἀνάγλυφον ἐπικεκολλημένον, παριστῶν τὸν Διόνυσον μεθύοντα καὶ ὑποβασταζόμενον ὑφ' ἐνὸς Σατύρου. Ἡ ὑδρία αὕτη εἶναι ἔργον τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., σπανιώτατον δὲ ἐν Ἑλλάδι εὔρημα.

Ἐξαντληθέντος τοῦ μέρους τούτου, μετέφερα τοὺς ἐργάτας εἰς τὴν ἀπὸ Ἐρετρίας εἰς Ἀλιβέριον ἐθνικὴν ὁδόν, ἣτις ἐχαράχθη μὲν πρὸ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν τῆς Ἐρετρίας εἰς τοὺς Ψαριανούς, ἐπειδὴ ὁμως ἀκόμη δὲν κατεσκευάσθη, καλλιεργεῖται νῦν παρανόμως ὑπὸ τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν, μεθ' ὧν εἶχον καὶ τινες δυσαρέστους φιλονεικίας ἀφορώσας τὰ ὅρια τῆς ὁδοῦ. Ἐξομαλυνθεισῶν ὁμως τῶν δυσχερειῶν ἤρχισα σκάπτων καὶ ἀνεκάλυφα περὶ τοὺς τριάκοντα τάφους, ἐν αὐτοῖς δὲ ἀξιόλογα εὐρήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν ἔξ λευκαὶ λήκυθοι κάλλιστα διατηρούμεναι καὶ δυνάμεναι διὰ τε

τάς παραστάσεις καὶ τὰ ζωηρὰ χρώματά των νὰ συγκαταλε-
χθῶσι μεταξὺ τῶν καλλίστων μέχρι τοῦδε γνωστῶν λευκῶν λη-
κύθων. Πλὴν αὐτῶν δὲ εὐρέθησαν καὶ ἐννέα ἐρυθρόμορφοι λήκυ-
θοι· ἐξ αὐτῶν μία εἶναι μοναδική διὰ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου
Δουρίδος, ὅπερ ἐπ' αὐτῆς σώζεται· διότι τοῦ τεχνίτου τούτου,
ὅστις ἦτο Ἀθηναῖος, νῦν πρῶτον εὐρίσκεται ἔργον ἐν Ἑλλάδι,
ἐν ᾧ ἐν Ἰταλίᾳ ἔχουσιν εὐρεθῆ πλείστα. Ἐν ταῖς αὐταῖς ἐπὶ τῆς
ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀνασκαφαῖς εὐρέθησαν προσέτι δύο πυξίδες τρίπο-
δες μετὰ τῶν πωμάτων των καὶ παραστάσεων ἐκ τοῦ γυναικείου
βίου, κάτοπτρον χαλκοῦν κοινὸν κατὰ τὰ λοιπά, ἔχον ὁμῶς ἐκ-
τυπον μικρὰν κεφαλὴν Μεδούσης, μία μικρὰ χρυσοῦ ἄλυσις καὶ
ἐν λίαν μικρὸν χρυσοῦν ἐνώτιον ἐν μορφῇ ἐρωτύλου.

Ἐξαντληθέντος καὶ τοῦ μέρους τούτου ἔκμαμα δοκιμᾶς εἰς
ἄλλα τινά, χωρὶς νὰ ἔχω πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας, καὶ δυσ-
τυχῶς τὰ ἀποτελέσματα δὲν μὲ ἀπέδειξαν ἀπατάμενον. Αἴτιον
τούτου ἦτο, ὅτι τὰ μέρη, ἐν οἷς ὑπέθετον ὅτι ὑπῆρχον καλοὶ
τάφοι, κατεῖχοντο ὑπὸ ἰδιωτῶν, κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδυνάμην
νὰ σκάψω ἐν αὐτοῖς ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τῶν ἰδιο-
κτητῶν. Τὸ Σ. Συμβούλιον μοι ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἔρχωμαι
εἰς συμφωνίας μετ' αὐτῶν ἐπὶ ἐπιεικῆ τινι χρηματικῇ ἀπόζη-
μιώσει ἢ ἐπὶ μέρει τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαίων. Ἐπειδὴ ὁμῶς
αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς τοιαύ-
τας περιστάσεις, δὲν ἦσαν καθόλου ἐπιεικεῖς, αἱ συμφωνίαι ἐγέν-
οντο κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον, ἦτοι ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ λαμβάνη
ὁ ἰδιοκτήτης ἐκ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων τὸ ἐν τέ-
ταρτον, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα νὰ λαμβάνη ἡ Ἑταιρία. Ὑπ'
αὐτοὺς τοὺς ὄρους ἱκανοὶ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μοι παραχωρή-
σωσι τοὺς ἀγροὺς των πρὸς ἀνασκαφήν, ἀλλὰ μόνον ἐν κτήμα
ἠδυνήθην νὰ σκάψω, διότι μόλις ἀποπερατώσας αὐτὸ διετάχθην
νὰ μεταβῶ εἰς Μυκήνας. Ἐν τῷ κτήματι τούτῳ ἀνήκοντι τῆ
κυρία Μαρία Τζώτζη εὐρέθησαν τρεῖς λευκαὶ λήκυθοι, ὅκτω
ἐρυθρόμορφοι, ὧν τινες μετ' ἐπιγραφῶν, εἰς ἀρύβαλλος, ἐν μικρὸν
ὑάλινον ἀγγεῖον τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι εἶδους, δύο ἀργυρὰ
κοσμήματα τῆς κόμης, μία μικρὰ χρυσοῦ ἄλυσις καὶ δύο μικρὰ
χρυσᾶ ἐνώτια. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀνήκε κατὰ τὴν

συμφωνίαν τὸ ἐν τέταρτον εἰς τὴν ἰδιοκτήτριαν τοῦ ἀγροῦ, εὐ-
τυχῶς ὁμως ἀντὶ ἐπιεικοῦς ἀποζημιώσεως ἔμειναν πάντα κτῆμα
τῆς Ἑταιρίας. Μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτήματος τούτου δια-
ταχθεῖς, ὡς εἶπον, νὰ μεταβῶ εἰς Μυκῆνας διέκοψα τὰς ἐν Ἑρε-
τρίᾳ ἀνασκαφάς.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΜΥΚΗΝΩΝ ΤΟΥ 1886

(πίν. 4 καὶ 5)(1).

Τὸν Μάιον τοῦ 1886 ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀνέθηκέ μοι
νὰ ἐνεργήσω ἀνασκαφὰς δαπάναις αὐτῆς ἐν τῇ ἀκροπόλει Μυ-
κηνῶν. Τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκτίθενται ἐνταῦθα.

Ἀνάκτορον. Πάντες οἱ τὰς Μυκῆνας πρὸ τῶν τελευταίων ἀνα-
σκαφῶν ἐπισκεφθέντες ἠδύναντο νὰ παρατηρήσωσιν ἐπὶ τῆς ὑψί-
στης αὐτῆς κορυφῆς θεμέλια ἐκ λίθων οὐχὶ λίαν ὀγκωδῶν ἀποτε-
λοῦντα εὐρύχωρον τετράγωνον καὶ φαινόμενα κάλλιον μάλιστα
κατὰ τὴν βορείαν, τὴν μεσημβρινὴν καὶ ἐν μέρει τὴν δυτικὴν πλευ-
ρὰν τοῦ τετραγώνου· ἀκριθέστατα ἐσημειώθησαν ταῦτα ὑπὸ τοῦ
Steffen ἐν *Karten von Mykenae, Berlin 1884* ὑπὸ τὸ ὄνομα
Κυκλώπεια θεμέλια. Ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἀπεδείχθη,
ὅτι οἱ τοῖχοι οὗτοι ἀπετέλουν τὸ κρηπίδωμα οἰκοδομήματος ἐπι-
μήκους, ἴσως ναοῦ τινος καὶ ὅτι παρ' αὐτό, ἐν μέρει δὲ ὑπ' αὐτό
εὐρίσκονται τὰ ἐρείπια κτιρίων ἀρχαιοτέρων ἀνηκόντων εἰς δύο
διαφόρους ἐποχάς· διότι τὸ ἐν τρίτον περίπου τοῦ κρηπιδώμα-
τος, τὸ πρὸς μεσημβρίαν, εἶναι τεθεμελιωμένον οὐχὶ ἐπὶ τοῦ

(1) Ἡ μόνη ἄλλειψις τῶν σχεδίων, ἃ ἐξεπόνησεν ὁ διευθυντὴς κ. Dörpfeld,
εἶναι ὅτι δὲν σημειοῦνται ἐν αὐτοῖς τὰ ὕψη τῶν διαφόρων μερῶν τῶν οἰκοδομη-
μάτων τοῦτο ἐλπίζομεν νὰ ἀναπληρώσωμεν ἐν νεωτέρῳ σχεδίῳ, ἐὰν αἱ ἀνασκα-
φαὶ ἐξακολουθήσωσιν. Εἰς τὸν κ. Dörpfeld ὀφείλω χάριτας καὶ διὰ τὴν προθυ-
μίαν, μεθ' ἧς ἔλυσεν ἀπορίας μου τινὰς σχετικὰς πρὸς διαφόρους ἀρχιτεκτονικὰς
λεπτομερείας.

στερεοῦ βράχου, ὅπως τὸ λοιπόν, ἀλλ' ἐπὶ ἐπιχώσεως ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν ἐρειπίων ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων καὶ ἐχούσης ὕψος μέχρι τριῶν μέτρων· ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἐκτισμένον τὸ κρηπίδωμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν ἔχει ὕψος 0,70 ἕως 1 μ. Καλύπτει δὲ ἡ ἐπίχωση αὕτη ἔδαφος τεχνητὸν ἐξ ἀσβέστου, ὁποῖον εἶναι τὸ τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οἱ μετὰ τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ αὐτὸ κτίριον ἀνήκοντες, εἶναι ἀηλιμμένοι διὰ χρίσματος ὁμοίου. Ἀνεκαλύφθησαν ὁμοῦ καὶ τοῖχοι ἄνευ ἀλοιφῆς, οἵτινες εἰσχωροῦσι μὲν ἐπίσης ὑπὸ τὸ κρηπίδωμα, εἶναι δηλαδὴ ἀρχαιότεροι αὐτοῦ, συγχρόνως ὁμοῦ εἶναι ὑστερώτεροι τῶν ἄλλων, διότι κεῖνται ἐπὶ τοῦ κεχρισμένου ἐδάφους, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ὑπ' αὐτοῦς (ἐν τῷ σχεδίῳ ἐδηλώθησαν οὗτοι διὰ χρώματος φαίου ἀνοικτοῦ).

Ἔχομεν λοιπόν τριῶν ἐποχῶν λείψανα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως· πρῶτον κτιρίου ἔχοντος ἔδαφος καὶ τοίχους κεχρισμένους, ὡς οἱ τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, ᾧ προφανῶς καὶ σύγχρονον εἶναι· δεῦτερον λείψανα τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου τοίχων, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἐποχὴν ὑστερωτέραν καὶ, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ, πτωχοτέραν· καὶ τρίτον τὰ λείψανα τοῦ νεωτάτου τῶν κτιρίων, τὸ κρηπίδωμα δηλαδὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ.

Τὸ κρηπίδωμα εἶναι, ὡς εἶπομεν, ὠκοδομημένον διὰ λίθων οὐχὶ λίαν ὀγκωδῶν ἀτέχνως καὶ ἄνευ πολλῆς ἐπιμελείας συνηρμοσμένων, ὡς φαίνεται σήμερον τοῦλάχιστον· διότι ἀρχικῶς πιθανὸν νὰ ἐπληροῦντο τὰ τῶν ἄρμων χάσματα διὰ πηλοῦ. Ἐν γένει ὑπολείπονται πολὺ κατὰ τὴν τέχνην τμημάτων τινῶν τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ἐκτισμένων διὰ λίθων πολυγωνικῶν ἄριστα συνηρμοσμένων ἄνευ πηλοῦ, π. χ. τοῦ κατὰ τὴν ΜΔ πλευρὰν πύργου καὶ τοῦ κατὰ τὴν ΒΑ γωνίαν τμήματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τμήματα ταῦτα ὠκοδομήθησαν βεβαίως πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταστροφῆς τῶν Μυκηνῶν (1), τὸ πολλῶ αὐτῶν ἀρ-

(1) Δέν μοι φαίνεται ἀπίθανον, ὅτι ὠκοδομήθησαν ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν Περσῶν λείας καὶ ὅτι αὐτὰ ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ τῆς μεταξὺ Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἐριδος· τοῦλάχιστον, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ὅταν ὠκοδομηθῇ ὁ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς πύργος, ὑπῆρχεν ἤδη ἐνταῦθα πολλῶν μέτρων ἐπίχωσης.

χαϊκώτερον τὴν ὄψιν κρηπίδωμα δὲν φαίνεται ὑστερώτερον τοῦ ἔκτου αἰῶνος. Τοὺς ὑπ' αὐτὸ εἰσχωροῦντας τοίχους ἄνευ χρισμακτος θεωρῶ ἀρχαιότερους καὶ τοῦ ἔκτου αἰῶνος, οἱ δὲ κεχρισμένοι τοῖχοι καὶ τὸ κεχρισμένον ἔδαφος πρέπει νὰ ἀνήκωσιν εἰς ἐποχὴν προϊστορικὴν. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἐπικυροῦνται καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς γενομένων εὐρημάτων.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ συνοψίσωμεν ὡς ἐξῆς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως Μυκηναίων οἰκοδομημάτων· ἀρχικῶς ἔκειτο ἐνταῦθα οἰκία εὐρύχωρος καὶ, ὡς ἐκ τῆς κατωτέρω περιγραφῆς ἐξάγεται, πολυτελής, ἀνάκτορον πιθανώτατα τῶν βασιλείων τῆς χώρας· τοῦτο κατὰ τινὰ ἐποχὴν ἐπυρπολήθη ὑπὸ ἐπιδρομέων, ἀφοῦ διηρηπᾶγη πρότερον ἐντελῶς, δὲν ἀνωκοδομήθη δ' ἔπειτα πλέον· ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν ἦτο ἐπιδρομὴ ἐχθρῶν παροδική, ἀλλὰ κατὰκτησις διαρκῆς. Ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἀρχαίου ἀνακτόρου ἔκτισαν οἱ νέοι τῆς χώρας κύριοι ἕνα ἢ πλείονας πενιχροῦς οἰκίσκους ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ, οὓς βραδύτερον, ἄγνωστον διὰ τινὰ λόγον, ἀφῆκαν νὰ καταρρεύσωσιν· ἴσως ἢ ἀπόφασις τῶν Μυκηναίων νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς ναὸν ἢ ν' αὐξήσωσιν αὐτὸν ὑπάρχοντα ἤδη, ἠνάγκασεν αὐτοὺς εἰς τοῦτο.

Ὁ πρὸ τῆς μεσημβρινῆς τοῦ ναοῦ προσόψεως χώρος ἦτο ἰσοπεδωμένος, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἀνάλημμα Α, τὸ ὁποῖον παρὰ ληλον ὄν τῆς κατὰ τοῦτο πλευρᾶς τοῦ κρηπίδωματος δὲν δύναται νὰ εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ συγκρατῆ τὰ χῶματα.

Ἐξ ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν εὐρέθη παρὰ τὸν ναὸν μόνον πλάξ ἐκ τοῦ γείσου, οὐδὲν δ' ἄλλο· ἀνεκαλύφθησαν ὅμως δύο μικρὰ τεμάχια ἀναγλύφων, ὧν τὸ πρῶτον ἔκειτο παρὰ τὴν ΝΑ γωνίαν τοῦ κρηπίδωματος εἰς ἐλάχιστον βάθος· ἐπ' αὐτοῦ σώζονται τὰ κατώτατα ἄκρα μορφῆς πρὸς ἀριστερὰ βαινούσης, πατούσης δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δι' ὅλου τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον· οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ εὐρέθη τὸ ἕτερον, ἐφ' οὗ σώζονται δύο πόδες καὶ ἐν γόνυ κεκαμμένον· ἀμφοτέρω τὰ τεμάχια εἶναι ἐκ λίθου πωρίνου, προέρχονται δ' ἴσως ἐκ μετοπῶν τοῦ ναοῦ.

Ὁ ναὸς ἐσώζετο καὶ καθ' οὓς χρόνους βραδύτερον συνωπίσθη ἢ κώμη τῶν Μυκηναίων (ἴδε Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 σ. 158-9),

ἴσως μάλιστα ἐπέζησεν αὐτῆς. Παρὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν, ἐννέα περίπου μέτρα ἀπὸ τῆς ΜΑ γωνίας, ἀνεκαλύφθη εἰς βάθος μόλις 0,50 μ. τὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1887 σ. 156 δημοσιευθὲν ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἴσως ἐστημένον οὐχὶ μακρὰν τῆς θέσεως ταύτης· ἐντὸς δὲ τοῦ ναοῦ ἀνεκαλύφθησαν διάφορα τεμάχια κεράμων, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἐγκεχαραγμένοι αἱ ἐπιγραφαὶ

1) AMOM 2) EP 3) AM 4) OC 5) OY κτλ.
ὧν τινες δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς [δ]αμό[σια] ἢ τοιοῦτό τι.

Οἱ ἐν τῇ αὐτῇ μεταγενέστεροι τοῖχοι ἔχουσιν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ σχεδίου φαίνεται, πᾶχος πολὺ λεπτότερον τῶν λοιπῶν, ἦτοι ἀπὸ 0,35 ἕως 0,60 περίπου· εἶναι ἐκτισμένοι ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ ἄνευ κονιάματος, δὲν φθάνουσι δὲ πάντοτε μέχρι τοῦ ἀρχαιότερου χειρισμένου ἐδάφους· δὲν παρατηροῦνται ἐπ' αὐτῶν καὶ σημεῖα πυρκαϊᾶς, ὅπως ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν. Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἀνασκαφῶν, πρὶν ἀκόμη ἐννοήσω ἐὰν ὑπῆρχε σχέσις τις καὶ ὅποια μεταξὺ τῶν διαφόρων τοίχων, ὧν τὰ ἄνω μέρη μόνον εἶχον τότε ἀνακαλυφθῆ, ἐσημείωσα ὅτι ἐν τῇ μεταξὺ τῶν τοιχιῶν τούτων, τὰ ὅποια βραδύτερον ἀπεδείχθησαν μεταγενέστερα, ἐπιχώσει εὐρέθησαν τεμάχιά τινα ἀγγείων τρόπου γεωμετρικοῦ μετὰ γραφῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ἐν ᾧ βαθύτερον ἐπὶ τοῦ χειρισμένου ἐδάφους καὶ ὅπου ἀλλαγῶν δὲν ὑπῆρχον οἱ μεταγενέστεροι οὗτοι τοῖχοι ἅπαντα τὰ εὐρήματα ἦσαν ῥυθμοῦ μηχαναίου.

Ἡ κυρία ἀπὸ τῆς μεγάλης τῆς ἀκροπόλεως πύλης πρὸς τὸ ἀνάκτορον ὁδὸς ἦγεν οὐχὶ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κορυφὴν, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐπὶ τῶν δυτικῶν κλιτύων τοῦ ὄρους διὰ τινων ἐλιγμῶν ἴσως ἀνερχομένη κατέληγεν εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὀλίγον ὑπὸ τὴν κορυφὴν· ἐντεῦθεν ἀνέβαινον εἰς τὸ ἀνάκτορον διὰ κλίμακος μεγάλης. Ἡ ὁδὸς αὕτη πιθανῶς ἦτο ἀμαξίτι. Ὑπῆρχεν ὅμως καὶ ἄλλη συντομωτέρα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνωφερής, διὰ τοὺς πεζοὺς, ἣτις διευθυνομένη κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κορυφὴν ἔληγεν, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸ μέρος ὅπου λήγει νῦν ὁ ἐξωτερικὸς τοῦ ἀνακτόρου περιβόλος, ἦτοι κατὰ τὸ σημεῖον τ ἀπέναντι τῆς θύρας λ.

Εἶναι λίαν πιθανόν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ ἀνακτόρου πλευρᾶς ὑπῆρχεν εἰσοδός τις, δι' ἧς οἱ ἐν αὐτῷ συνεκινῶνουν μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς ἀκροπόλεως καὶ μετὰ τῆς μικρᾶς βορείας πύλης αὐτῆς.

Πρὸ τῆς κατὰ τὴν Μ. πλευρᾶν μεγάλης κλίμακος ὑπάρχουσι δύο χώροι β καὶ γ). εἰς οὓς εἰσέρχεται τις διὰ τῆς εἰσοδου α, ἥτις δὲν ἔχει νῦν οὐδόν, πιθανόν δὲ νὰ μὴ εἶχε καὶ θύραν, ἀλλὰ μόνον παραστάδας ἐκατέρωθεν. Ἀπ' αὐτῆς εἰσήρχοντο δεξιὰ εἰς τὸ δωμάτιον β, οὗ ἡ μεσημβρινὴ πλευρὰ εἶναι κατεστραμμένη. Ἡ εἰσοδος αὐτοῦ ἔχει ὡσαύτως παραστάδας πρὸς δὲ τούτοις καὶ οὐδὸν ἐξ ἀμμοπώρου (μὴ σημειωθέντα ἐν τῷ σχεδίῳ). Ὁ χώρος γ ἔχει πλάτος 4,15, μῆκος δὲ 5,90· ἐκ τῆς μεσημβρινῆς αὐτοῦ πλευρᾶς σώζονται σήμερον μόνον δύο τετράγωνοι λίθοι ἐξ ἀμμοπώρου, καὶ τῆς δυτικῆς δὲ μέρος εἶναι ὠκοδομημένον ἐξ ὁμοίων λίθων κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον· παρὰ ταύτην τὴν πλευρᾶν καὶ τὴν συνεχομένην αὐτῇ βορείαν ἔθεε χαμηλὸν θρανοειδὲς τοιχίον ἐκτισμένον ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ, τὸ ὅποιον ἐχρησίσμευεν ὅπως κἀθῆνται ἐπ' αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν χώρον τοῦτον ἔρχεται ἡ μεγάλη κλίμαξ, ἧς σώζονται εἴκοσι βαθμίδες καλῶς, δύο δὲ ἄλλαι διακρίνονται ἄνω ἀκόμη, ἐν ᾧ ὁ βόρειος τοίχος ἐξακολουθεῖ καὶ πέραν ὑπὲρ τὰ τέσσαρα μέτρα. Ἐκάστη αὐτῶν σύγκεται ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀμμοπωρίνων λίθων, ἔχουσι δὲ πλάτος μὲν 0,35 ἕως 0,45 μ. καὶ ὕψος 0,10 ἕως 0,12. Πᾶσαι εἶναι ἐπιχειρισμέναι τὰς τε καθέτους καὶ τὰς ὀριζοντίας ἐπιφανείας διὰ χρίσματος ἐξ ἀσθέστου ἀρκετᾶ παχείος (μέχρι 0,015 μ.)· ἐνιαχοῦ φαίνονται δύο ἀλλεπάλληλα στρώματα χρίσματος. Τὸ πλάτος τῆς κλίμακος εἶναι 2,40 μέτρων.

Τοῦ ἄνω μέρους τῆς κλίμακος ὄντος κατεστραμμένου, ἄγνωστον μένει εἰς ποῖον σημεῖον τῆς αὐλῆς κατέληγεν· ἄνωθι τοῦ βορείου τοίχου τῆς κλίμακος, κατὰ τὸ σημεῖον δ, ἔκειτο πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, οὐχὶ κατὰ χώραν ὅμως, οὐδὸς ὀγκώδης ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου, ὃν ἠναγκάστην νὰ μετακινήσω, διότι ἔνεκα τοῦ βάρους του ἠπέιλει νὰ καταρρίψῃ τὸν ἐτοιμόρροπον Β. τοίχον, ἐκινδύνευον δ' ἔνεκα τούτου οἱ ἐν τῇ κλίμακι

ἐργαζόμενοι ἐργάται. Ὁ λίθος οὗτος, ὃν σημειοῖ ἐν τῷ χάρτη του καὶ ὁ Steffen ὑπὸ τὸ ὄνομα antiker Baustein, ἔχει τὰς ἐξῆς διαστάσεις· μῆκ. 1,62, πλ. 1,18, πάχ. 0,40· εἰς τὴν μίαν πλευρὰν ὑπάρχει ταινία ἐξειργασμένη πλ. 0,28, ἐν αὐτῇ δ' εὐρηται καὶ κοιλότης κυκλοτερῆς διὰ τὸν στρόφιγγα τῆς θύρας διαμέτρου 0,12. Τὸ ἐν ἄκρον τοῦ οὐδοῦ εἶναι ἀποκεκρουσμένον καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι γνωστὸν τὸ ὅλον μῆκος αὐτοῦ, οὔτε ἂν ἡ θύρα, εἰς ἣν ἀνῆκεν, ἦν δίφυλλος.

Ὁ οὐδὸς οὗτος, ὡς εἶπον ἤδη, δὲν εὐρέθη κατὰ χώραν, εἶναι ὅμως τόσον ὀγκώδης, ὥστε εἶναι ἀπίθανον νὰ μετηνέχθη ἐκεῖ ἀλλαχόθεν· ἄλλως τε καὶ δὲν ἦτο ὠκοδομημένος εἰς μεταγενέστερόν τι κτίσμα· ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι ἡ ἀρχικὴ του θέσις ἦτο αὐτοῦ που πλησίον· ἐπειδὴ ὅμως φαίνεται νὰ ἦτο ὁ μέγιστος τῶν οὐδῶν τοῦ μεγάρου, ὅσον ἐκ τῶν σωζομένων διαστάσεων δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐξέλεξεν αὐτὸν ὁ ἀρχιτέκτων διὰ τι τῶν δωματίων τῆς αὐλῆς, συμπεραίνω ὅτι ἀνῆκεν εἰς πύλην, ἴσως δίφυλλον, δι' ἧς εἰσῆρχοντο ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰς τὴν αὐλήν. Ἡ πύλη αὕτη θὰ ἦτο ἡ μεγάλη τοῦ ἀνακτόρου, κεκοσμημένη ἴσως καὶ διὰ προπύλου.

Ἡ αὐλὴ ἔχει μῆκος 11,50 μ. περίπου, τὸ πλάτος τῆς ὁμοῦ δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ, τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου αὐτῆς ἐντελῶς ὄντος κατεστραμμένου. Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι κεχρισμένον διὰ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου καὶ μικρῶν χαλίκων, εἰς πολλὰ δὲ μέρη ὑπάρχουσι δύο ἀλλεπάλληλα στρώματα, ὧν τὸ κατώτερον—ἀρχαιότερον—εἶναι πάντοτε ἐπιμελέστερον καὶ δὲν ἔχει χάλικας ἀναμειγμένους μετὰ τῆς ἀσβέστου. Τοῦ βορείου τοίχου ὅσον δὲν σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ κρηπιδώματος καὶ ἡ πρὸς τὴν αὐλήν ὄψις τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου ἡ εἶναι ὠκοδομημένα, διὰ μεγάλων τετραγωνικῶν ἀμμολίθων, ὡς τοῦτο καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ ἐδηλώθη. Τοῦ βορείου τοίχου τὸ φαινόμενον τμήμα ἔχει ὕψος 2,40 μ. καὶ δόμους ἐξ· μεταξὺ τοῦ κατωτάτου καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δόμου ὑπῆρχε ξύλον ὀριζοντίως τεθειμένον, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς ἐκ μικρῶν λίθων καὶ πηλοῦ τοίχοις· ἡ ὑπαρξίς τῶν ξύλων τούτων ἐβεβαιώθη, ὡς γνωστὸν, καὶ ἐν Τίρυνθι, συνειθίζεται δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ὀνομάζεται ξυλο-

δειά, διότι σκοπὸν ἔχει νὰ συνδέῃ στερεώτερον τὸν τοίχον· ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ὁμῶς τοίχῳ τῆς αὐλῆς, τῷ ἐκ πωρίνων τετραγωνικῶν λίθων κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον ὠκοδομημένῳ, ἡ ξυλοδεσιὰ δὲν ἦτο βεβαίως ἀναγκασία καὶ μόνον ἐκ συνηθείας μετεχειρίσθη αὐτὴν ὁ τέκτων καὶ ἐνταῦθα· νῦν τοῦ ξύλου καταστραφέντος οἱ ἀνώτεροι δόμοι ἔκλιναν ἱκανῶς πρὸς τὴν αὐλήν.

Τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου ἡ ἠ πρὸς τὴν αὐλήν πρόσοψις ἦτο, ὡς εἶπομεν, καὶ αὐτὴ ἐκ τετραγωνικῶν ἀμμολίθων ἐκτισμένη· σήμερον μόνον εἰς δόμος σώζεται κατὰ χώραν, πρὸ αὐτοῦ ὁμῶς εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς κείμενοι εἰς δύο παραλλήλους στοίχους δέκα ἄλλοι ὁμοιοὶ λίθοι, οἵτινες φαίνεται κατέπεσαν ἀπὸ τοῦ τοίχου· τοῦ κατὰ χώραν δόμου οἱ λίθοι ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μίαν ὀπὴν ἕκαστος (μῆκ. 0,055 ἕως 0,065· πλ. 0,04 ἕως 0,055 καὶ βᾶθος 0,06 ἕως 0,08), εἶναι δὲ ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ἀνώμαλος πλὴν ταινίας πλατείας 0,27 μ. πρὸς τὴν αὐλήν· ἐπὶ τῆς ταινίας εὐρίσκονται αἱ ὀπαί, δι' ὧν ἐστερεοῦτο, ὡς φαίνεται, καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πρώτου δόμου ξύλον ὀριζόντιον ἱκανῶς παχύ, ἰσοπλατῆς δὲ τῇ ἐξείρηγασμένη ταινίᾳ· ἐπὶ τοῦ ξύλου ἔκειτο ὁ δεῦτερος δόμος, μετ' αὐτὸν δὲ ἤρχοντο οἱ ἄλλοι.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αἰθουσαν, τὴν πρὸ τοῦ προδόμου στοάν, ἣν ὑπεβάσταζον δύο κίονες· τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἡ βᾶσις ἀνεκαλύφθη, τὴν ἐτέραν ὁμῶς σκεπάζει ἔτι τὸ κρηπίδωμα. Ἡ αἰθουσα ἔχει πλάτος 3,19 μ., τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν ἐκ τιτανολίθου.

Ὁ οὐδὸς τῆς ἀπὸ τῆς αἰθούσης εἰς τὸν προδόμον ἀγούσης θύρας εἶναι ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου· τὸ πλάτος τῆς θύρας ἦτο 1,94 μ., ὁ οὐδὸς φυσικῶς εἶναι μεγαλείτερος καὶ ἔχει εἰς ἑκάτερον τῶν ἄκρων δύο τετραγωνικὰς ὀπάς (0,084 ἕως 0,09 πρὸς 0,08 ἕως 0,085· βᾶθος αὐτῶν 0,03 ἕως 0,04), εἰς ἃς ἐνεγομφοῦντο τὰ ξύλα τῶν παραστάδων, ἅτινα εἶχον πάχος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἰχνῶν των, 0,71 μ. περίπου. Τῶν ξύλων τούτων τὰ κατώτατα ἄκρα ἦσαν ἐπικεχειρισμένα διὰ τοῦ συνήθους χρίσματος, ὅπως προφυλάττωνται ἀπὸ τῆς ὑγρασίας· τοῦλάχιστον παρατηρήθη τοῦτο εἰς τὴν πρὸς τὴν αἰθουσαν ὄψιν τῆς δεξιᾶς τῷ εἰσιόντι παραστά-

δος. Ὁ οὐδὸς πρὸς τὸν προδόμον ἔχει ταινίαν καλῶς ἐξεργασμένην, χαμηλοτέραν δὲ τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἴσταντο αἱ παραστάδες, κατὰ 0,045· τὸ πλάτος αὐτῆς εἶναι 0,152. Εἰς τὸ δεξιὸν τῷ εἰσιόντι ἄκρον τῆς ταινίας ὑπάρχει κοιλότης κυκλοτερῆς διαμέτρου 0,15 καὶ βάρους 0,035, ἐν ἣ ἐστρέφετο ὁ στρόφιγξ. Ἐν τῇ κοιλότητι ταύτῃ εὐρέθησαν καὶ τεμάχια συμπεπιεσμένα χαλκώματος ἡμισφαιρικοῦ, τὸ ὅποιον προσηλωμένον ὄν εἰς τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ξυλίνου στρόφιγγος προεφύλαττεν αὐτὸ ἀπὸ φθορᾶς ἕνεκα τῆς συνεχοῦς ἐν τῇ κοιλότητι τριβῆς. Ὅμοιον χάλκωμα εἶχε καὶ ὁ στρόφιγξ μιᾶς τῶν θυρῶν τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, τὸ αὐτὸ δὲ μέσον προφυλάξεως ἦν ἐν χρήσει κατ' ἀρχαιοτάτους χρόνους καὶ ἐν Ἀνατολῇ (ἴδε παρὰ Perrot et Chipiez hist. de l'art II σ. 118 παράδειγμα ἐκ Χαλδαίας).

Τοῦ προδόμου τὸ ἔδαφος εἶναι ἐν μὲν τῷ μέσῳ κεχρισμένον, παρὰ τοὺς τοίχους ὅμως ἐστρωμένον διὰ πλακῶν εἰς πλάτος 1 ἕως 1,15 μ. Πρὸ τῆς δεξιᾶς δὲ τῷ εἰσιόντι παραστάδος τοῦ μεγάρου ὑπάρχει πλάξ τιτανολίθου ε, ὅπως εἶναι πᾶσαι αἱ τῆς στρώσεως, κειμένη ὅμως κατὰ 0,055 ὑψηλότερον αὐτῶν· ἡ ἄνω αὐτῆς ἐπιφάνεια ἐχούσης μῆκ. 1,08 καὶ πλ. 0,79, εἶναι ἱκανῶς ἀνώμαλος.

Τοῦ μεγάρου ὁ οὐδὸς ἔχει πλ. 0,89, εἶναι ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου καὶ πολὺ βεβλαμμένος ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς· εἰς ἐκάτερον τῶν ἄκρων αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο τετραγωνικαὶ ὀπαὶ (0,085 ἕως 0,09 πρὸς 0,08 ἕως 0,085 καὶ βάρθ. 0,03 ἕως 0,04), ἐν αἷς ἐνεγομποῦντο τὰ ξύλα τῶν παραστάδων· θύρα ὅμως δὲν ὑπῆρχε, διότι οὐδεμία φαίνεται κοιλότης διὰ τὸν στρόφιγγα· καὶ ἐν Τίρυνθι τὸ μέγαρον δὲν ἐκλείετο διὰ θύρας. Τὸ ἀνοίγμα τῆς θύρας ἦτο μικρότερον τῶν 2,05 μ., ὅσον δηλαδὴ ἀπέχουσι ἀπ' ἀλλήλων αἱ διὰ τὰς παραστάδας ὀπαὶ, πιθανώτατα δὲ ἦτο ἴσον τῷ ἀνοίγματι τῆς θύρας τοῦ προδόμου, ἧτοι 1,94 μ.

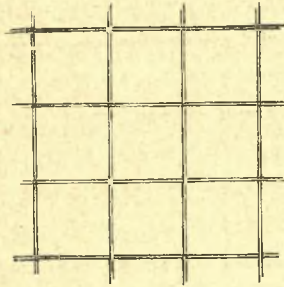
Τὸ μέγαρον εἶναι ὁ μεγαλείτερος ἐστεγασμένος χώρος τοῦ ἀνακτόρου, διότι ἔχει μῆκος 12,92, πλάτος δὲ 11,50 μ. Τὴν στέγην ἐβάσταζον τέσσαρες κίονες, τριῶν ἐκ τῶν ὁποίων αἱ βάσεις εὐρέθησαν· αὐταὶ ἔκειντο 0,10 ἕως 0,11 μ. βαθύτερον τοῦ ἐδάφους, ὥστε τὸ κατώτατον μέρος τῶν κίωνων, ὧν ἡ διάμετρος ἦτο 0,40 μ., δὲν ἐφαίνετο. Παρὰ τὴν ΒΔ βᾶσιν εὐρέθησαν καὶ

τινα τεμάχια ἐλασμάτων χαλκῶν σωζόντων ἤλους, δι' ὧν προσηλοῦντο εἰς ἄλλο ἀντικείμενον· δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ προέρχωνται ταῦτα ἐκ χαλκῆς ἐπενδύσεως τοῦ κίονος, ὅστις βεβαίως ἦτο ξύλινος. Μεταξὺ τῶν κίωνων ὑπῆρχεν ἡ κυκλοτερῆς ἐσχάρα (ἐστία) ἔχουσα διάμετρον 3,40, ἧς ἐν τμημα σώζεται· ἡ κατασκευὴ τῆς εἶναι ἀπλουστάτη· διότι σύγκειται ἐκ στρώματος πηλοῦ 0,15 μ. παχέος ἐπιτεθειμένου ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τοῦ δωματίου καὶ κεχρισμένου τὴν περιφέρειαν καὶ ταινίαν περιθέουσαν τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν διὰ πέντε ἀλλεπαλλήλων στρωμάτων χρίσματος, ἅτινα πάντα ἤσαν ποτε κεκοσμημένα διὰ γραφῶν, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι σύγχρονα· τὰ ἐν πίν. 5 δημοσιεύμενα, ἀντιγραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Dörpfeld, εἶναι τὰ κοσμήματα τοῦ κάλλιον σωζομένου τρίτου στρώματος· τὸ τῶν καθέτων ζωνῶν κυματοειδὲς κόσμημα, ἄνευ τῶν ῥοδάκων, σώζεται καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου στρώματος, οὗ ὅμως κοσμεῖ τὴν δευτέραν ὀριζοντίαν ταινίαν, τὴν ἔχουσαν πλάτος 0,05 μ. Ἐννοεῖται ὅτι καθ' ὅσον ἡ περιφέρεια ἠύξανε καὶ ὑψοῦτο διὰ τῶν ἐπαλλήλων ἐπιχρισμάτων, ὑψοῦτο καὶ τὸ ἐντὸς διὰ τῆς ἐπιθέσεως νέων στρωμάτων πηλοῦ, ἅτινα διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἄλλων μὲν ὁ πηλὸς εἶναι μᾶλλον, ἄλλων ἥττον καὶ ἄλλων οὐδαμῶς ἠχυρωμένος. Οἱ χωρικοὶ ἐν Ἑλλάδι σήμερον δὲν κατασκευάζουσι ἄλλως τὰς ἐστίας των, ἄς καλοῦσι γωνίας, περιβάλλουσι ὅμως ἐνίοτε αὐτὰς διὰ ξύλων.

Τὸ ἔδαφος τοῦ μεγάρου εἶναι ἐξ ἀσβέστου, διακρίνονται δὲ δύο ἢ τρία ἀλλεπαλλήλα στρώματα, ἐξ ὧν τὸ ἀνώτατον εἶναι πάντοτε τὸ ἀμελέστατον· ἐπὶ τοῦ χρίσματος ὑπάρχουσι ἐγκεχαραγμένοι διπλαὶ γραμμαὶ διαίρουσαι αὐτὸ εἰς τετράγωνα, ὧν αἱ διαστάσεις ποικίλλουσι ἀπὸ 1,25 ἕως 1,40 πρὸς 1,25· ἡ μεταξὺ τῶν διπλῶν γραμμῶν ἀπόστασις εἶναι 0,042 ἕως 0,046. Τὸ ὅλον ἔχει τοιοῦτο σχῆμα· (ἴδε σελ. 68). Παρὰ τοὺς δύο σωζομένους ὅμως τοίχους, βόρειον καὶ δυτικόν, τὸ ἔδαφος εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν εἰς πλάτος 1,15 μ.

Πρὸς δυσμὰς τῆς αὐλῆς, ἀπέναντι τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ μεγάρου εὐρίσκεται τὸ δωμάτιον η, τὸ ὁποῖον συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς αὐλῆς οὐχὶ ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ τοῦ χώρου ζ, εἰς ὃν εἰσέρ-

χοντο διὰ θύρας, ἧς τὸ ἐκ τιτανολίθου κατώφλιον ὀλόκληρον ἔχει μῆκος 2 μ. περίπου καὶ πλ. 0,90. Εἰς τὸ πρὸς τὴν αὐλὴν μεσημβρινὸν ἄκρον αὐτοῦ εὐρίσκεται ἡ διὰ τὸν στρόφιγγα κοιλότης (διάμ. 0,08, βάθος αὐτῆς 0,05): τὸ πλάτος τῆς θύρας ὁμως πρέπει νὰ ἦτο οὐχὶ πολὺ μείζον τοῦ μέτρου.

Τὸ δωμάτιον η ἔχει δύο οὐδούς, ὅπως συγκοινωνῆ μετὰ τε τοῦ χώρου ζ καὶ τοῦ χώρου θ· θύρα ὁμως δὲν ὑπῆρχε, διότι ἐπὶ τῶν οὐδῶν οὐδεμία κοιλότης διὰ τοὺς στρόφιγγας φαίνεται· εἰς τὸ μέσον τοῦ βορείου τοίχου αὐτοῦ ὑπάρχει ἐστία τετράπλευρος οὐχὶ καλῶς διατηρουμένη ἔχουσα μῆκ. 1,05, πλ. 0,80 καὶ ὕψ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 0,05. Ἴσως ὁμως ἦτο ὀλίγον ὑψηλοτέρα, διότι ὡς εἶπον, νῦν δὲν σώζεται καλῶς. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπίσης κεχρισμένον, ὑπὸ τὸ χρίσμα δ' ἀμέσως εὐρίσκεται ὕδραγωγεῖον διευθυνόμενον ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς καὶ κατεσκευασμένον ἐκ κεραμίδων, ὧν ἡ κατατομὴ ἔχει τὸ σχῆμα Π ἀνεστραμμένου· βάθος τοῦ ὕδραγωγείου 0,205, πλ. 0,22, πάχος δὲ τῶν κεραμίδων 0,02 περίπου· τὸ μῆκος ἐκάστης αὐτῶν δὲν ἐδυνήθη νὰ μετρηθῶ· ἄνω σκεπάζεται ὁ ὀχετὸς διὰ λεπτῶν λιθίνων πλακῶν.

Ὁ χώρος θ, ἐν ᾧ νῦν τοῦλάχιστον δὲν σώζονται οὐδ' ἔχνη τοίχων, συνεκoinώνει ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς αὐλῆς διὰ τοῦ διαδρόμου ι, οὗ ὁ μεσημβρινὸς τοῖχος ἔχει μῆκ. 7,37 μ. Ὁ οὐδός, εἰς ὃν ἀπολήγει ὁ διάδρομος, εἶναι ἐξ ἀμυγδαλίτου λίθου, δὲν ἔχει δὲ κοιλότητα διὰ τὸν στρόφιγγα, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε καὶ θύρα. Παρὰ τὸν οὐδὸν τοῦτον σώζονται τρεῖς βαθμίδες ἐξ

ἀμμοπώρων ἐπικεχρισμένων διὰ διπλῶν στρωμάτων χρίσματος· ὕψος ἐκάστης τῶν βαθμίδων 0,15 ἕως 0,20 (διότι δὲν εἶναι ἐντελῶς ὀριζόντιαι), πλάτος δὲ τῶν δύο κατωτέρων 0,30 ἕως 0,35· ἡ ἀνωτάτη εἶναι σχεδὸν τετράγωνος (1 μ. πρὸς 1,08)· ἐνταῦθα στρεφόμενη ἡ κλίμαξ πρὸς δυσμὰς ἀνήρχετο εἰς ὑπερῶν τι· ἦτο δὲ πᾶσα ἐκ ξύλου, πλὴν τῶν τριῶν κατωτάτων βαθμίδων, περὶ ὧν εἵπομεν. Ὑπὸ τὴν κλίμακα φαίνεται ὅτι εἶχεν ἐξοικονομηθῆ ὁ χώρος κ ὡς μικρὰ ἀποθήκη.

Διὰ τοῦ διαδρόμου ι συνεκοινῶνει ἡ αὐλή, ὡς εἵπομεν, μετὰ τοῦ χώρου θ, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ διὰ τῆς θύρας λ μετὰ τοῦ διαδρόμου μ καὶ τῶν χώρων, εἰς οὓς αὐτὸς ἄγει. Ὁ ἐξωτερικὸς περιβόλος τοῦ ἀνακτόρου ΠΠ διακόπτεται δυστυχῶς ἀπέναντι τῆς θύρας λ κατεστραμμένος ὢν, διὰ τοῦτο μένει ἄγνωστον εἰς ποῖον μέρος πρέπει νὰ τεθῆ ἡ ἄλλη πύλη ἡ ἐξωθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον ἄγουσα· κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ τόπου πρέπει νὰ υποθέσωμεν, ὅτι ὁδὸς ἐρχομένη ἀπὸ ΒΔ ἔτεμνε τὸν περιβόλον οὐχὶ μακρὰν τοῦ σημείου, εἰς ὃ οὗτος σήμερον καταλήγει, ἀπετελεῖτο δ' οὕτω μετὰξὺ περιβόλου καὶ θύρας λ ἐξωτερικὴ τις αὐλὴ συνεχομένη πιθανῶς μετὰ τοῦ χώρου θ. Ὁ οὐδὸς τῆς θύρας λ εἶναι μέγας ἀμυγδαλίτης λίθος ἔχων μῆκος 3,20, πλάτος 1,16 καὶ πᾶχος 0,35 περίπου· εἰς τὴν πρὸς τὸν διὰδρόμον πλευρὰν αὐτοῦ ὑπάρχει ταινία λελαξευμένη πλάτους 0,31 καὶ μήκους 1,70 μ., τοσοῦτο δ' ἦτο τὸ πλάτος τῆς θύρας, ἣτις ἦτο μονόφυλλος καὶ ἧς ὁ στρόφιγξ ἐστρέφετο ἐν κοιλότητι εὐρισκομένη εἰς τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τῆς ταινίας καὶ ἐχούση διάμετρον 0,13, βῆθος δὲ 0,08. Ὁ διὰδρόμος μ εἶναι ἱκανῶς ἀνωφερῆς, ἔχει δὲ μῆκος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ οὐδοῦ μέχρι τοῦ κρηπιδώματος 17,20 μ. Ἀριστερὰ τῶ εἰσιόντι εὐρίσκοντο δύο δωμάτια κατεστραμμένα νῦν· οἱ οὐδοὶ ἀμφοτέρων εἶναι ἐξ ἀμυγδαλίτου, αἱ δὲ διὰ τοὺς στρόφιγγας κοιλότητες εὐρίσκονται δεξιὰ τῶ εἰσερχομένων. Τὰ ἐδάφη αὐτῶν δὲν εἶναι κεχρισμένα, τὸ τοῦ δευτέρου (ἀνατολικωτέρου) μάλιστα εἶναι ἐντελῶς ἀνώμαλον καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον πολὺ ὑψηλότερον τοῦ οὐδοῦ, ὥστε πρέπει νὰ υποθέσωμεν ὅτι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτοῦ μικρὰ κλίμαξ. Τοῦ διαδρόμου τὸ ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ δευτέρου δωματίου μέχρι τοῦ κρηπι-

δώματος τμήμα ἔχει ἔδαφος κεχρισμένον, τὸ λοιπὸν ὄχι, ἀλλὰ πιθανώτατα τὸ ἔδαφος ἐνταῦθα εἶναι κατεστραμμένον.

Ὁ διάδρομος ἦγεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν χώρον *ν*, οὗ τὸ ἔδαφος εἶναι κεχρισμένον· μέρος αὐτοῦ σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ, ὥστε μόνον τὸ πλάτος τοῦ δωματίου εἶναι νῦν γνωστόν· παρὰ τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον εὐρίσκεται θρανοειδὲς κτίσμα, οὗ τμήμα μόνον μήκους 1,60 μ., ἀπεκαλύφθη, τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι 0,40, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ ἔδαφους ὕψος 0,20 περίπου· εἶναι ἐκτισμένον καθ' ὃν καὶ αἱ ἐστίας τρόπον, ἥτοι ἐξ ἀπλοῦ πηλοῦ, ἐφ' οὗ ὑπάρχει τὸ ἐξ ἀσβέστου χρίσμα (1). Ἐναντι αὐτοῦ παρὰ τὸν βόρειον τοῖχον διακρίνονται ἔχνη ἐστίας (παραλειφθέντα ἐν τῷ σχεδίῳ), ἧς τὸ μῆκος ἦτο, ὡς φαίνεται, 0,73 μ. αἱ ἄλλαι διαστάσεις ἄγνωστοι. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εὐρέθησαν τὰ μόνα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἀνακαλυφθέντα ὅπως οὖν πολύτιμα ἀντικείμενα, ἥτοι τρεῖς χρυσαῖ ψηφίδες ὄρων, ἱκαναὶ δὲ ὑάλιναι καὶ λιθιναί.

Ὁ χώρος *ξ* εἶναι ἄγνωστον ἂν συνεκοινῶνε μετὰ τοῦ δωματίου *ν*· πιθανὸν εἶναι ἐν τῷ χώρῳ *ο* νὰ ὑπῆρχε κλίμαξ ξυλίνη κατάγουσα εἰς τὸ δωματίον τοῦτο *ξ*, οὗ τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι κεχρισμένον· ἡ κατασκευὴ του ἐν γένει ἔχει ἀνωμαλίας τινὰς καταφανεῖς καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ· ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ ΒΑ γωνία εἰσέχει, δὲν εἶναι φανερός, πιθανὸν ὅμως ἡ ὀροφὴ τοῦ δωματίου νὰ μὴ ἦτο, ὡς ἡ τῶν ἄλλων, ὀριζοντία, ἀλλὰ θολοειδής· διότι τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου ὀλόκληρον τὸ ἄνω μέρος κλίνει ἐν καμπύλῃ πρὸς τὰ ἔσω ὡσεὶ θέλον νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ ἐναντι δυτικοῦ. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εὐρέθη πέλεκυς χαλκοῦς ἀμφίστομος καὶ ἄωτον χαλκοῦν ἀγγεῖον ἔχον σχῆμα γάστρας.

Καὶ τοῦ δωματίου *π* ἡ εἴσοδος ἄγνωστον εἶναι ποῦ ἔκειτο· ὑποθέτω ὅμως ὅτι κατήρχοντο εἰς αὐτό, ὡς καὶ εἰς τὸ περιγραφέν *ξ*, ἀπὸ τοῦ βορείου μέρους, ὅπου ὑπῆρχον ἄλλα δωματία, ὧν μὲν ἔχνη τινὰ σώζονται νῦν. Τὸ ἔδαφος τοῦ δωματίου *π* δὲν εἶναι κεχρισμένον, εὐρέθησαν ὅμως ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα τε-

(1) Τοιαῦτα θρανοειδῆ κτίσματα, τοιχάλια ὀνομαζόμενα, κατασκευάζουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ὡς μ' ἐβεβαίωσαν, καὶ σήμερον οἱ κάτοικοι Ἀγίου Βασιλείου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τενεάν.

μάχια χρίσματος μετὰ τοιχογραφιῶν τὰ δημοσιευθέντα ἐν Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1887 πίν. 12.

Ὅτι τὸ ἀνάκτορον δὲν περιωρίζετο ἐν τοῖς περιγραφεῖσι χώροις, ἀλλὰ κατελάμβανε μείζον μέρος τῆς κορυφῆς, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ δύο οὐδῶν λίθου ἀμυγδαλίτου κειμένων ἀκόμη πρὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος πρὸς βορρᾶν τοῦ τοίχου ρ' ὅτι δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τῶν δωματίων γ, ξ, π ὑπῆρχον ἄλλα δωμάτια, εἴπομεν ἤδη.

Ἐκ τοῦ σχεδίου καταφαίνεται, ὅτι ἡ οἰκία, ἣν προσεπαθήσαμεν νὰ περιγράψωμεν, διαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων διαμερίσματα· τὸ ἐν σύγκειται ἐκ τῆς αὐλῆς μετὰ τοῦ μεγάρου, τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ προδόμου· εἰς αὐτὸ ἀνήρχοντο διὰ τῆς μεγάλης κλιμακῆς, ἣτις ἄγει κάτωθεν εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς πλευρᾶν, ἐν ἣ καθ' ὑπόθεσιν ἐθέσαμεν τὴν κυρίαν τοῦ ἀνακτόρου πύλην, πιθανὸν εἶναι ὅτι ὑπῆρχον καὶ τινα δωμάτια ἢ στοά. Τὸ μέγεθος τοῦ μεγάρου μετὰ τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ προδόμου ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἦτο τοῦτο τὸ σπουδαιότερον τῆς οἰκίας μέρος, ὁ ἀνδρῶν. Τὸ ἕτερον διαμερίσμα ἀποτελεῖται σήμερον ἐκ τοῦ διαδρόμου μ καὶ τῶν δωματίων, εἰς ἃ αὐτὸς ἄγει· ἐν ἐνὶ ἐξ αὐτῶν, τῷ γ, εὐρέθησαν, ὡς εἴπομεν, διάφοροι ψηφίδες ὄρμων· ἐκ τούτου δὲ μόνου ἠδύνατό τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ἀνήκεν αὐτὸ εἰς τὸν γυναικωνίτην. Ὁ χώρος ξ ἀδύνατον φαίνεται νὰ ἦτο ἄλλο τι ἢ θάλαμος, ἐν ᾧ ἔκειντο τὰ κειμήλια, ὁ δὲ παρ' αὐτὸν π εἶναι, ὑποθέτω, κοιτῶν· ἐὰν ἦτο καὶ αὐτὸς ταμειὸν ἢ ἀποθήκη, δὲν θὰ ἐξηγεῖτο ἡ ἐν αὐτῷ εὔρεσις τῶν ὠραίων τοιχογραφιῶν. Μέρος τοῦ γυναικωνίτου ἀπετέλουν καὶ τὰ ἐκ θεμελιῶν καταστραφέντα νῦν δωμάτια, τὰ ὁποῖα ἔκειντο πρὸς βορρᾶν τῶν σωζομένων· τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν ὑπεδείξαμεν ἀνωτέρω, εἶναι δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῆς λίαν πιθανή, διότι τοιοῦτος οἶκος εἶχεν ἐξ ἀπαντος ἀνάγκην πολλῶν ἄλλων χώρων. Τὰ δωμάτια ταῦτα ἔκειντο τέσσαρα τοῦλάχιστον μέτρα ὑψηλότερα τοῦ ἐδάφους τοῦ μεγάρου τῶν ἀνδρῶν καὶ εἶχον κατὰ τοῦτο θέσιν καλλιτέραν· ὁ λόγος τούτου εἶναι ἀπλοῦς· ἡ κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνηῶν εἶναι ἐν καιρῷ χειμῶνος λίαν ἐκτεθειμένη εἰς τὰς ἀπὸ τῆς Κυλλήνης παγετώδεις πνοὰς τοῦ βορρᾶ, ὅστις καὶ

τὸ θέρος ἀκόμη πνέει τόσον συχνὰ καὶ μετὰ τοσαύτης σφοδρότητος, ὥστε καθιστᾷ δυσάρεστον τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς κατοικεῖν· ἐξ ἐναντίας τὸ μέγαρον τῶν ἀνδρῶν κείμενον ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς ὀλίγα μέτρα ὑπὸ τὴν κορυφὴν ἦτο ἠσφαλισμένον κατὰ τε τοῦ βορρᾶ καὶ—διὰ τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀκροπόλεως ὄρους τῆς Σάρας—κατὰ τοῦ νότου, ὅστις ὡσαύτως εἶναι πολλάκις λίαν σφοδρός.

Τὰ δύο διαμερίσματα συγκοινωνοῦσι μετ' ἀλλήλων διὰ τοῦ διαδρόμου ι, πιθανῶς ὅμως ὑπῆρχεν ὁδὸς συγκοινωνίας καὶ πείριξ τοῦ δωματίου η παρὰ τὸν ἐξωτερικὸν περιβολὸν ἄγρουσα· τὸ δωμάτιον η κείται μεταξὺ τῶν δύο διαμερισμάτων, ἀνῆκει ὅμως εἰς τὸ πρῶτον, μεθ' οὗ συγκοινωνεῖ πολὺ εὐκολώτερον.

Ἡ ξυλίνη κλίμαξ κ ἤγεν εἰς ὑπερῶον κείμενον, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τοῦ διαδρόμου ι καὶ τοῦ δωματίου η, καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀνδρῶνα.

Περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς οἰκοδομῆς δὲν ἔχω νὰ εἶπω πολλὰ μετὰ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδικοῦ, ὡς ὁ κ. Dörpfeld· περιορίζομαι δὲ νὰ βεβαιώσω ὅτι τὸ τε ἔδαφος καὶ οἱ τοῖχοι καὶ αἱ θύραι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πεποιημένα καθ' ὃν καὶ τὰ ὅμοια ἐν Τίρυνθι. Μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑλικὸν φαίνεται ὅτι ἐν Μυκῆναις ἐγένετο ὀλίγη χρῆσις πλίνθων ὀπτῶν ἢ ὠμῶν, πολὺ δὲ μείζων τῶν λίθων· οὐχ ἦττον τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ βορείου τοῦλάχιστον τοίχου τοῦ μεγάρου τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἐκ πλίνθων ἐκτισμένον, διότι εὐρέθησαν αὐτόθι σωροὶ πλίνθων, ὧν ὅμως οὐδεμία διετηρεῖτο καλῶς ὅπως μετρηθῆ. Οἱ λίθοι τῶν τοίχων εἶναι συνήθως μικροί, τοῦ μεγάρου ὅμως τὸ κατώτατον μέρος τῶν τοίχων εἶναι ἐκτισμένον ἐξ ἰκανῶς ὀγκωδῶν· εἰς ἔχει μῆκος τοῦλάχιστον 1,35, διότι μέρος αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ τοῦ χρίσματος. Ἐπὶ τῶν λίθων ὑπάρχει ἀλοιφὴ ἐκ πηλοῦ ἠχυρωμένου, ἐπ' αὐτῆς δὲ τὸ ἐξ ἀσθέστου χρίσμα, τὸ ὅποῖον ἔχει πάχος μέχρι 0,012 μ. Κατὰ διαστήματα οὐχὶ πάντοτε ἴσα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τοίχῳ, ὡς ἐρρήθη ἤδη, ἐνθεθειμένα δοκοὶ ὀριζόντιοι (ξυλοδεσιαί), αἰτινες καεῖσαι ἢ σαπεισαι ἔκαμαν τοὺς τοίχους νὰ κλίνωσι πρὸς ἓν μέρος· εἰς τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ μεγάρου ἡ πρώτη ξυλοδεσιὰ

εύρίσκεται εις ὕψος 0,85 μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ δευτέρα 0,60 μ. ὑψηλότερον.

Χρῖσμα ἐξ ἀσβέστου εἶχον πάντες οἱ τοῖχοι, ὡς φαίνεται, ἢ τοὐλάχιστον οἱ πλείστοι, ἄγνωστον ὅμως ἂν εἶχον καὶ τοιχογραφίας· εὐρέθησαν τοιαῦται, πλὴν τῶν μνημονευθειῶν τοῦ δωματίου π, πλείσται ἐν τῷ μεγάρῳ, εἰς τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ ὁποίου ἀκόμη διακρίνονται λείψανα τοιχογραφιῶν παριστωσῶν κύκλους καὶ κλάδους, ὡς φαίνεται, διὰ χρωμάτων ἐρυθρῶν, πρασίνων καὶ κιτρίνων (;) ἐπὶ ἐδάφους λευκοῦ. Τὰ κοσμηματα ταῦτα ἀποτελοῦσι ζώνην ὕψους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 0,80 μ., μετ' αὐτὴν δ' ἤρχοντο ἄλλαι· ἐκάστη τῶν ζωνῶν διηρεῖτο πάλιν εἰς τμήματα καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶχεν ἴδιον κόσμημα· εὐρέθησαν παρὰ τοῦτον τὸν βόρειον τοῖχον χαμαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τεμάχια μετὰ κοσμημάτων φολιδωτῶν, ἄλλα μετὰ κοσμημάτων ἀβακωτῶν καὶ οὕτω καθεξῆς· μεταξὺ δὲ τῆς θύρας τοῦ μεγάρου καὶ τῆς ΒΔ γωνίας αὐτοῦ ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 11 δημοσιευθέντα χρῖσματα μετὰ παραστάσεων ἀνθρώπων καὶ ἵππων. Τεμάχια τινὰ εὐρέθησαν καὶ ἐν τῷ δωματίῳ η, ὡσαύτως εἰς τὴν ΒΔ γωνίαν τῆς αὐλῆς καὶ τέλος ἐν τῷ προδόμῳ.

Ἡ ὀροφὴ ἦτο καὶ ἐν Μυκῆναις, ὡς ἐν Τίρυνθι, ὀρίζοντια καὶ κατεσκευασμένη ἐκ πηλοῦ καὶ ἀσβέστου· κεραμίδες δὲν εὐρέθησαν· ἐντὸς δὲ τοῦ προδόμου ὑπῆρχον πλείστα τεμάχια χρῖσματος χονδροειδοῦς ἐξ ἀσβέστου καὶ χαλίκων πάχους 0,06 μ., τὸ ὁποῖον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προήρχετο ἐκ τοῦ δώματος, ὡς καλεῖται σήμερον πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπὶ τῆς στέγης ter-rasse. Τέλος ἐν τοῖς δωματίοις γ καὶ ζ ὑπῆρχον τμήματα πολλὰ μίγματος ξηροῦ ἐξ ἀσβέστου καὶ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐσώζοντο ἀκόμη οἱ τύποι καλῶν πυκνῶν, ἐξ οὗ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἐπὶ τῶν δοκῶν τῆς ὀροφῆς ὑπῆρχε στρώσις καλῶν, ἐπ' αὐτῶν στρώμα παχὺ πηλοῦ καὶ ἐπὶ τούτου δεύτερον ἐξ ἀσβέστου· κατὰ τὴν πυρκαϊάν, ἐξ ἧς κατεστράφη τὸ ἀνάκτορον, τὰ ἐπὶ τῶν καλῶν στρώματα πηλοῦ καὶ ἀσβέστου ὀπτηθέντα ἐγένοντο σκληρὰ ὡς λίθος.

Ἐξω τοῦ ἀνακτόρου παρὰ τὸν περίβολον εὐρέθησαν πέντε πύθοι σ μεγάλοι κεχωσμένοι ἐν μέρει εἰς τὴν γῆν· αὐτόθι εὐρέ-

θησαν και πλείστα τεμάχια χρίσματος μετά κοσμημάτων, ἐξ οὗ καταφάνεται ὅτι και ἐξωθεν ὁ περιβολος ἐκοσμεῖτο διὰ τοιχογραφιῶν.

Ὁ ἀμμόπωρος, ὃν πολλάκις ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, εἶναι ψαμμίτης ὁμοιάζων πολὺ τῷ πῶρῳ, εὐπελέκτος δὲ και ἱκανῶς στερεός· τέμνεται και σήμερον, ὡς μοι εἶπον, μίαν και ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῶν Μυκηνῶν ἐν λατομείῳ κειμένῳ ἀριστερὰ τῆς εἰς Νεμέαν ἀγούσης· ἐν Μυκῆναις, ὡς και ἐν Τίρυνθι, ἐγένετο μεγάλη αὐτοῦ χρῆσις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην· ἐν Μυκῆναις πᾶσαι αἱ παραστάδες και τινὰ μέρη τῶν τοίχων εἶναι ἐξ αὐτοῦ πεποιημένα. Ὡς εἶδομεν, αἱ παραστάδες τῶν θυρῶν τοῦ τε προδόμου και τοῦ μεγάρου ἦσαν ξύλιναι· ἀλλαχοῦ, ὅπου οἱ τοῖχοι ἀπολήγουσιν εἰς παραστάδας, τὰ κάτω μέρη αὐτῶν ἀποτελοῦσι λίθοι τετράγωνοι ἐξ ἀμμοπόρου ἔχοντες ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὅπως τετραγώνους, εἰς ἃς εἰσῆρχοντο ἐξοχαὶ τῶν ἐπενδυσουσῶν μόνον τὰ ἀνώτερα τῶν παραστάδων μέρη σανίδων· ἐν τῷ σχεδίῳ ἐσημειώθησαν πάντες οὗτοι οἱ λίθοι· αἱ ὅσαι εἶναι συνήθως, οὐχὶ ὁμως πάντοτε, δύο ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς, ὡστε τέσσαρες, ὅταν τρεῖς πλευραὶ τῆς παραστάδος ἦσαν ἐπενδεδυμένοι· ἐνίοτε ὑπάρχουσι και πλείονες, ἄλλοτε δὲ πάλιν ὀλιγώτεροι. Αἱ διαστάσεις αὐτῶν δὲν εἶναι πάντοτε αἱ αὐταί· ποικίλλουσιν ἀπὸ 0,04 ἕως 0,075· ὁμοίως ποικίλλει και τὸ βάθος ἀπὸ 0,04 ἕως 0,08.

Οἰκία. Παρὰ τὸν ἐκ πολυγωνικῶν λίθων πύργον τῆς μεσημβρινοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύφθη σύμπλεγμα ὁλόκληρον οἰκοδομῶν διαφόρων χρόνων, ἂν μὴ διαφόρων ἐποχῶν· οἱ τοῖχοι ἢ διασταυροῦνται πολλαχῶς ἢ συγκλίνοσιν, ὡστε ἀδύνατον εἶναι νὰ ὀρίσθῃ πάντοτε εἰς ποῖον οἰκοδόμημα ἕκαστος ἀνήκει. Διακρίνεται ὁμως μεταξὺ αὐτῶν ἀκόμη σαφῶς τὸ σχέδιον μικρᾶς οἰκίας, ἣν μόνον θὰ περιγράψωμεν ἐνταῦθα.

Ὁ χῶρος Α εἶναι προφανῶς αὐλή· τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι κατεσκευασμένον ὅπως και τὸ τοῦ ἀνακτόρου, δηλαδὴ ἐπὶ στρώματος λίθων ὑπάρχει χρίσμα ἐξ ἀσβέστου· εἰς τὸ κέντρον (παρὰ τὸ γράμμα Α) ὑπάρχουσι δύο πῶρινοι λίθοι κεκοιλαμένοι οὕτως,

ὥστε ν' ἀποτελεῶσι λεκάνην ἀβαθῆ διαμέτρου 0,40 ἔχουσαν ἐν τῷ μέσῳ ὀπὴν σχήματος φύλλου κισσοῦ, ἧς τὸ μέγιστον ἄνοιγμα εἶναι 0,16 μ. Τὸ ὑπὸ τὴν λεκάνην ἔδαφος εἶναι κοῖλον μέχρι βάθους 0,35 μ. περίπου. Ἐκ πρώτης ὄψεως ὑποθέτει τις, ὅτι ἡ ὀπὴ αὕτη ἐχρησίμευεν ὅπως εἰσρέωσι δι' αὐτῆς τὰ ὕδατα τῆς αὐλῆς εἰς ὑπόνομόν τινα καὶ διοχετεύωνται περαιτέρω· ἐκ τῆς ὑπὸ τὴν λεκάνην κοιλότητος ὁμως ἐξήχθη γῆ τεφρώδης ἀναμειγμένη μετ' ἀνθράκων καὶ τινων ὀσπῶν· ἔνεκα τούτου δὲν μοι φαίνεται ἀπίθανον νὰ ἦναι βόθρος πρὸς θυσίας. Ὡς γνωστὸν καὶ ὁ ἐν Τίρυνθι βωμὸς εἶναι βόθρος.

Παρ' αὐτὸν εὕρηται βάσις κίονος ἐκ τιτανολίθου *a*, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐνταῦθα στοὰ ἢ πύλη ἴσως, δι' ἧς εἰσῆρχοντο εἰς τὴν αὐλήν· δὲν σώζεται ὁμως νῦν πρὸ τῆς βάσεως οὐδὲν ἄλλο ἔχνος πύλης οὔτε οὐδός. Ὁ ξύλινος κίων εἶχε διάμετρον 0,40 μ. περίπου. Πρὸ τῆς αὐλῆς ὑπάρχει τὸ προαύλιον *b*, οὗ τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι κεχρισμένον, ἀλλ' ἀποτελεῖται ὑπὸ χρώματος πεπατημένου ἐπὶ στρώσεως ἐκ λίθων κοινῶν. Ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἰσῆρχοντο εἰς πρόδομον μικρὸν *γ* σχεδὸν τετράγωνον, ἀπ' αὐτοῦ δ' εἰς τὸ μέγαρον ἢ τὴν αἵθουσαν τῶν ἀνδρῶν *δ*· ὁ οὐδὸς τοῦ δωματίου τούτου ἦτο ξύλινος· ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἐστία τετράπλευρος μήκ. 1,10, πλ. 0,88 καὶ ὕψους 0,09. Ὁ πηλός, ἐξ οὗ εἶναι αὕτη ἐκτισμένη, εἶναι ἠχυρωμένος, πιθανὸν δὲ νὰ μετεχειρίσθησαν καὶ πλίνθους ὠμάς, ἅς ἐπήλειψαν διὰ πηλοῦ. Οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου σώζονται μέχρις ὕψους 0,45 περίπου, εἶναι δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκτισμένοι ὡς οἱ τοῦ ἀνακτόρου, δηλ. ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ· ἐπ' αὐτῶν ἐτέθη στρῶμα πηλοῦ ἠχυρωμένου καὶ εἶτα χρίσμα ἐξ ἀσβέστου· εἰς τὸ ὕψος τῶν 0,45 μ. ὑπῆρχεν ἡ πρώτη ξυλοδεσιὰ, ἧς καεῖσης ἔκλιναν τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν τοίχων καὶ κατέπεσαν.

Εἰς τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τοῦ δυτικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου τούτου εὐρέθη κεκλιμένος ἐπὶ τῆς γῆς πίθος μέγας ἔχων ὕψος 1,32 μ. διάμετρον δὲ στομίου 0,35· πλὴν τούτου ὅλον σχεδὸν τὸ ἔδαφος τοῦ δωματίου ἦτο οἶονεῖ ἐστρωμένον διὰ πλακῶν μολυβδίνων προερχομένων βεβαίως ἐξ ἀγγείων μολυβδίνων τακέντων

κατὰ τὴν πυρκαϊάν· ἐπὶ τῶν πλακῶν ἐσώζοντο ἔτι ἐπικεκολλημένοι κόκκοι σίτου.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ προδόμου (διότι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διευκρινισθῇ) εἰσῆρχοντο πρῶτον εἰς τὸ δωμάτιον ε καὶ εἶτα εἰς τὸ δωμάτιον ζ κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν εἰς ἦν καὶ τὸ ἔχον τὴν ἐστίαν.

Ἐκ τοῦ προαυλίου κλίμαξ ἐκ δεκατριῶν βαθμίδων κατάγει εἰς διαδρόμον στενὸν μήκους 9,35, εἰς ὃν ἀνοίγονται τρεῖς θύραι θαλάμων. Ἡ κλίμαξ εἶναι ἐκτισμένη ἐκ πλακῶν μικρῶν καὶ ἀνωμάλων, ἦτο ὅμως ἐπενδεδυμένη διὰ σανίδων, ὧν τὰ ἔχνη διακρίνονται ἀκόμη ἐπὶ τῶν λίθων. Τοῦ τε διαδρόμου τὸ ἔδαφος καὶ τῶν τριῶν παρ' αὐτὸν θαλάμων δὲν εἶναι κεχρισμένον· ἀπλῶς ἐπατήθη τὸ χῶμα· κεῖται δὲ τὸ ἔδαφος αὐτοῦ κατὰ 2,80 μ. περίπου χαμηλότερον τοῦ ἔδαφους τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ δωματίου δ. Ἐν τῷ μεσαίῳ τῷ καὶ μείζονι τῶν τριῶν θαλάμων, εἰς οὓς ἀπὸ τοῦ διαδρόμου εἰσῆρχοντο, εὐρέθη πῖθος ἐκτισμένος παρὰ τὸν δυτικὸν τοίχον, ἄλλος δὲ ἐπίσης ἐκτισμένος ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ τρίτῳ θαλάμῳ τῷ εἰς δύο διηρημένῳ. Ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, ἡ ἐπιφάνεια τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐστίαν δωματίου κεῖται κατὰ 2,80 μ. ὑψηλότερα τοῦ διαδρόμου, ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὡς εἶναι πιθανόν, ὅτι ἡ στέγη τῆς οἰκίας ὅλης ἦτο μία συνεχῆς, ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἄνω τοῦ διαδρόμου καὶ τῶν τριῶν θαλάμων ὑπῆρχεν ὑπερῶν, οὐ ἡ στέγη ἔκειτο εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν, εἰς ἣν καὶ ἡ τοῦ δωματίου δ. Νομίζω δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀναλόγως μείζον πάχος τῶν τούς τρεῖς θαλάμους περιβαλλόντων τοίχων ὡς καὶ τὸ τῶν μεσοτοίχων τούτων τὸν λόγον ἔχει, ὅτι δηλαδὴ ἐβάσταζον αὐτοὶ καὶ δεύτερον πάτωμα.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ὅμως τοῦτο, τὸ σχέδιον τῆς μικρᾶς ταύτης οἰκίας δὲν διαφέρει ἐν συνόλῳ μῆτε τοῦ σχεδίου τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνακτόρου μῆτε τοῦ ἐν Τίρυνθι· διότι καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν εἰς δύο διαμερίσματα γενικὴν διαίρεσιν, εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν ἀνδρῶν καὶ εἰς τὸ τῶν γυναικῶν· εἰς ἀμφότερα εἰσέρχεται τις ἀπὸ τοῦ προαυλίου, συγκοινωνοῦσιν ὅμως μεταξὺ τῶν —ἐὰν ὑπῆρχεν ὑπερῶν ἐπὶ τοῦ διαδρόμου— πιθανῶς καὶ συν-

τομώτερον διὰ τῶν δωματίων ε και ζ. Ἀληθές εἶναι ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ὑπάρξεως ὑπερώου ὁ διχδρομος και οἱ τρεῖς παρ' αὐτὸν θάλαμοι πρέπει νὰ ἦσαν πολὺ σκοτεινοὶ και μόλις κατοικήσιμοι, ἀλλὰ τῶ ὄντι φαίνεται ὅτι ἦσαν μόνον ταμεία και ἀποθήκαι· μάλιστα τὸ τελευταῖον ἐν τῶ μυθῶ τῆς οἰκίας κείμενον και διὰ διττῆς θύρας κλειόμενον δωμάτιον ἀναμφιβόλως ἐχρησίμευεν εἰς ἀπόθεσιν πολυτίμων ἀντικειμένων. Τῶν γυναικῶν αἱ κατοικίαι εὐρίσκοντο οὕτω ἐν τῶ ὑπερώῳ.

Τῆς ἐξωτερικῆς πύλης τῆς οἰκίας, δι' ἧς εἰσῆρχοντο εἰς τὸ προαύλιον, ἡ θέσις δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ, διότι ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπῆλθον ἐνταῦθα μεταβολαὶ οἰκοδομηθεισῶν νέων οἰκιῶν.

Μεταξὺ τοῦ δυτικῆς ἐξωτερικῆς τοίχου τῆς περιγραφείσης οἰκίας και τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ὑπῆρχεν ἀρχικῶς δίοδος στενὴ Δ, παρὰ δὲ τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον ὁδὸς ἀνωφερῆς και κλίμαξ Κ ἐκ λίθων μικρῶν κατεσκευασμένη πρὸς εὐκολωτέραν ἀνάβασιν εἰς τὰ ὑψηλότερον κείμενα μέρη τῆς ἀκροπόλεως· ἡ κλίμαξ ἔχει βαθμίδας 32 και εἶναι ἀρχαιοτέρα τῆς οἰκίας, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ βαθμίδες δὲν ἔχουσι πᾶσι τὸ αὐτὸ πλάτος και ἐκ τοῦ ὅτι λίθοι τινὲς τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας κεῖνται ἐπὶ βαθμίδων· κατὰ τὸν χρόνον τῆς οἰκοδομήσεως τῆς οἰκίας ὁμως ἡ κλίμαξ ἦτο ἀκόμη ἐν χρήσει, διὰ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν τὴν κατέστρεψαν, ἀλλὰ και ἠναγκάστησαν νὰ κατασκευάσωσι τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον τοῦ δωματίου ὁ ἀνισοπαχῆ, ὅπως μὴ καταστήσωσιν αὐτὴν λίαν στενήν.

Βραδύτερον καταστραφείσης τῆς οἰκίας ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν τριῶν θαλάμων ἄλλαι οἰκοδομαί, δύο μέτρα περιπου ὑψηλότερον τοῦ ἐδάφους τοῦ διαδόμου, ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἀλοιφῆς. Ὅταν δὲ και αὐταὶ αἱ μεταγενέστεραι οἰκοδομαὶ κατεστράφησαν και ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐπίχωσις πολλῶν μέτρων, τότε ὑκοδομήθη τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος πυργοειδὲς τμήμα II τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ἐκ πολυγώνων λίθων μετὰ μεγάλης τέχνης συνηρμοσμένων. Ὅτι εἶναι νεώτερον πολὺ τῆς ἀνακαλυφθείσης οἰκίας ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου, ὅτι δὲν ἔχει ἐσωτερικὴν πρόσοψιν, κατ' ἀκολουθίαν, πρὶν οἰκοδομηθῆ αὐτό, ὅλον τὸ μέρος τοῦτο πρέπει νὰ ἦτο

ἐπιχειρωσμένον. Ἄλλ' ὁ πύργος οὗτος ἕνεκα τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς του, πρὸ πάντων δ' ἕνεκα λόγων ἱστορικῶν, ἐὰν δὲν ἦναι ἀρχαιότερος τῶν μηδικῶν πολέμων, δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ πολὺ ὑστερώτερος αὐτῶν, διότι ὀλίγα ἔτη μετ' αὐτοὺς (τῷ 463 πρὸ Χρ.) αἱ Μυκῆναι κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων. Ἐπειτα λοιπὸν ἐκ τούτου, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν θαλάμων ὑστερώτερα κτίσματα εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ πέμπτου πρὸ Χρ. αἰῶνος, αὐτοὶ δὲ οἱ θάλαμοι καὶ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκίας λείψανα ἔτι ἀρχαιότερα — ἀναμφιβόλως προϊστορικὰ καὶ σύγχρονα τῷ ἀνακτόρῳ. Οὕτω εὐρίσκομεν καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἀνωτέρω, τρεῖς διαφόρους ἐποχὰς ἀρχαιοτέρας πάσας τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταστροφῆς τῶν Μυκηνηῶν.

Τῆς οἰκίας οἱ τοῖχοι, ἦσαν ὡς εἶπομεν ἤδη, κεχρισμένοι διὰ κονιάματος ἐξ ἀσβέστου (1), ἀλλ' ὀλίγιστα μόνον τοιχογραφίαι εὐρέθησαν· μεταξύ ἄλλων, ἐξ ὧν ἐφάνετο ὅτι μόνον διὰ τινων ταινιῶν ἐκοσμοῦντο οἱ τοῖχοι, ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ δωματίῳ δ τεμαχίον χρίσματος ἔχον κόσμημα ἀβακωτὸν συγκείμενον ἐκ τετραγωνιδίων μικρῶν μελανῶν καὶ λευκῶν, ὁποῖον καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ἀνακτόρου εὐρέθη. Ἄλλο — τὸ πάντων σπουδαιότατον — τεμαχίον χρίσματος εὐρέθη ἔξω τῆς οἰκίας παρὰ τὸν δυτικὸν τοῖχον αὐτῆς (κατὰ τὸ γράμμα Ζ), παρίστανται δ' ἐπ' αὐτοῦ τρεῖς ὀνοκέφαλοι μορφαὶ θαστάζουσαι ἐπὶ τῶν ὤμων ξύλον (ἔδημ. ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 10).

Ἐξ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς μυκηναίας ἐποχῆς, πλὴν τῶν πολυπληθῶν τεμαχιῶν ἀγγείων, ἀλλαχοῦ σχεδὸν οὐδὲν εὐρέθη. ἐν τῷ χώρῳ ὅμως Γ, τῷ κειμένῳ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ δωματίου δ, εὐρέθησαν πολλὰ μικρὰ ἀντικείμενα, ἧτοι κομβία ὀστέινα ἢ ἐξ ὑελώδους μάζης, ψηφίδες ὄρμων, ὧν πολλαὶ ἐξ ἠλέκτρου, τρία γυναικεῖα εἰδώλια ἐξ ὑελώδους μάζης, εἰς γνήσιος αἰγυπτιακὸς σκαραβαῖος, φύλλα χρυσᾶ, ἐν χρυσοῦν κόσμημα ἀνθεμοειδὲς κ.α.π., ὧν τὰ σπουδαιότερα ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 13. Πρὸς τούτοις πτέρυξ ἑλεφαντίνη καὶ πλίνθος, ἐφ' ἧς σώζονται γεγραμμένα δύο γυναῖκες καὶ μεταξύ αὐτῶν

(1) Ὅχι ὅμως πάντες, διότι οἱ τοῦ διαδρόμου καὶ τῶν τριῶν θαλάμων ἔχον, ὡς φαίνεται, μόνον τὴν ἐκ πηλοῦ ἠχυρωμένον ἀλοιφήν, οὐδεμίαν δ' ἐξ ἀσβέστου.

εἰδωλον ἐν ἀσπίδι (ἐδημοσιεύθησαν καὶ ταῦτα αὐτόθι πίν. 10 καὶ 13). Ὁ χῶρος οὗτος Γ ἔχει μῆκ. 4,25 καὶ πλ. 2,85, ὡς ἐκ τοῦ σχεδίου δὲ φαίνεται, δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν περιγραφεῖσαν οἰκίαν, ἀλλ' εἰς ἄλλην ὀλίγον νεωτέραν. Τὸ ἔδαφος αὐτοῦ δὲν ἦτο κεχρισμένον, ἐσκάφη δὲ μέχρι τοῦ βράχου, διότι εὐρήματα ἐγίνοντο ἐν πάσῃ τῇ ἐπιχώσει· ἡ ἐλεφαντίνη πτέρυξ π. χ. εὐρέθη σχεδὸν ἐπὶ τοῦ βράχου, ὅστις δὲν εἶναι ἰσοπεδωμένος· πλὴν τούτου εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον διακρίνονται ἀκόμη αἱ γραμμαὶ δύο ἀρχαιοτέρων τοίχων. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι τὸ δωμάτιον τοῦτο δὲν κατφεῖτο, ἀλλ' ἐχρησίμευε μόνον ὡς ἀποθήκη.

Ἡ οἰκία, ἣν περιεγράψαμεν, κατεστράφη ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνάκτορον ὑπὸ πυρκαϊᾶς μεγάλῃς μεταβαλοῦσης τοὺς τοίχους εἰς ἀσβεστῶδες μίγμα, σκληρότατον πρὸ πάντων κατὰ τὰ μέρη, ὅπου ὑπῆρχε ξυλεία πολλή, π. χ. παρὰ τὰς θύρας.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ

(1886)

Αἱ κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἤρχισαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου καὶ ἔληξαν κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου μηνός. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τρεῖς ἠναγκάσθη ἐνεκεν ἀσθενείας μου νὰ διακόψω ἐπὶ μικρὸν τὰς ἐργασίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἦν ἡ ἀποκάλυψις μεγάλου ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος κειμένου ἀρχαϊκῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπισθεν τῆς διπλῆς καλουμένης Στωᾶς. Τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἡ ἀποκάλυψις ἔχει μὲν καὶ τοπογραφικῶς ση-

μασίαν, διότι πιθανώτατα τούτο τὸ λουτρόν εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἄντωνίου (κατὰ Παυσανίαν) ποιηθέν, ἀλλ' ἐξόχως τοιαύτην ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων εὐρημάτων.

Διότι ἀνευρέθησαν τέσσαρα μὲν μεγάλα, φυσικοῦ μεγέθους, ἀγάλματα (ὧν τὰ δύο ἀκέφαλα) τριάντα δὲ περίπου μικρὰ - ἐπίσης 70 ἐπιγραφαί, ὧν δύο ἐκ πολλῶν στίχων καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι, καθύσον ἢ μία ἐμπεριλαμβάνει «δαιτησίαν» τινὰ τῆς μεταξὺ Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων περὶ ὁροθεσίας ἔριδος, ἢ ἐτέρω δὲ «λογοδοσίαν» τῶν ἐξόδων. Αὗται δημοσιευθήσονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Τὸ ἀποκαλυφθὲν οἰκοδόμημα, μήκους 50 περίπου μέτρων, οὕτινος οἱ τοῖχοι σφύζονται ἔτι εἰς ὕψος 4-7 μέτρων, ἔχει ἥσσονα βεβαίως σημασίαν, ὑπὸ ἀρχιτεκτονικὴν ἐποψίν, τῶν ἄλλων τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομημάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἐποψίν τοπογραφικὴν ἔχει, ὡς εἴπομεν, σπουδαιότητα, πρέπει δὲ πάντως νὰ περιληφθῇ ἐν μέλλοντι νέῳ σχεδίῳ τοῦ ἱεροῦ, ὅπερ δέον νὰ χαραχθῇ μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Κρήνης (ἣν ἀναφέρει καὶ ἐπαινεῖ ὁ Παυσανίας) ἧς μέρος μικρὸν ἀπεκαλύφθη κατὰ τὰ τέλη τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Αὕτη κεῖται ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ καὶ ἐκτὸς τοῦ πρὸ τοῦ ναοῦ περιβόλου, ὅστις ἀπεκαλύφθη καὶ οὗτος κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, μετὰ τῶν καθ' ὄλον αὐτοῦ τὸ μῆκος ὑπαρχουσῶν ἐξεδρῶν. Ἡ κρήνη κατέχει ἱκανὸν χῶρον ἐπὶ λοφίσκου, τὰ εἰρέπεια δὲ αὐτῆς εἰσὶν ὄρατά μὲν πολλαχού ἀλλὰ τὸ πλεῖστον κατακεχωσμένα ὑπὸ χῶμα ἱκανὸν καὶ πέτρους καὶ πρίνους. Τὸ ἀποκαλυφθὲν μέρος (δυτ. τοῦ κτιρίου) εἶναι τὸ στόμιον, οὕτως εἰπεῖν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐξέρρεεν· ἔχει τὸ σχῆμα δεξαμενῆς ἐπιμήκους διηρημένης εἰς τρεῖς φρεατοειδεῖς λεκάνας, ἐν αἷς ἀπεταμιεύετο τὸ ὕδωρ ἥρέμα ἐκρέον δι' ὀπῶν. Κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἐγένοντο μεταβολαί, φαίνεται, καὶ διορθώσεις, ἀλλὰ περὶ τούτων ἀπάντων ἐκτενέστερον μετὰ τὴν ὅλην τοῦ κτιρίου ἀνασκαφὴν σὺν τῷ σχεδίῳ.

Τὰ ἀξιολογώτερα εὐρήματα μετεκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετίθησαν τὰ πλεῖστα μὲν τούτων ἐν τῷ κεντρικῷ Μουσεῖῳ τινὰ δὲ καὶ ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ἑταιρίας. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ἐν συντόμῳ :

7 ἀγάλματα Ἀσκληπιῦ, ἐξ ὧν ἓν φυσικοῦ μεγέθους.

3 ἀγάλματα Ἀφροδίτης, ἐξ ὧν ἓν, τὴν καλουμένην «γενετήριαν» παριστάν, φυσικοῦ μεγέθους.

3 ἀγάλματα Ἀθηνᾶς μικρὰ μετὰ βάσεων ἐνεπιγράφων.

3 μικρὰ ἀγάλματα Ὑγείας, ὧν τὰ δύο φέρουσιν ἐνεπιγράφους βάσεις.

4 ἀγαλμάτια νεανιῶν γυμνῶν πιθανῶς ἀθλητῶν.

1 ἀγαλμάτιον Παῦδος ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως.

2 ἀγαλμάτια Κυβέλης.

1 μικροῦ παιδὸς ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως.

1 Ἐρμοῦ ἐπὶ στήλης φερούσης ἔμμετρον ἐπιγραφὴν.

Κορμὸς Νίκης μετ' ἀναπεπταμένων πτερυγῶν (σφύζεται ἢ ἑτέρα) ἀνευρεθεὶς πλησίον βᾶθρου (ἐνεπιγράφου), σχήματος πρῶρας πλοίου, κειμένου κατὰ χώραν ἔμπροσθεν τοῦ ρωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, μετ' ἄλλων βᾶθρων. Ἡ Νίκη αὕτη ἴστατο ἐπὶ τῆς πρῶρας ταύτης ὡς ἡ ἐν Σαμοθράκη. — Κατετέθησαν δὲ ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσεῖῳ καὶ τέσσαρες γυναικείαι κεφαλαί, εὑρεθεῖσαι ἐν τῷ αὐτῷ οἰκοδομῆματι. Ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἔμειναν τὰ ἐξῆς εὐρήματα ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν :

1 ἀγαλμα Ἀθηνᾶς φυσικοῦ μεγέθους ἀκέφαλον.

1 ἀγαλμα Ὑγείας φυσικοῦ μεγέθους ἀκέφαλον.

1 ἀνάγλυφον ἐπὶ τετραγώνου στήλης ἐνεπιγραφον εἰκονίζον τὸν Ἀσκληπιὸν κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ σώματος.

1 ἀνάγλυφον γυναικὸς ἀκέφαλον καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου τεμάχια ἢ συντρίμματα ἀγαλμάτων.

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ἑταιρίας κατετέθησαν :

Τὸ ἄνω ἥμισυ πηλίνου ἀγαλματίου ἀνδρός.

Εἰς λύχνος πήλινος τριγωνικοῦ σχήματος.

Ἐν ἀγαλμάτιον χαλκοῦν Ἀρτέμιδος.

Τὸ ἄνω ἥμισυ μικρᾶς γυναικείας μορφῆς ἐκ χαλκοῦ μετὰ πόλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Νομίσματα τινὰ χαλκᾶ ρωμ. χρόνων καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου χαλκᾶ ἀντικείμενα. Τὰ εὐρήματα ταῦτα εἰσὶν ἅπαντα ρωμαϊκῶν χρόνων.

Περὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων, ὡς καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν τοπογραφικῶν ζητημάτων γράψομεν ἐκτενῶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνασκαφῶν καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Κρήνης ὁπότε δώσομεν καὶ νέον σχέδιον τοῦ ὄλου ἱεροῦ.

Ἐν Ἀθήναις μηνὶ Μαρτίῳ 1887.

B. ΣΤΑΗΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

(Πίναξ 2)

Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῇ ἐνεργηθείσῃ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καὶ λεωφόρου Ἀρτέμιδος οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα, παρουσιάσθησαν δύο κτίρια χωριστὰ ἀπ' ἀλλήλων ἰδρυμένα ἐπὶ τοῦ τετμημένου βράχου. Τὸ πρῶτον, τὸ πρὸς ἀριστερὰν ἔδειξε δύο πλευρὰς AB καὶ ΑΓ εἰς γωνίαν ὀρθὴν συναντωμένας. Οἱ τοῖχοι τῶν πλευρῶν τούτων ἀπαρτίζονται ἄνω κατὰ μὲν τὴν AB ἐκ δύο δόμων καλῶς εἰργασμένων λίθων μετὰ τοῦ περιθωρίου πρὸς τὴν κάτω ἀρμογὴν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ μετὰ προεξοχῆς εἰς τὸ κάτω τοῦ ἄβρακος, κάτωθεν δὲ τούτων ἐκ τριῶν ἄλλων δόμων λίθων, ὧν ἡ πρόσοψις οὐχὶ ἐντελῶς ἐξειργασμένη· κατὰ δὲ τὴν ΑΓ ἐκ τεσσάρων μὲν δόμων ἄνω, ὁμοίων τοῖς ἐτέροις τῆς πρώτης πλευρᾶς, ἐνὸς δὲ κάτω, ἕνεκα τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους. Ἐσῶθεν τῶν δύο τούτων τοίχων φαίνεται ἰσοῦψῆς ὁ βράχος τετμημένος κατὰ δὲ τὸ Δ ἀφίνων διάστημα, ὡσεὶ πρὸς ἔκροθον τῶν ὑδάτων πρὸς τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τετραγωνικὸν ἄνοιγμα τοῦ τοίχου E, ὅπερ φέρεται πρὸς τὸν ἐξῶθεν πρὸς τοῦτο τετμημένον ἐν κλίσει τινὶ βράχον. Κατὰ τὸ σημεῖον Γ στρέφει καὶ πάλιν ὁ τοῖχος πρὸς τὸν βράχον παραλλήλως πρὸς τὴν AB. Ἐχει δὲ ὕψος τὸ πυργαειδὲς τοῦτο ἰδρυμαὶ 2,40.

Παράλληλως τούτου και εἰς ἀπόστασιν 1,10 ἐφάνη γωνία ἄλλου κτιρίου ΖΗΘ ἰδρυμένου καὶ τούτου ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἡ μεγαλειτέρα πλευρὰ συνίσταται ἐκ τεσσάρων δόμων ἰσοῦψῶν περιπόου, ὧν ὁ μὲν κατώτατος, ἐν θεμελίῳ μέρει, ἔχει οὐχὶ ἐντελῶς ἐξειργασμένους τοὺς λίθους, οἱ δὲ τρεῖς ἄνωθεν δόμοι κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον κατεσκευασμένοι φέρουσι περίξ τὰς ταινιώσεις ἢ περιθώρια. Ὑπὲρ τοὺς δόμους τούτους σώζεται μέρος μόνον ὑψηλοτέρας ἄλλης σειρᾶς λίθων πρὸς τῷ τοίχῳ τοῦ γηπέδου. Τὸ κτίριον τοῦ κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν ἔληγεν εἰς κλίμακα ἐκ τριῶν βαθμίδων φαινομένων καὶ σήμερον.

Ἐξῶθεν δὲ τοῦ τοίχου τοῦ γηπέδου ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν προέκτασιν τῆς ΗΖ ἐξηκολούθησεν ἡ αὐτὴ γραμμὴ καὶ κατασκευὴ τοῦ τοίχου μέχρι τοῦ Ι, ἔχουσα οὕτω μῆκος ἐν ὄλῳ ἀπὸ τοῦ Η μέχρι τοῦ Ι 15,55. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ι ὁ τοίχος στρέφεται πρὸς δυσμᾶς, εὔρομεν δὲ τὸν τοίχον πρὸς τὰ ἐκεῖ χωροῦντα μέχρι τοῦ Κ, ἔνθα δὲν σταματᾷ βεβαίως ἡ οἰκοδομὴ ὡς δεικνύουσιν οἱ ἀποτόμως ἐκεῖ τετμημένοι λίθοι. Κατὰ τὸ Λ εὔρομεν διαχώρισμα διευθυνόμενον πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν, ὁμοιον δὲ καὶ κατὰ τὸ Μ, πλὴν ὅτι οἱ λίθοι τοῦ δευτέρου τούτου εἶνε ἀμελέστερον εἰργασμένοι, ὡς θεμέλιοι. Καὶ κατὰ τὸ σημεῖον Ν καὶ Ξ ἕτερον διαχώρισμα ἀπὸ τοῦ βορειοανατολικοῦ πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν, σχηματίζει μετὰ τῶν δύο προηγούμενων δύο τετραγωνικὰ οἰκήματα. Κατὰ τὸ σημεῖον Ο κεῖται κατὰ χώραν οὐδὲς θύρας τοῦ πρώτου οἰκήματος.

Καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ δέ, ἔξῶθεν τοῦ γηπέδου ἀνεφάνη ἡ σειρά τῶν βαθμίδων κατὰ τὰ σημεῖα Π καὶ Ρ.

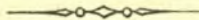
Οὕτως ἐκ τοῦ ὅλου τῶν λειψάνων τοῦ δευτέρου κτιρίου φαίνεται ὅτι εἶνε μέρος μόνον στοᾶς ἀποβλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα καὶ ἐχούσης ὀπισθεν οἰκήματά τινα ἢ ἐργαστήρια. Ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν λιμένα ἀπόψεως, δύναται τις νὰ εἴπῃ, νομιζῶ, ὅτι ἡ στοὰ αὕτη, ἢς μόνον μέρος εἶδομεν, τοῦ λοιποῦ ὄντος ὑπὸ τὰ χῶματα ἢ καὶ κατὰ πολὺ κατεστραμμένου, ἢ στοὰ αὕτη εἶνε μία τῶν περιτὸν λιμένα πέντε μεγάλων τοιούτων καὶ ἀκριβῶς ἡ τελευταία, συνορεύουσα πρὸς τὸ τελευταῖον σημεῖον τοῦ ἐμπορείου, τὸν ὀλίγα

μέτρα πρὸς νότον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας Σαχτούρη λίθονεῖφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ *Ἡόρος ἐμπορίο καὶ Ἡοδῶ*. Οὕτως ἀπεκαλύφθη διὰ ταύτης ἰκανῶς σπουδαῖον σημεῖον τῆς τοπογραφίας τοῦ Πειραιῶς. Ὁ ἰσοδομικὸς τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ κτιρίου καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐργασίας προδίδουσι τοὺς καλλιτέρους τῆς τέχνης χρόνους.

Εὐρήματα δυστυχῶς κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δὲν εἶχον. Συντρίμματα μόνον ἀγγείων καὶ λαβὰς ἀμφορέων καὶ λύχνους τινάς, περὶ ὧν διελάβομεν ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ γενικῇ ἐκθέσει πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 30 Ἰουλίου 1886.

I. X. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΥΠΟΒΑΘΕΝΤΕΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ Α΄ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Τῆ 29ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ 1887

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.*

Συμφώνως μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἔγγραφοντοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου, ἐπελήφθη τῆς ἀνατεθείσης μοι ἐργασίας τῆς ἐξελέγξεως τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1886 διαχειρίσεως τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἀρχὴν ποιησάμενος ἀπὸ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Παρέβαλον τὸ βιβλίον Ταμείου μὲ τὸ Καθημερινὸν καὶ εὔρον ἀμφοτέρα συμφωνοῦντα ὡς πρὸς τὰ μερικὰ καὶ ὀλιγα ποσά, ἀλλ' ἢ βάσις ἐφ' ἧς ἕκαστον ἔσοdon στηρίζεται ἦτοι, τὰ στελέχη τῶν σημειουμένων ὡς ἐκδοθειῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, δὲν ἐκρατήθη τακτικῶς, διότι ἐν ᾧ εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου καὶ τὸ Καθημερινὸν σημειοῦνται ὡς ἐκδοθέντα διπλότυπα ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 50, εἰς τὸ βιβλίον τῶν στελεχῶν εἶνε συμπεπληρωμένα μόνον ἐπτά· ἦτοι τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 6 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 φέροντα ἐν συνόλῳ δρ. 8,934.03, ἐν ᾧ αἱ ἐγγεγραμμένα εἰσπράξεις του ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 153,297.33. Προσέτι ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐσόδων μοι ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μυλωνᾶ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 48 διπλότυπον ἐκ δραχ. 420.35 ἐκδεδομένον ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα Ταμίαν μὲ ὅλους τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, ἐνέγραψα καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου, εἰς χρέωσιν τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπολόγου,

ἀνελθουσῶν τῶν εἰσπράξεων του μετὰ τὴν χορέωσιν ταύτην εἰς δραχ. 153,717.68.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐξόδων ἐπελήφθη διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ βιβλίου Ταμείου μὲ τὸ Καθημερινόν, ἄτινα εὔρον συμφωνοῦντα. Κατόπιν παρέβαλον μὲ τὸ Καθημερινόν καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, ἀλλ' ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἐντάλματων παρετήρησα ὅτι ἔλλειπει τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 ἐκ δραχ. 553 ἐκδεδομένον δι' ἐργασίας ἀνασκαφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 ἐκ δραχ. 4,694 ὑπῆρχεν ἐγγεγραμμένον διὰ δραχ. 4,700 ἤτοι διὰ δραχ. 6 ἐπὶ πλεόν ἄς ἀφήρεσα ἐκ τῶν πληρωμῶν περιορίσας αὐτὰς εἰς δραχ. 141,216.30 ἀντὶ δραχ. 141,222.30 μὴ θεωρήσας δικαίον νὰ ἐκπέσω καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μὴ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ ἐντάλματος, διότι ἐνδεχόμενον νὰ εὔρεθῇ τοῦτο.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀποδιώσαντος ὑπολόγου δι' ὅπερ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὀφειλέτης, μὴ εὔρεθῆν ἐν τῷ Ταμείῳ εἶνε τὸ ἐξῆς :

Ἔσοδα κατὰ τὸ καθημερινόν	Δρ.	153,717.68
Ἔξοδα	»	<u>141,216.30</u>
Τὸ μὴ παραδοθὲν ὑπόλοιπον	Δρ.	12,501.38

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν ἐπελήφθη τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἐκκρεμοῦς χρηματολογικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1886 ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ προσωρινῶς ἀναλαβόντος χρέη ταμίου συμβούλου τῆς Ἐταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου, εἰσαγαγῶν εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως τακτικῶν διπλοτύπων ἀπάσας τὰς ἐκκρεμείας εἰσπράξεις τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων καὶ ἄλλων, παραλαβῶν καὶ ἅπαντα τὰ μένοντα εἰς χεῖρας τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰδίαν χρῆσιν καὶ διαχείρισιν, ἐγγράφας τὰς τε εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου καὶ τὸ Καθημερινόν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς διαχειρίσεως ταύτης φέρει εἰς ἔσοδα μὲν Δρ. 14,436.90
εἰς ἔξοδα δὲ » 10,545.80
καὶ ὑπόλοιπον Δρ. 3,891.10
αἵτινες θέλουσι μεταφερθῆ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1887.

Περαιτωθεισῶν ὄλων τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ καὶ τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν προέβην εἰς τὴν μεταφορὰν ἐν τῷ Καθολικῷ ὄλων τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ πράξεων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων, καθ' ὅσον οὐδεμία ἐγένετο πρὶν ἐν τῷ Καθολικῷ μεταφορᾷ.

Τακτοποιήσας καὶ συμπληρώσας ὡς ἀνωτέρω τὰ βιβλία, προέβην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ 1886, τὴν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886, τὸν πίνακα τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858-1886 καὶ εἰδικὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου τῆς I' περιόδου, ἅτινα ὑποβάλλονται συνημμένως.

Ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τὰ κύρια ἔσοδα τοῦ 1886 ἀφαιρουμένων τῶν ἀπὸ ἐξαργύρωσιν κληρωθέντων χρεωγράφων, εἰσπράξεων ἀνέρχονται εἰς Δρ. 110,866.68

Ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1885 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐπίσης τῶν ἀπὸ κληρωθέντα χρεώγραφα εἰσπράξεων ἀνέρχονται εἰς » 140,813.67
ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 29,946.99

Ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις προῆλθε κυρίως ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου, διότι κατὰ μὲν τὸ 1885 εἰσεπράχθησαν ἐξ αὐτοῦ Δρ. 100,324.50
κατὰ δὲ τὸ 1886 » 65,125.90
ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 35,198.60

Παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τὰ κύρια ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1886 ἀνέρχονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξοδευθέντων εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων, εἰς Δρ. 135,926.35
ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1885 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποδοθέντων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τιμήματος τῶν ἀγορασθέντων μετοχῶν τῆς εἰς » 152,683.76
ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 16,757.41

Ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν ὑποβαλλομένην κατάστασιν αὐτῆς μέχρι τέλους τοῦ 1886 ἡλαττώθη ἐντὸς τοῦ 1886 κατὰ δραχ. 25,059.67, διότι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης καταστάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους 1885, αὕτη ἀνήρχετο μέχρι τέλους τοῦ 1885 εἰς Δρ. 376,231.27
κατὰ δὲ τὸ 1886 καθὰ ἐκ τῆς ὑποβαλλομένης ἤδη καταστάσεως ἐξάγεται περιωρίσθη αὕτη εἰς » 351,171.60
ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον κατὰ Δρ. 25,059.67

Ἐν δὲ τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας φαίνονται τὰ κονδύλια ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ ἀνωτέρω ἐλάττωσις.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας συνίσταται ἐκ τῶν ἐξῆς:

Α'	Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας . . .	Δρ.	27,447.08
Β'	Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς . . .	»	59,253.10
Γ'	» χρεωγράφων τοῦ Δημοσίου . . .	»	246,992.92
Δ'	» προκαταβολῶν λογαριασμῶ Δημοσίου. »		56,163.77
Ε'	» » » Ἑταιρίας. »		462.35
Ϛ'	» τοῦ ὀφειλομένου ὑπολοίπου τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμείου Π. Γιαννοπούλου »		12,501.38
Ζ'	» τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ταμείου τοῦ διαχειριζομένου προσωρινῶς τὸ Ταμεῖον Συμβούλου τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου τῆς 31 Δεβρίου 1886 »		3,891.10
		Τὸ ὅλον Δρ.	406,711.70

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρεθῆτωσαν αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1885 ληφθέντος δανείου ἐκ δραχ. 100,000 τῇ ἐγγυήσει τῶν χρεωγράφων . . Δρ. 55,540.10
Ἡ καθαρὰ περιουσία τοῦ 1886 Δρ. 351,171.60

Πρὶν ἢ κλείσω τὴν παροῦσαν ἀναφέρω ὅτι προέβην καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ' περιόδου συντάξας προσωρινὸν λογαριασμὸν καὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης, ὃν προσυπογε-

γραμμένον και από τον διαχειριστήν του Λαχείου κ. Ν. Φραντζήν, συνυποβάλλω έν τῇ παρούσῃ.

Φρονών ότι ἐξεπλήρωσα τὴν ἀνατεθεισάν μοι έντολήν ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαρτίου 1886.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Προσωρινὸς λογαριασμὸς

τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ' περιόδου.

Ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον ἐξελέγξως Γραμμάτια
27,300 ἄτινα πρὸς δραχ. 3 ἑκάστον

φέρουσι Δρ. 81,900

Εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε ἐκ
Γραμματίων 26,131 Δρ. 78,393

και καθυστερεῖται ὑπὸ διαφόρων Προ
ξένων και ἄλλων τὸ τίμημα 1169

Γραμματίων φερόντων » 3,507 81,900

Ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω εἰσπραχθέν-
τος τιμήματος Γραμματίων 26,131. Δρ. 78,393

Α' Εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς
Ἑταιρίας (διπλ. ἀπόδειξις 60). Δρ. 3,891

Β' Εἰς Ἑθνικὴν Τράπεζαν διὰ τοῦ
προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ Τα-
μεῖον κ. Γ. Νικολαΐδου ὡς ἡ ὑπ'
ἀριθ. 66 ἀπόδειξις τῆς τῆς 13
Φεβρουαρίου 1886 » 10,400

Γ' Εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν διὰ τοῦ
ἰδίου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 77 τῆς 19
Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξις τῆς . » 5,500

Δ' Εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν διὰ τοῦ
ἰδίου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 78 τῆς 20
Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξις τῆς . » 19,532,55

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 39,323,55 78,393

	Ἐκ μεταφορᾶς . . . Δρ.	39,323.55	78,393
Ε'	Ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε διὰ προμήθειαν τῶν πωληθέντων καὶ τῶν ὀποιῶν τὸ τίμημα εἰσεπράχθη	Γραμμ. 26,131 ἐκ δραχ. 78,393	Δρ. 7,516.60
Γ'	Ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε εἰς ἐξαργύρωσιν κερδησάντων κλήρων.	»	20,966.40
	ἦτοι :		
	1. ὁ 1ος .	Δρ.	6,825
	2. ὁ 2ος καὶ 3ος ἀνά	Δρ.	2,730.—» 5,460
	2. ἐκ τῶν 7 »	546.—»	1,092
	6. ἐκ τῶν 10 »	136.50»	819
124.	ἐκ τῶν		
	180. »	54.60»	6,770.40
		<u>Δρ.</u>	<u>20,966.40</u>

Ζ' Προσέτι ἐπαρουσίασεν λογαριασμὸν ἰδιόχειρον τοῦ ἀποδιώσαντος Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ὁ διαχειριστὴς τοῦ Λαχείου κ. Ν. Φραντζῆς δὲν ἐπιστάθη δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου μὲ τὸ ποσόν. . . Δρ. 1,890.80

Η'	Εἰς πληρωμὰς διαφόρων ἐνταλμ. ἦτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1	Δρ.	234.70
	»	3 »	370.—
	»	4 »	180.—
	»	5 »	120.—
	»	6 »	182.—
	»	7 »	350.—
	»	8 »	60.—
	»	9 »	515.—
	»	2 »	250.—
	»	12 »	564.45

Εἰς μεταφορὰν. . Δρ. 2,826.15 Δρ. 69,697.35 78,393

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 2,826.15	Δρ. 69,697.35	78,393
ἦτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18 »	350.—		
»	19 »	488.25	
»	13 »	250.—	3,914.40

Δρ. 73,611.70

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰσπραξέων
ὑπολείπονται » 4,781.30

Δρ. 73,393.00 78,393

διὰ τὰς ὁποίας μ' ἐπληροφόρησεν ὁ διαχειριστής, ὅτι ἰκανὸν ποσὸν καλύπτεται ἀπὸ ἔξοδα μὴ τακτοποιηθέντα καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ Ταμείῳ εἰς χαλκὸν καὶ εἰς διάφορα Γραμματῖα ποσὸν ἰκανὸν νὰ ἰσοζυγίσῃ τὸ ἀνωτέρω ἐκ δραχ. 4,781.30.

Τὸ παρὸν συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη ἅμα τῇ ἐπιθεωρήσει σή-
μερον τὴν τετάρτην Μαρτίου τοῦ 1887 ἔτους.

Ὁ Διαχειριστής
N. Z. ΦΡΑΝΤΖΗΣ

Ὁ ἐπιθεωρήσας τὴν διαχείρισιν
X. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Συνεπεῖα τῆς δοθείσης μοι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμ-
βουλίου κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 5 τρέχοντος ἐντολῆς
περὶ ἐξακριβώσεως τῶν κονδυλίων ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ ἐκ δρ.
56,163 ⁷⁷/₀₀ ποσόν, ὅπερ ἐν τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας τῆς
Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 φαίνεται ὡς ὀφειλόμενον
ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Ἑται-
ρίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὑποπτευόντων μάλιστα
τινῶν ἐκ τῶν κυρίων Συμβούλων, ὅτι ἐνδεχόμενον ὁ ἀποβιώσας
Ταμίας τῆς Ἑταιρίας νὰ ἐχρέωσε τὸ Δημόσιον μὲ τὸ τίμημα
τῆς πρὸ ἐτῶν ἐκπλειστηριασθείσης οἰκίας Λασσάνη καίτοι μὴ
πραγματοποιηθείσης τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ

πληροφορήσω τὸ Συμβούλιον, ὅτι διελθὼν τὸ Καθημερινὸν βιβλίον τοῦ Ταμείου τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877 καὶ ἐντεύθην, καὶ παραβαλὼν τὰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου γενομένας ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας προκαταβολάς, καὶ τὰ πρὸς πληρωμῆν τῶν προκαταβολῶν ἐκδοθέντα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἐξοφληθέντα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας χρηματικὰ ἐντάλματα, οὐδαμοῦ ἀπήντησα νὰ γίνηται λόγος πληρωμῆς τινὸς διὰ τὴν οἰκίαν Λασσάνη· τὸ δὲ φαινόμενον ὡς ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν προέρχεται κυρίως ἐκ τῶν προκαταβληθέντων διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας Λύτσικα κατὰ μὲν τὸ 1883 δραχ. 3,572 κατὰ δὲ τὸ 1884 δραχ. 51,428, ἤτοι τὸ ὅλον δραχ. 55,000, τῶν ὑπολειπομένων δραχ. 1163 ⁷⁷/₀₀ προερχομένων ἴσως ἐξ ὑπολειπομένου ποσοῦ μικρῶν τινῶν κονδυλίων προκαταβολῶν.

Διατελῶ μὲ σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαρτίου 1886.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.*

Συνεπεία τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 τρέχοντος ἐκφρασθείσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐξελέγξω καὶ ἄπασαν τὴν ἀπὸ τοῦ 1876-1885 διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου πρώην Ταμείου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐπελήφθην τῆς ἐργασίας αὐτῆς συμπράττον τος καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου κ. Ἀθ. Κουμανούδη.

Καὶ πρώτον παρεβάλομεν ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Καθημερινῷ βιβλίῳ καὶ τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφὰς μὲ τὰ στελέχη τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων εἰσπράξεως, καὶ τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876 μέχρι τοῦ 1885 συμπεριλαμβανομένου καὶ εὔρομεν αὐτὰ συμφωνοῦντα καθ' ὅλοκληριαν ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς πληρωμὰς. Ἀκολουθῶς

προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μερίδων «προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Δημοσίου, καὶ προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Ἑταιρίας» ὡς καὶ τῶν μερίδων «ἀπόληψις προκαταβολῶν λογαριασμῶ Δημοσίου, καὶ ἀπόληψις προκαταβολῶν λογαριασμῶ Ἑταιρίας», συγκεντρώσαντες εἰς πίνακας ὅλα τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις κονδύλια ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω τίτλους τὰ ἀθροίσματα τῶν ὁποίων εὕρομεν κατὰ πάντα συμφωνοῦντα μὲ τὰ ἐν τοῖς ἐτησίοις ἰσολογισμοῖς σημειούμενα ποσά· μετὰ ταῦτα ἐπελήφθημεν τῆς κατὰ κονδύλιον ἐξετάσεως τῶν γενομένων ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν εἰσπραξέων ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον τοῦ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὰ κονδύλια ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ ἐν τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας τῆς ἐταιρίας τῷ 1886 φαινομένη καθυστέρησις τῶν μὲν λογαριασμῶ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων Δρ. 56,163.77
 τῶν δὲ λογαριασμῶ τῆς Ἑταιρίας » 462.35
 ὧν τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς Δρ. 56,626.12

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως ὅθεν ἀνεκαλύψαμεν ὅτι ἐκ μὲν τῶν λογαριασμῶ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων ὀφείλονται κατὰ τὰ βιβλία τοῦ ὑπολόγου :

α') Αἱ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 159 τοῦ 1883 καὶ 154 τοῦ 1884 χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῆς Ἑταιρίας καταβληθεῖσαι διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσικα. . . . Δρ. 55,000

β') Αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95 τοῦ 1885 καταβληθεῖσαι τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ κ. Καθβαδία. » 500
 Δρ. 55,500

Ἐκ δὲ τῶν λογαριασμῶ τῆς Ἑταιρίας προκαταβληθεισῶν ὀφείλονται αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 247 τοῦ 1883 χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς Ἑταιρίας προκαταβληθεῖσαι τῷ κ. Κ. Δημητριάδῃ. » 1,000
 καὶ ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀφειλομένων ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῶν προκαταβολῶν . » 126.12
 Δρ. 56,626.12

Ἄλλὰ τοῦ τελευταίου κονδυλίου τῶν δραχμῶν 126 ¹²/₁₀₀ δὲν

ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν πηγὴν μ' ὅλας τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐρεῦνας καὶ τὰς ἀναφυλλίσεις τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δὲν ἐτηρεῖτο ἡ ἐπικρατοῦσα ἤδη τάξις, καὶ δεύτερον διότι εἰς πολλὰ ἐντάλματα τοῦ ὑπουργείου περιείχοντο διάφορα κονδύλια τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων δὲν ἐνεγράφοντο εἰς τὰ βιβλία διακεκριμένως, ἐπῆλθε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1882 καὶ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα ἐκ τοῦ ὁποίου ἐνδεχόμενον νὰ ἐπῆλθεν ἡ μικρὰ αὕτη διαφορά.

Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ ὅτι, ἀφ' οὗ δὲν ἐγένετο καταφανὴς ἡ πηγὴ ἐξ ἧς προέρχεται ἡ ὀφειλὴ τῶν δραχ. 126 ¹²/₁₀₀ πρέπει τὸ ποσὸν αὐτὸ ν' ἀπαλειφθῆ ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τοῦ 1887 ἔτους.

Μεταρρυθμιζομένων ὅθεν τῶν μερίδων τῶν προκαταβολῶν εἰς τὰ πραγματικῶς ὀφειλόμενα, ὡς ἡ ἐπεξεργασία ἀπέδειξε, ἤτοι τῆς μὲν μερίδος «προκαταβολαὶ λογαριασμοῦ Δημοσίου» μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσια, ὅπερ ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἰσέπραξε ἀπὸ τὸ Κεντρ. Ταμεῖον δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488 τοῦ 1884 χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ δὲν ἐπίστωσε μὲ τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἐκ δρ. 55,000 τὴν μερίδα αὐτὴν δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου ἀποδείξεως καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ταμεῖου καὶ ὅπερ πρέπει νὰ σημειωθῆ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας ὡς χρέος αὐτοῦ, περιοριζομένης εἰς μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχμῶν 500. Τῆς δὲ μερίδος «προκαταβολαὶ λογαριασμοῦ Ἑταιρίας» εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δημητριάδου ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχμῶν 1000 τακτοποιουμένων οὕτω διὰ τὸ μέλλον ἀμφοτέρων τῶν μερίδων.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ διαχειρισθησομένου τοῦ Ταμεῖου τῆς Ἑταιρίας συντάξα ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας βάσεις, κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας (ἣν ἐσωκλείω ἐν τῇ παρουσίᾳ), ἐν ἣ σημειοῦται αὕτη τροποποιημένη κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως, καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας δι' ἐκάστην τροποποίησιν παρατηρήσεις.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἐπελήφθημεν τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ Λαχείου τῆς Ἑταιρίας· προβάντες εἰς τὴν συγ-

κέντρωσιν τῶν εἰσπραχθέντων ἀπέναντι τοῦ Λαχείου ἐκάστης περιόδου εὔρομεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκεντρώσεως τῶν μερίδων εἶναι σύμφωνα μὲ τοὺς ἐτήσιους ἰσολογισμούς, δὲν προέβημεν δὲ εἰς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τῶν πρὸ τοῦ 1883 Λαχείων, διότι κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1884 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξιν τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Λαχείων, ἧτις ἐθεώρησε τὴν διαχείρισιν αὐτὴν καλῶς ἔχουσαν, ἀπαλείψασα συνάμα καὶ τινὰ καθυστερούμενα. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέξεως τῶν Λαχείων τῶν περιόδων Η' Θ' καὶ Ι' (διότι ἡ ΙΑ' εἶναι εἰσέτι ἐκκρεμῆς) ἀπέδειξεν ὅτι τὸ τίμημα τῶν ἐκποιηθέντων κλήρων εἰσῆχθη ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως τακτικῶν διπλοτ. ἀποδείξεων.

Διατελῶ μὲ σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1887.

Εὐπειθέστατος

Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜ. Νῦν ὁ ἐν σελ. 5 προσωρινὸς λογαριασμὸς τοῦ Λαχείου εἶνε μεταβεβλημένος διότι καὶ κερδήσαντες κλήροι τοῦ Λαχείου καὶ χρηματικὰ ἐντάλματα τῆς Ἑταιρίας ἐπληρώθησαν ἐκ τοῦ σημειουμένου ὑπολοίπου, ὅπερ ἤδη σχεδὸν ἐξηγνήθη.

26 Μαρτίου 1887.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Λαχείου)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886.

Π Δ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

A. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν Δρ.	4,200	—		
» Γραφική ύλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ. »	1,566	90		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά »	1,936	10	7,703	—
B. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν κλπ. »	5,880	—		
» Ἀρχαιοθήκαι, συγκολλήσεις και ἀπεικονίσεις ἀρχαίων »	4,422	55		
» Ἀγορά ἀρχαίων »	8,167	35	18,469	90
			91	90
Γ. ΑΡΧΑΙΑ. Ἐπισκευαί και ἀναστηλώσεις μνημείων »	15,982	90		
Δ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως »	10,945	51		
» » Παλαιᾶς ἀγορᾶς. »	3,995	40		
» » Ὀλυμπίου »	5,370	—		
» Ἐλευσίνος. »	3,655	50		
» Ἐπιδαύρου. »	6,702	—		
» Ἀμφιαρέου »	6,687	60		
» Μυκηνῶν »	468	75		
» Ἐν Πειραιεῖ »	1,200	85	55,008	51
E. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων και μνημείων »			6,838	85
Ζ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ »			5,948	95
Ζ. ΑΚΙΝΗΤΑ. Ἀγορά τοιούτων ἐν Ἐλευσίνι κλπ. »			2,135	75
H. ΔΑΧΕΙΟΝ. Περὶ ὁδου ΙΑ'. »	4,224	—		
» » Ι'. »	28,221	36		
» » Θ'. »	65	78		
» » Η'. »	45	—	32,556	14
Θ. ΤΟΚΟΙ. »			3,777	50
Ι. ΔΙΑΦΟΡΑ »			5,531	60
			138,062	10
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ				
ΙΑ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ »	10,000	—		
ΙΒ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου »				
» » Ἐταιρίας. »	3,700	—	13,700	—
			151,762	10
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ διαχειρίσεως ἀποβιώσαντος ταμίου Π. Γιαννοπούλου μή παραδοθέν. »			12,501	38
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ διαχειρίσεως προσωρινού ταμίου κ. Νικολαΐδου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 μεταφερόμενον εἰς τὸ 1887. »			3,891	10
Ἄολον δαπανῶν. Δρ.			168,154	58

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1885		Πράξεις κατά τὸ 1886	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
A. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισῶ καὶ Ἐλευσίνι	25,311	33	2,135	75
B. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. 15 μετοχαὶ αὐτῆς . . .	59,253	10		
Γ. » » Κατάθεσις ἔντοκος	1,500	42		1,500 42
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. (α) Δωρεὰ Ἐπιτροπ. Φιλανθρωπίων Δρ. 180,000.92 Ἐξ ἀγορᾶς. » 74,509.—	254,509	92		7,517 —
Δρ. 254,509.92				
Ε. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶ Δημοσίου . . .	95,675	57		39,511 80
» » Ἑταιρίας.	1,300		3,700	— 4,537 65
Ζ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ		65,540	10,000	—
Z. ΤΑΜΕΙΟΝ.	4,221	03	163,933	55 151,762 10
	441,771	37	65,540	10 179,769 30 204,828 97
			441,771	37 65,540 10
			621,540	67 270,369 07
			270,369	07
			351,171	60 ἰσοζύγιον

(α) Κατατεθειμένα εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

125	ὄμολογ. δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων	
135	ὄμολ. δανείου τῶν 60 »	
235	» » » 4 »	
118	» » » 10 »	
366	» » » 25 »	9 0/0
8	» » » 25 »	8 0/0
15	μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1886.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1886				ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
Χρέωσις	Πίστωση				
27,447	08	Λογαρ. τοῦ 1885	Δρ.	25,311.33	
59,253	10	» 1886	»	<u>27,447.08</u>	πλέον δρ. 2,135.75
					ἔλατ. δρ. 1,500.42
246,992	92	» 1885	»	254,509.92	
		» 1886	»	<u>246,992.92</u>	ἔλατ. » 7,517.—
56,163	77	» 1885	»	95,675.57	
462	35	» 1886	»	<u>56,163.77</u>	ἔλατ. » 39,511.80
		» 1885	»	1,300.—	
		» 1886	»	<u>462.35</u>	ἔλατ. » 837.65
		» 1885	»	65,540.10	
		» 1886	»	<u>55,540.10</u>	πλέον » 10,000.—
16,392	48	» 1885	»	4,221.03	
		» 1886	»	<u>16,392.48</u>	πλέον » 12,171.45
406,711	70				δρ. 24,307.20 δρ. 49,366.87
					» 24,307.20
		Ἐλάττωσις τῆς εταιρικῆς περιουσίας τὸ 1886	Δραχ.	<u>25,059.67</u>	
ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ					
55,540	10	Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1885	Δρ.	376,231.27	
		» 1886	»	<u>351,171.60</u>	
351,171	60	Διαφορὰ ἐπ' ἔλαττων, ὡς ἀνωτέρω	Δρ.	<u>25,059.67</u>	

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1885		1886		Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησιαι Δρ.	148,061	—	6,270	25	154,331	25
» » Έκτακτοι »	55,884	71	7,140	—	63,024	71
» » Είδικαι »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καί ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει . . »	384,354	27	24,778	60	409,132	87
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ. κληρωθ. όμολογ. »	181,127	52	7,517	—	188,644	52
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ είσθηρών »	11,716	25	1,729	—	13,445	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . . »	10,258	93			10,258	93
» » Ένοίκια »	6,450	73	40	—	6,490	73
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	12,920	72			12,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ »	7,212	41	3,645	33	10,857	74
ΑΡΧΑΙΟΔ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) και κα- τάλογοι των έν τοίς Μουσείοις αρχαίων. »	1,882	18			1,882	18
» » Νέα τής Γης Περιόδ. »	3,396	20	2,137	60	5,533	80
ΕΠΕΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ »	868,886	72	65,125	90	934,012	62
	1,746,607	26	118,383	68	(α) 1,864,990	94
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	164,732	14			164,732	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Αποληφθείσαι . . »	426,098	90	45,549	87	471,648	77
ΒΙΟΜ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Άλληλόχρεως λο- γαριασμός »	839,116	92			(β) 839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59			12,632	59
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοσ 1885. . . . »	4,221	03			4,221	03
	3,193,408	84	163,933	55	3,357,342	39
(α) Κύρια έσοδα Δρ.	1,864,990.94					
(β) Διάφοροι λογαριασμοί »	1,492,351.45					
	<u>Δρ. 3,357,342.39</u>					

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858 - 1886.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1885		1886		"Όλοι	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	76,757	07	7,703	—	84,460	07
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, αρχαιοθήκαι, φυλακεία, επίσκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων . . . »	132,465	99	10,302	55	142,768	54
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	224,920	59	8,167	35	233,087	94
ΑΡΧΑΙΑ. Άνασκαφαί εν γένει . . . »	431,138	25	55,008	51	486,146	76
» Επίσκευαί και αναστηλώσεις μνημείων »	26,033	31	91	90	26,125	21
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. εφόρων και φυλάκων επαρχ. Μουσείων και μνημείων, »	71,834	40	6,838	85	78,672	95
» Περισυναγωγή και μεταφορά αρχαίων »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Έν γένει »	22,563	87	3,777	50	26,341	37
ΑΚΙΝΗΤΑ »	21,068	75	2,135	75	23,204	50
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., εξαγωγεία αρχαίων κτλ. »	5,387	87	5,531	60	10,919	47
» Προτομαί προεδ. Έταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους πρός συντέλεσιν ανασκαφών . . . »	446	43			446	43
ΑΠΡΩΒΑΕΠΤΑ »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	22,322	43			22,322	43
ΛΑΧΕΙΟΝ »	364,657	53	32,556	14	397,213	67
ΑΚΙΝΗΤΑ. Έπίσκευαί. »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γης Περίοδ.). »	31,944	15	5,948	95	37,893	10
	1,714,892	23	138,062	10	1,852,954	33
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΔΑΙ. Άποληπτεία . . . »	521,880	53	3,700	—	525,580	53
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	10,838	57			10,838	57
ΛΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. »	34,459	90	10,000	—	44,459	90
ΤΑΜΕΙΟΝ »	2,106	79	16,392	48	18,499	27
	3,189,187	81	168,154	58	3,357,342	39

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Ι'.

ΧΡΕΩΣΙΣ				
Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς Ινῆς Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 22,697 ἀπομέροντες πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλοι 68,091 Δρ.		68,091	—	
Εἰσαχθείσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1885 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 70	»	7,306	10	
κατὰ δὲ τὸ 1886 διὰ διπλοτύπων » 7	»	17,925	95	
» » » 19	»	13,908	33	
» » » 20	»	25,762	98	
» » » 23	»	3,187	64	
		68,091	—	
	Δρ.	68,091	68,091	—

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1885			
1) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 4, 45, 101, 118, 133, 150, 172, 194, 214 × δρ. 250 κατὰ μῆνα . . . Δρ.	3,000	—	
2) Χάρτης, λιθογράφαις, τύπωσις, ἀριθμοῖς καὶ δετικά στελεχῶν, ὡς τὰ ἐντάλματα 28, 80, 91, 201 . . . »	2,426	20	
			5,426 20
ΕΝ ΕΤΕΙ 1886			
3) Ἐξαργύρωσις 144 κερδησάντων κληρῶν ὡς τὰ ἐντάλμ. 74, 184, 236, 128. »	94,679	04	
4) Προμήθεια πωλησάντων τοῦς 22,697 κληροῦς τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἐντάλμα 75. »	6,515	25	
5) Ἐξοδα διάφορα. Ἐντάλμα 123 . . . »	,4377	10	
6) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ. » 99. . . . »	650	—	
			28,221 36
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 1 ἐκ τῶν ἑπτὰ »	453	94	
» 1 » δέκα »	443	48	
» 54 ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα × 45.40 »	2,451	60	
			3,019 02
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου τῆς 1' Περ. Δρ.			36,366 58
			31,724 42
			68,091 —

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟ

Περιέχουσα τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 συμ
τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ἐπίλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 τακτοποιηθὲν μετὰ τὴν ἐξέλεξιν	
	Χρέωσις	Πίστωσις
ΑΚΙΝΗΤΑ Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισῶν, Ἐλευσίνων κλπ. Δρ. 27,447 08 ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ » 59,253 10 ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ Δημοσίου » 246,992 92 ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ λογαριασμῶν Δημοσίου. » 500 — (α) » » Ἐταιρίας. » 1,000 — (β)		55,540 10
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ » ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα Ταμίαν Π. Γιαννόπουλον α) ἐκ τοῦ ὑπολ. τῆς διαχειρίσεως τοῦ δρ. 12,501.38 β) ἐκ τοῦ ἐξοφληθέντος ὑπ' ἀρ. 1488 τοῦ ἔτους 1884 χρηματ. ἐντάλ- ματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παι- δείας, ἐκδοθέντος πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ προκαταβληθέντος ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ποσοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσια, ὅπερ εἰσπράξας ἀπὸ τὸ Κεντρικόν Τα- μέιον δὲν εἰσῆγαγεν εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου εἰσπρά- ξεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία. » 55,000.—	67,501 38	
Τὸ ὙΠΟΛΟΙΠΟΝ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 (διαχειρίσεως κ. Γ. Νικολαΐδου) . . . Δρ. 3,891 10	406,585 58	55,540 10
Ἀφαιρουμένης τῆς πιστώσεως ἀπὸ τὴν χρέω- σιν. » 55,540 10		
Ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρίας περιορίζεται εἰς ἐν ᾧ κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν ἀνέρχεται εἰς. » 351,045 48	351,471 60	
ἧτοι ἔλαττον κατὰ » 126 12 αἰτινες πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παράλειμμα καὶ νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τῆς περιουσίας ἵνα μὴ ἐπέρχηται εἰς τὸ μέλλον σύγχευσις.		

ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887

φώνως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξως τῆς διαχειρίσεως

Π. Έμμ. Γιαρροπούλου.

Π Α Ρ Α Τ Η Ρ Η Σ Ε Ι Σ

(α) Ὡς πρὸς τὰς προκαταβολὰς. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ὡς πρὸς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῶ Δημοσίου ἀνέρχεται κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 εἰς Δρ. 56,163.77	
Ἄλλ' ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐσημειώθη ὡς ὀφειλὴ τοῦ πρώην Ταμίου τὸ εἰσπραχθὲν παρ' αὐτοῦ τίμημα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δύτσια ὡς ἀντικρυ Δρ. 55,000.—	
Προσετέθησαν εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῶ τῆς Ἑταιρίας μέχρι συμπληρώσεως δραχ. 1000 ὀφειλομένων ἀπὸ τὸν κ. Δημητριάδην προκαταβληθεισῶν αὐτῷ τὸ 1883 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 247 ἐντάλματος. » 537.65	» 55,537.65
Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὀφείλονται ἀπὸ τὸν γενικὸν ἔφορον προκαταβληθεῖσαι αὐτῷ τὸ 1885 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95 χρηματικῶ ἐντάλματος τῆς Ἑταιρίας ὅσας φέρει καὶ ἡ ἀντικρυ μερίς » 500.—	
καὶ μένουσιν ὑπόλοιπον ὡς ἀντικρυ. . . . Δρ. 226.12	
(β) Ἡ μερίς αὕτη φέρει ὑπόλοιπον κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 Δρ. 462.35	
Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῆς ἐξελέγξως ἀνακαλυφθεῖσα ὀφειλὴ τῆς μερίδος ταύτης ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1000 ἀφῆρεσα ἐκ τῆς ἀνωτέρω μερίδος τοῦ Δημοσίου εἰς ἣν εἶχον συγχωνευθῆ ἐκ παραδρομῆς καὶ προσέθεσα εἰς τὴν μερίδα τῶν προκαταβολῶν λογαριασμῶ Ἑταιρίας » 537.65	
καὶ συνεπληρώθη τὸ ποσόν. . . . Δρ. 2,000	
ὅσας φέρει ἤδη ἡ ἀντικρυ μερίς.	

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886 ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΛΕΧΘΕΙΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

*Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Γενικὴν Συνέλευσιν
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Ὑπέκοντες τῇ ἀποφάσει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, τῇ ἀνακοινωθείσῃ ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς 30 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνησχολήθημεν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου αὐτῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν, λαβόντες ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐν ἰσχύϊ ὄργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας καὶ τὰ παραδοθέντα ἡμῖν βιβλία καὶ ἔγγραφα, τὰ ἀπαρτίζοντα τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐν ἔτει 1886 διαχειρίσεως, εἶδομεν ὅτι τὴν μὲν διαχείρισιν ταύτην ἐξετέλεσαν, ὡς ἄμεσοι διαχειρισταὶ ταμίαι, ὁ περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἀποβιώσας Π. Ἑμ. Γιαννόπουλος καὶ ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν κ. Γ. Νικολαΐδης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους· τοὺς δὲ ἀτομικοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, μὴ συνταχθέντας παρὰ τῶν ἰδίων, συνέταξε κατὰ παραγγελίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Χρ. Δροσίνης, ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὰς δεούσας ἐν τε τῷ Καθημερινῷ καὶ τῷ Καθολικῷ βιβλίοις τοῦ ταμείου ἐγγραφάς, καὶ ὑπέβαλεν αὐτοὺς εἰς αὐτὸ δι' ἐκθέσεως τῆς 29 Μαρτίου ἐ. ἔ. τοιούτους, οἳ καὶ ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐπειτα δέ, ἐξετάσαντες τὰ στοιχεῖα τῶν λογαριασμῶν τούτων, καὶ παραβαλόντες αὐτὰ πρὸς τὰ εἰρημένα βιβλία, καὶ ταῦτα πάλιν πρὸς τοὺς δημοσιευθέντας τούτους λογαριασμούς, εὔρομεν αὐτοὺς μὲν συμφῶνους πρὸς τὰ βιβλία, τὰ στοιχεῖα ὁμῶς, μάλιστα τὰ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου ἀναγόμενα, οὐχὶ μόνον ἐνιαχοῦ μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις καὶ ἀταξίας φέροντα.

Καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς προκειμένης διαχείρισεως κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας λογαριασμούς ἐξαγόμενα, ἦτοι τὸ ἐκ δρ. 55,000 χρηματικὸν ἔλλειμα καὶ τὸ ἐκ δρ. 12,501.38, μὴ παραδοθέν ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸν μακαρίτην Π. Ἐμ. Γιαννόπουλον, δι' ἐπαληθεύσεως, ἦν ἀντελήφθημεν, ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, καὶ κηρύττομεν ὡς πραγματικὰ.

Διότι διὰ μὲν ἀντιπαραβολῆς τῶν ληφθέντων ὑπ' ὄψει δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ βιβλίων πρὸς ἄλληλα, καὶ δι' ἀφαιρέσεως τῶν ἐξόδων ἐκ τῶν ἐσόδων, προκύπτει τῶντι τὸ δεικνύμενον ὑπόλοιπον τῶν δραχ. 12,501.38.

Ἐκ δὲ τῶν εὐρεθεισῶν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς Ἑταιρίας ἐν σχεδίαις, παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου συνταχθεῖσι, καταστάσεων τῆς 2 Μαΐου 1884 καὶ 15 Ἀπριλίου 1885 τῶν ὀφειλομένων τῇ Ἑταιρίᾳ ἐπὶ ταῖς ἀγοραῖς διαφόρων οἰκοπέδων καὶ οἰκιῶν προκαταβολῶν, πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο κατὰ ταύτας ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3774 τῆς 12 Μαρτίου 1887 ἐγγράφου τοῦ ἀποσταλέντος τῇ Ἑταιρίᾳ καταλόγου τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδοθέντων ἐπὶ τῶν χρήσεων 1884, 1885 καὶ 1886 ἐνταλμάτων πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῆς Ἑταιρίας, ἐξάγεται ὅτι μία τῶν ἀγορασθεισῶν οἰκιῶν ἦτο καὶ ἡ τοῦ Παν. Λύτσια, διὰ τὴν ὁποίαν προκατεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 6994 τῆς 25 Ἰουνίου καὶ 7602 τῆς 8 Ἰουλίου 1883 ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργείου δραχ. 55,000 καὶ ὅτι πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβληθεισῶν τούτων δραχμῶν ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 1488 τῆς 16 Αὐγούστου 1884 ἐνταλμα δραχ. 55,000.

Τὸ ἔνταλμα δὲ τοῦτο εἶδομεν καὶ ἡμεῖς ἐκδεδομένον μὲν, ὡς μὴ ὄφελεν ἐπ' ὀνόματι Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου ὡς ταμίου τῆς Ἐταιρίας, ἀντὶ νὰ ἐκδοθῆ ὑπὲρ τοῦ προεδρείου, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν καὶ ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ἐξωφλημένον δ' ἐν αὐτῷ τὴν 18 Αὐγούστου 1884 παρὰ τοῦ μακαρίτου Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου. Ἄλλ' ἀτυχῶς οὔτε οὗτος, λαβὼν τὰ χρήματα διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἐντάλματος, φαίνεται ἐκδούς διπλότυπον εἰσπράξεως αὐτῶν, διότι τοιοῦτον οὐδὲν καὶ μέχρι τέλους τῆς διαχειρίσεως του σημειοῦται εἰς χρέωσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ταμείου τῆς διαχειρίσεως 1884, 1885 καὶ 1886, οὔτε ὁ πληρώσας ταῦτα εἰς αὐτὸν ἐζήτησε τὴν διὰ διπλοτύπου ἀποδείξεως βεβαίωσιν τῆς πληρωμῆς, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἰδαφίου τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1862 κυρωθέντος Ὁργανισμοῦ τῆς Ἐταιρίας.

Ἐπομένως καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχ. 55,000, ὀρθῶς λογιζέται ὀφειλόμενον παρ' αὐτοῦ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρίᾳ.

Οὐδὲν δ' ἕτερον περὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρίας ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ παρὰ τοῦ εἰρημένου κ. Δροσίνη ἐκτεθειμένα ἐν ταῖς καταστάσεσι, ταῖς συνοδευούσαις τοὺς δημοσιευθέντας λογαριασμούς, εἰμὴ ὅτι, ἐρευνήσαντες, εὔρομεν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ κατατεθειμένους τίτλους τῆς Ἐταιρίας ὑπάρχοντας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886, ὡς ἐνέχυρον διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος αὐτῆς, τὸ ὅποιον ὅμως, ἀντὶ δραχ. 55,540,10 ὄσαι σημειοῦνται ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει, ἀνήρχετο τότε μετὰ τοῦ συγκεφαλαιωθέντος τόκου εἰς δραχ. 58,159.25 κατὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐκδεδομένην καὶ ὑποβαλλομένην ὑφ' ἡμῶν πιστοποιήσιν.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ λαχείου παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ λαχείου τούτου δὲν φαίνεται ἐκτελουμένη κανονικῶς. Διότι δὲν ἐκρατεῖτο δι' αὐτὸ βιβλίον τοιοῦτον. ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὸ οἰκείον ὄργανικὸν Διάταγμα κλήρων νὰ φαίνωνται ἐκάστης περιόδου οἱ παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὸ λαχεῖον ἀποστελλόμενοι πρὸς ἐκποίησιν κλήροι, οἱ ἐκποιηθέντες καὶ οἱ μὴ ἐκποιηθέντες·

οὐδὲ εἰδικὸν βιβλίον τῶν κληρώσεων, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ φαίνωνται οἱ κατὰ περιόδους τιθέμενοι κατ' ἀριθμούς εἰς τὴν κληρωτίδα κληροὶ καὶ οἱ ἐξαγόμενοι τῆς κληρωτίδος κερδαλέοι. Οὗτοι δὲ οἱ μὴ ἐκποιηθέντες, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν κηρυχθέντες κερδαλέοι κληροὶ τί ἐγένοντο. Ἐνῶ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων, τοιούτων κρατουμένων, καὶ ἐκ τῶν ἐκάστοτε κατὰ τὰς κληρώσεις συντασσομένων πρωτοκόλλων δύναται πάντοτε νὰ προκύπτῃ ὁ ἀπαιτούμενος κανονικὸς ἔλεγχος.

Παρατηροῦμεν προσέτι ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκδιδομένης Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δὲν φαίνεται ἡμῖν κανονικὴ· διότι δὲν παρουσιάζεται λογαριασμὸς τῶν ἐκτυπουμένων κατὰ περιόδους τευχῶν, τῶν διὰ συνδρομῶν ἢ ἄλλως πως διατιθεμένων, καὶ τῶν μὴ διατεθέντων τευχῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις νὰ βεβαιῶται.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ δι' εἰσιτηρίου ἐπὶ πληρωμῇ θέα τῶν Μυκηναίων, Αἰγυπτιακῶν καὶ λοιπῶν ἀρχαιοτήτων, τῶν συγκροτουσῶν τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ Μουσεῖον, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρᾳ πᾶσης πληρωμῆς, ἀφοῦ τοιαύτη ἀφέθη καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄλλοις μουσεῖοις εἴσοδος. Διότι αἱ ἀρχαιότητες αὗται, καὶ μάλιστα αἱ ἐξ Αἰγύπτου κομισθεῖσαι, εἶνε καὶ ἄδικον νὰ φορολογῶνται θεώμεναι.

Φρονοῦμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ διευθέτησις καὶ παράστασις τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, ἀρίστη ἄλλως τε ἐπὶ εὐπρεπεῖᾳ οὕσα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. ἐπιμελητοῦ αὐτῶν, δεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου αὐτῆς τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐκτυπώσεως τῶν ἤδη ἐν χειρογράφοις βιβλίοις ὑπαρχόντων καταλόγων αὐτῶν, καταρτιζομένων εἰς εἰδικούς· καίτοι εἰδότες ὅτι τὸ ἔργον τῆς καταρτίσεως καὶ ἐκτυπώσεως ἔσεται πολύμοχθον, ὡς δεόμενον καὶ χρόνον μακροῦ, καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς.

Ἐκ δὲ τῆς ἐξετάσεως καὶ παραβολῆς τῶν στοιχείων πρὸς τὰ βιβλία εὐρίσκομεν ὅτι ἐπὶ τῶν ἐσόδων μὲν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Γιαννοπούλου δὲν ἐσημειώθησαν εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὡς μὴ παραδοθέντα δῆθεν εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ τὰ ποσά, τὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμούς 88, 112, 113 καὶ 130 διπλοτύπων εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ κλητῆρος τῆς Ἐταιρίας Θεοδ. Κουτσούλη, ἀπὸ τοὺς κ. κ.

Ἐλ. Ῥηγιάδην συνδρομ. τοῦ ἔτους 1886	Δρ.	25.—
Γ. Ἀντωνιάδην	»	15.—
Δ. Πετρίδην	»	15.—
καὶ Β. Γιαννούλην	»	15.—
	Δρ.	<u>70.—</u>

Ἐπὶ τῶν Ἐξόδων δὲ ἐσημειώθησαν εἰς πίστωσιν ἐπὶ πλέον » 10.—
καὶ τοῦτο, διότι, ἐνῶ τὰ πληρωθέντα ποσὰ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἄριθ. 140 ἐντάλματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὰς συναπτομένης ἀποδείξεις τῶν ληπτῶρων καὶ τὴν σχετικὴν κατάστασιν, ὀρθῶς ἀθροιζόμενα ἀνέρχονται εἰς Δρ. 563,35
ἐσημειώθη εἰς πίστωσιν τὸ ἐπὶ τοῦ ἐντάλμ. μεταγεγραμμένον ποσὸν » 573,35
ἤτοι ἐπὶ πλέον Δρ. 10,—

Δρ. 80.—

καὶ οὕτως αὐταὶ μετὰ τοῦ προεκτεθέντος ὑπολοίπου τῶν » 12,501.38
ἀναβιβάζουσι τὸ ὡς ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ Γιαννοπούλου ὑπόλοιπον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1886 εἰς Δρ. 12,581.38

Ἄλλ' ὅμως τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον φρονοῦμεν ὅτι δύναται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, καὶ ὅπως μὴ μεταβληθῇ τὸ ἐν τῷ δημοσιευθέντι λογαριασμῷ καθορισθὲν ὑπόλοιπον δραχ. 12,501.38 τῆς διαχειρίσεως ταύτης τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπόληψιν καὶ τοῦ μικροῦ τούτου ποσοῦ τῶν δραχ. 80, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν δραχ. 70 δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπιβαρύνουσαι τὸν εἰσπράξαντα, ἀλλὰ μὴ παραδόντα ταύτας τῷ ταμίᾳ, αἱ δὲ δραχ. 10, ὡς ἐπιβαρύνουσαι τὸν προκαλέσαντα τὴν ἔκδοσιν τοῦ μνησθέντος ὑπ' ἄριθ. 140 ἐντάλματος, σφαλόντα δὲ κατὰ τὴν ἄθροισιν τῶν ἐν τῇ συνοδευούσῃ αὐτὸ καταστάσει σημειουμένων ποσῶν.

Ἐπὶ τούτοις λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τῇ

Σ. Συνελεύσει ὅτι κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, σχηματισθεῖσαν ἐκ τε τῆς μελέτης τοῦ διέποντος τὰ τῆς Ἑταιρίας ὀργανισμοῦ, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐκάστοτε συνυποβαλλομένων ὡς στοιχείων τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου αὐτῆς, ἐν αὐτῷ τῷ Ὀργανισμῷ ἐγκτεται κυρίως τὸ αἷτιον τῆς κακῆς ἢ ἀμφιβόλου διαχειρίσεως· διότι ἐν τοῖς στοιχείοις, βιβλίοις καὶ ἐγγράφοις, τοῖς κρατουμένοις ἐπὶ τῇ βάσει τοιοῦτου Ὀργανισμοῦ, ἐπικρατοῦσι συνήθως ἢ τε ἀταξία καὶ αἰ ἐκ ταύτης προκύπτουσαι ἐλλείψεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὰ τοιαῦτα στοιχεία καθίστανται καὶ ἀνεπιτήδεια πρὸς ἀσφαλῆ ἔλεγχον τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Διότι τῆς ἐκ τοιοῦτου Ὀργανισμοῦ ἀπορρέουσας διαχειρίσεως, στηριζομένης μᾶλλον εἰς τὴν καλὴν πίστιν, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς κανονισμένους τύπους, εἰς τοὺς ὁποίους στηρίζεται πᾶσα δοσοληψία, ὑποκειμένη εἰς λογοδοσίαν καὶ εἰς εὐθύνας, ἐπόμενον ἦτο νὰ ὑπεκφεύγωσι πάντα ἔλεγχον οὐ μόνον τὰ ἤδη παρουσιαζόμενα χρηματικὰ ἑλλείμματα, καὶ τοὶ πρὸ ἐτῶν λαβόντα χώραν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι αἰ περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων παρουσιαζόμεναι ἀταξίαι, καὶ τοὶ πάντοτε ἴσως συμπαρομαρτοῦσαι μὲν, ἀλλ' ἀνορθούμεναι ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀπολογισμῶν· διότι βεβαίως, ἀφοῦ ἐγίνοντο εἰσπράξεις χρημάτων καὶ ἄνευ ἐκδόσεως οὐδὲ διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἐπόμενον ἦτο νὰ καλύπτονται αἰ τοιαῦται εἰσπράξεις, αἰ ὁποῖαι θὰ ὑπεξέφευγον ἴσως καὶ εἰς τὸ μέλλον πάντα ἔλεγχον, ἐὰν ὁ πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατὰ συνέχειαν διαχειριζόμενος τὸ ταμεῖον ἐπέζη, καὶ συντάττων ἐξέθετε πάντοτε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Διότι, ὡς πρὸς μὲν τὰ Ἔσοδα.

Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως ὤφειλεν ὁ διαχειριστὴς τοῦ τοιοῦτου Ταμείου νὰ κόπτη τὰ κανονικῶς μόνογεγραμμένα καὶ ἠριθμημένα κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἀποδεικτικά· καὶ διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν τὸ μὲν ἐκκοπτόμενον ἀπόσπασμα

νά παραδίδῃ τῷ πληρώσαντι, τὸ δὲ στέλεχος αὐτοῦ νά κρατῇ ταυτάριθμον ὡς ἀποδεικτικὸν χρέωσης τοῦ Ταμείου αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ παραδοθέντος ἡμῖν, ὡς κρατηθέντος τοιοῦτου βιβλίου παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, ἐξάγεται ὅτι οὗτος ἔκοψεν ἑπτὰ μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1-6 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 32, συμπληρωμένα ἀποδεικτικά· ἐν τοῖς βιβλίοις ὅμως Προχίρω τε καὶ Καθημερινῷ, σημειοῖ εἰς χρέωσιν του, ὡς ἐκκοπέντα τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1-50· ἦτοι σημειοῖ ἐν αὐτοῖς καὶ ἰδανικὰ διπλότυπα 43 τὸν ἀριθμὸν, ὡς ἐκδοθέντα, φρονῶν ὅτι ἡδύνατο βεβαίως καὶ ἀκολούθως νά συμπληρώσῃ καὶ ἐκδώσῃ ὅσα καὶ ὡς ἐβούλετο, βοηθούμενος ἔκ τε τῶν ἐν τοῖς εἰρημένους βιβλίοις προγεγενημένων ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφῶν καὶ ἐκ τῶν προὑπαρχόντων καλῇ τῇ πίστει εἰς χεῖρας αὐτοῦ, ἥδη δὲ συνημμένων ἐν τοῖς στελέχεσιν, ἀσυμπληρώτων μὲν, ἀλλὰ προὑπογεγραμμένων παρὰ τῶν κ. κ. Προέδρου καὶ Γραμματέως, ἀποδεικτικῶν.

Ἐπειτα ἐκτὸς τοῦ εἰρημένου βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως, τὸ ὅποιον αὐτός, ὡς ἄμεσος διαχειριστῆς ὁ Ταμίας ἐκράτει τόσον ἀτάκτως, ὡς ἐξεθήκαμεν, εὐρίσκομεν, παραδοθὲν ἡμῖν, καὶ ἕτερον, παρὰ τοῦ μνησθέντος κλητῆρος Θεοδ. Κουτσούλη, ὡς εἰσπράκτορος, κρατηθὲν ὡσαύτως ἀτάκτως καὶ ἀμεθόδως, μὴ στηριζόμενον δὲ οὐδὲ εἰς εἰδικούς καταλόγους τῶν εἰσπρακτέων ποσῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ἄμεσος διαχειριστῆς Ταμίας ὤφειλε κατὰ καιροὺς νά συνάπτῃ, ὅπως συνοδεύωσι τὸ τοιοῦτον βιβλίον.

Ἐκ δὲ τῆς παραβολῆς καὶ τοῦ τοιοῦτου βιβλίου πρὸς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου, Πρόχειρον καὶ Καθημερινόν, ἀνεκαλύφθησαν τά, ὡς προεξετέθη, μὴ σημειωθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου του ποσά. Ἄλλὰ τίνα οἱ Ἐλεγκταὶ δύνανται μετὰ πεποιθήσεως νά θεωρήσωσιν ὑπόχρεων διὰ τὰ ποσά ταῦτα, ἀφοῦ ὁ μὲν Ταμίας διὰ τῶν βιβλίων τοῦ Ταμείου του παριστᾷ ὅτι δὲν παρέλαβεν αὐτά, ὁ δὲ εἰσπράκτωρ ἰσχυρίζεται ὅτι, ὅσα ποσά εἰσέπραξε, μεταξύ τῶν ὁποίων εἰσὶ καὶ ταῦτα, τόσα καὶ παρέδωκε τῷ Ταμίᾳ; Περὶ τούτων γνωματεύομεν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι ἀπόκειται τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ νά ἀποφασίσῃ.

Παρατηροῦμεν πρὸς τούτοις ὅτι οὐδαμῶθεν μὲν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας ἠδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν διορισμὸν Εἰσπράκτορος, εἰ μὴ Κλητῆρος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐπεφορτίσθη τὴν εἰσπραξίν τῶν τακτικῶν συνδρομῶν, περιοριζομένων εἰς τὰς Ἀθήνας, μισθοδοτούμενος πρὸς δραχ. 100 κατὰ μῆνα, καὶ λαμβάνων οὐ μόνον ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεών του, ἀλλὰ καὶ ἀμοιβὰς ἀπαξ ἢ καὶ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡφείλει βεβαίως νὰ ᾔνε τακτικώτερος καὶ ἀκριβέστερος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοσοληψίας, ἐνῶ ὁ κυρίως φέρων τὴν εὐθύνην προϊστάμενος αὐτοῦ Ταμίας οὔτε μισθὸν οὔτε ἀμοιβὰς ἀπολαμβάνει ἄλλας, εἰ μὴ τὰς ὑλικὰς ἢ ἠθικὰς ζημίας.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ Ἐξοδα.

Τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις σημειούμενα εἰς πίστῳσι τοῦ Ταμείου ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν γενομένων δαπανῶν εὐρέθησαν ἅπαντα, καὶ αὐτὸ τὸ παρὰ τοῦ κ. Χρ. Δροσίνη μὴ εὐρεθὲν ὑπ' ἀριθ. 198 δραχ. 553, ἐξωφλημένα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ὀρθῶς· ἀλλά, ἐκδεδομένα παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ μνησθέντος Ὀργανισμοῦ, καὶ ἐπομένως μὴ στηριζόμενα εἰς προϋπολογισμὸν τινα, εἴτε ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑταιρίας εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἐψηφισμένον καὶ ὀπωσδήποτε τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὀρίζοντα, συγγέουσι ὡσαύτως, ὡς καὶ αἱ μνησθεῖσκι ἐπὶ τῶν Ἐσόδων ἀνωμαλίας, τὴν κρίσιν τοῦ ἐξελέγχοντος. Διότι οὗτος οὐδὲ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται πάντοτε κατὰ τὸν ἔλεγχον νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει.

Διὰ ταῦτα, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἢ διαχειρίσις ἰδίως τοῦ Ταμείου καταστῆ κανονικὴ, προτείνομεν τροποποίησιν τῶν Ἐθρ. 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ διὰ τῶν διαταγμάτων τῆς 18 Ἀπριλίου 1862 καὶ 29 Μαΐου 1876 ἐγκεκριμένου καὶ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ τῆς Ἑταιρίας Ὀργανισμοῦ ὡς ἐξῆς.

Ἐθρ. 7. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἐνδεκαμελές, κατ' ἔτος ἐκλεγόμενον ἐν γενικῇ τῶν ἐταίρων συνελεύσει, καὶ συνιστάμενον ἐξ ἐνὸς Προέδρου, ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ἐνὸς Γραμματέως καὶ ὀκτῶ Συμβούλων.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοδι-

καίως παρίσταται πάντοτε ἄνευ ψήφου, ὡς Βασιλ. Ἐπίτροπος, καὶ ὁ παρὰ τῶ ὑπουργεῖω τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἢ, ἐν περιπτώσει καλύματος αὐτοῦ, ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀνομασθεὶς τῶν ὀκτῶ συμβούλων ὡς ἀναπληρωτής, ὅτε ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσα ψήφος εἶνε ἡ τοῦ Προέδρου.

Ἐκλέγεται δὲ καὶ Ταμίας, διαχειριστὴς ὑπόλογος ἐπὶ μισθῶ ὀριζομένῳ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐταιρίας, ὁ ὁποῖος, μὴ λαμβάνων μέρος ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰ μὴ ὁσάκις ἤθελε ζητηθῆ, καὶ τότε ἄνευ ψήφου, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας δεκσικισχιλίας δραχμὰς εἰς χρήματα ἢ εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἀξίαν λογιζόμενα, εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρ. 8. Τὸ Συμβούλιον βουλεύεται καὶ ἐνεργεῖ ὅσα συντείνουσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐταιρίας, παραδέχεται νέους ἐταίρους κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, φροντίζει περὶ πόρων χρηματικῶν καὶ περὶ τῆς σκοπίμου αὐτῶν χρήσεως, καὶ ὀρίζει πᾶσαν δαπάνην ἐπὶ τῇ βᾶσει προϋπολογισμοῦ, συντασσομένου καὶ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων.

Ἐτι δὲ συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως περὶ ἀνασκαφῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀρχαιοτήτων, προτείνει εἰς αὐτὸ γνώμην περὶ παντὸς ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων, ἐπιχειρεῖ ἀνασκαφάς, ἀγοράζει παντὸς εἶδους ἀρχαῖα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἐταιρίας, χορηγεῖ χρηματικὸν ποσὸν εἰς ὄντινα ἐγκρίνει χάριν ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν κατὰ τὰ ἰδίως περὶ τούτου ὀριζόμενα.

Συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου δις τοῦ μηνὸς καὶ ὁσάκις παρὰ δύο τοῦ συμβουλίου μελῶν ζητηθῆ.

Σκέπτεται δὲ καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῶν ἀνωτέρω, τὴν ἐνέργειαν τοῦ κανονισμοῦ ἀποβλεπόντων, καὶ ὑπογράφει τὰ πρακτικὰ.

Ἄρθρ. 9. Ὁ μὲν Πρόεδρος συγκαλεῖ τοὺς συμβούλους εἰς συνεδριάσεις, ὡς καὶ τοὺς ἐταίρους εἰς γενικὰς συνελεύσεις—διευ-

θύνει τὰς συζητήσεις — υπογράφει τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων καὶ συνελεύσεων καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἑταιρίας. Τὴν δὲ 31 Δεκεμβρίου κλείει τὴν διαχείρισιν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐγγράφων ὑπὸ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν κρατουμένων βιβλίων τὸ « Ἐθεωρήθη » — τὴν χρονολογίαν, καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικά, κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ συνυπογράφει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὑπογραφόμενα ἔγγραφα — συντάσσει τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς Ἑταιρίας, τὴν ὁποίαν ἔκθεσιν, ἀφοῦ ἐγκριθῆ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀπαγγέλλει εἰς τὴν α' τῶν δύο ἐνιαυσίων Συνελεύσεων. Προσέτι ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, μέχρις οὗ ἡ αὔξησης τοῦ Μουσείου ἀπαιτήσῃ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων εἰς πλειότερας μοίρας, ὅτε τὸ Συμβούλιον δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διαφορῶν μοιρῶν εἰς διάφορα μέλη τῆ ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑταίρων.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κρατεῖ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ περιλήψεις τῶν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφασισθέντων καὶ ἀνακοινοῖ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὅσα εἰς ἕκαστον ἀφορῶσιν.

Ὁ δὲ Ταμίας τῆς Ἑταιρίας, ἀφοῦ καταθέσῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεώς του εἰς τὸ Προεδρεῖον, παραλαμβάνει τὰ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς παραδιδόμενα χρήματα καὶ πληρώνει τὰ ἐκδιδόμενα εἰς βᾶρος αὐτοῦ χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ τὰς ἐκκαθαριζομένας δαπάνας τῆς Ἑταιρίας.

Κρατοῦνται δὲ τὰ ἐξῆς βιβλία:

Ὑπὸ μὲν τοῦ Προεδρείου

Διπλότυπον βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων καὶ
Βοηθητικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὑπὸ δὲ τοῦ Ταμίου

Πρόχειρον ἢ βιβλίον πρωτοσημειώσεων.
Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς.

Ἡμερολόγιον (Καθημερινόν), ὅπερ ἐστὶ καὶ ἰδίως βιβλίον ταμείου.

Καθολικὸν καὶ

Βοηθητικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἐὰν δὲ ἐγκριθῆ νὰ γείνη χρῆσις ἀρχαιολογικοῦ λαχείου, δέον νὰ κρατῶνται καὶ ἰδιαιτέρα βιβλία, ἧτοι

Βιβλίον λαχείου, καὶ

Εἰδικὸν βιβλίον τῶν περιοδικῶν κληρώσεων, ἐξ ὧν ὁ Ταμίας ὀδηγούμενος θέλει σημειοῖ ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς εἰς χρέωσιν μὲν τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας τοὺς ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξαγομένους κερδήσαντας κλήρους κατ' ἀριθμοὺς αὖξοντας, εἰς πίστωσιν δὲ τοὺς παρουσιαζομένους καὶ ἐξοφλουμένους παρὰ τῶν δικαιοῦχων.

Καὶ ὅπως τὰ μὲν κρατούμενα βιβλία λογιζονται γνήσια, αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαὶ ἰσχυραὶ, καὶ πᾶσα ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία κανονικὴ

α') Τὸ μὲν Ἡμερολόγιον μονογραφεῖται καὶ θεωρεῖται πρὸ πάσης ἐν αὐτῷ ἐγγραφῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τὰς τοῦ Νόμου ΤΑΖ' τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1869 περὶ χαρτοσήμου· τὰ δὲ λοιπὰ βιβλία μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας. Ἡ μονογράφησις δὲ συνίσταται εἰς τὴν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου φύλλου δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων σημείωσιν τοῦ αὖξοντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, ἐπὶ πάντων μὲν τῶν ἄλλων φύλλων τιθεμένης τῆς μονογραφῆς τοῦ Προέδρου, ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου, ὀλοκλήρου τῆς ὑπογραφῆς ὑπ' αὐτοῦ.

β') Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ὁ Ταμίας ἐκδίδωσι γραμματίον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἐκ τοῦ τριπλοτύπου βιβλίου, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ.

Οἱ πληρωταὶ ἢ οἱ ἐντολοδόχοι αὐτῶν, παραδίδοντες χρήματα εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑταιρίας, ὑπογράφουσι τὸ στέλεχος τοῦ τριπλοτύπου γραμματίου εἰσπράξεως, προσέχοντες ὥστε νὰ συμφωνῆ τοῦτο καθ' ὅλα πρὸς τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐκκοπτόμενα ἀπόσπασμά τε καὶ τὸ εἰς τοῦτο παράρτημα, ἅπερ ἐγχειρίζει αὐτοῖς ὑπογεγραμμένα ὁ Ταμίας.

Τὰ τριπλότυπα γραμμатια παραλαβῆς θεωροῦνται ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποκόπτοντος τὰ παραρτήματα, ἅτινα καταχωρίζει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐν βιβλίῳ, ἐπὶ τούτῳ κρατουμένῳ παρ' αὐτοῦ.

γ') Πᾶσα εἰσπραξις χρημάτων τῆς Ἑταιρίας θεωρεῖται ὡς μὴδὸλως γενομένη, ἂν δὲν γείνη ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἐκδεδομένη συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' ἐδαφίοις ἐκτεθειμένα.

δ') Διὰ πᾶσαν ἐκκαθαριζομένην καὶ ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τοῦ προεδρείου δαπάνην ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κοπτόμενον ἐκ στελέχους βιβλίου διπλοτύπου, χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅπερ ἐξαργυροῦται ὑπὸ τοῦ ταμίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν δικαιούχων.

Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὀφείλοντος συνάμα νὰ καταχωρίσῃ αὐτὸ εἰς βοηθητικὸν βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενον.

ε') Πᾶσα δαπάνη, μὴ στηριζομένη εἰς χρηματικὸν ἔνταλμα καὶ εἰς τακτικὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, ἐπιβαρύνει ἀτομικῶς τὸν Ταμίαν καὶ οὐχὶ τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας.

ς') Ὅλαι αἱ πράξεις, εἴτε εἰς εἰσπραξίν, εἴτε εἰς πληρωμὴν ἀφορῶσιν, ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ, ἅμα τελεσθῶσιν, εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίον· ἐκ τούτου δὲ εἰς τὸ καθημερινόν, εἰς τὸ καθολικόν καὶ εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον.

Τὰ βιβλία ταῦτα δέον νὰ ὦσιν ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ νὰ ἀκολουθῶσιν ἢ μίᾳ κατόπιν τῆς ἄλλης κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν, χωρὶς χάσματα, παρεισγραφάς, ξύσματα ἢ ἀλλοιωσεις.

ζ') Οἱ τίτλοι, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κινητὴ περιουσία τῆς Ἑταιρίας κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἰς ἣν ὀφείλει ὁ Ταμίας νὰ καταθέτῃ καὶ τὰ πλεόν τῶν ὑφισταμένων διὰ τὰς δαπάνας τῆς Ἑταιρίας ἀναγκῶν ὑπάρχοντα ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ χρήματα.

η') Οὐ μόνον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ

τὸ καθήκον νὰ ἐπιθεωρῇ ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλου τὸ ταμείον τῆς Ἑταιρίας ὡσάκις θελήσῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ Γεν. Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως μετὰ τριῶν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἐὰν ἀνακαλυφθῶσιν ἀταξίαι, δίδουσαι εὐλογον ὑπόνοιαν καταχρήσεως, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος καὶ λαμβάνονται τὰ ὑπὸ τῶν Νόμων ἐπιτρεπόμενα μέτρα· προσκαλεῖ δὲ ἐκτάκτως εἰς συνέλευσιν τοὺς Ἑταίρους, ὅπως ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς αὐτήν, καὶ γεινῇ ἐν ἀνάγκῃ νέα ἐκλογὴ Ταμίου ἢ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκάστοτε παρόντες Ἑταῖροι, προσκαλούμενοι παρὰ τοῦ Προεδρείου πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος δι' Ἐφημερίδων, καὶ εἰς ἕκαστος δι' ἰδιαιτέρου προσκλητηρίου, συνέρχονται ἀναγκαστικῶς εἰς γενικὴν συνέλευσιν δις ἐντὸς ἐκάστου ἔτους· καὶ πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, ἵνα λάβωσι λόγον παρὰ τῶν διαχειρισσαμένων τὰ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἀκούοντες τὰς περὶ τῆς διαχειρίσεως ἐκθέσεις τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίου, ὑποβάλλοντος συγχρόνως τὸν Ἰσολογισμόν τῆς διαχειρίσεώς του, καὶ ἐκλέξωσι τριμελῆ πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας Ἐπιτροπὴν· δεῦτερον δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν, ἵνα ἀκούσωσι τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἐκλέξωσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις διαμενοντῶν Ἑταίρων τὸ νέον Συμβούλιον, ἐν τῷ ὁποίῳ δεῖον νὰ μένωσι πάντοτε τέσσαρα ἐκ τῶν συνιστῶντων τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους Συμβούλιον μέλη.

Ἀμφότεραι αἱ συνέλευσεις αὗται λογιζονται πλήρεις καὶ ὅταν ἐκ τῶν Ἑταίρων, προσηκόντως προσκληθέντων, συνέλθωσιν ὅσοι δήποτε τὸν ἀριθμὸν.

Ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ Συμβουλίου γίνεται διὰ δύο ψηφοφοριῶν· διὰ μὲν τῆς πρώτης ψηφοφορουμένων τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, διὰ δὲ τῆς δευτέρας, τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἀποφασίζει ὁμως ἡ σχετικὴ πλειονοψηφία.

Ἐκτὸς ὁμως τῶν ῥηθεισῶν συνελεύσεων συγκαλοῦνται προς-

ἔτι οἱ Ἐταῖροι καὶ ἐκτακτως πρὸς ἀκρόασιν ἀρχαιολογικῶν
διατριβῶν, ἢ ὅσας ἄλλη τις χρεία τῆς Ἐταιρίας καλέσῃ
τοῦτο.

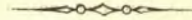
Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

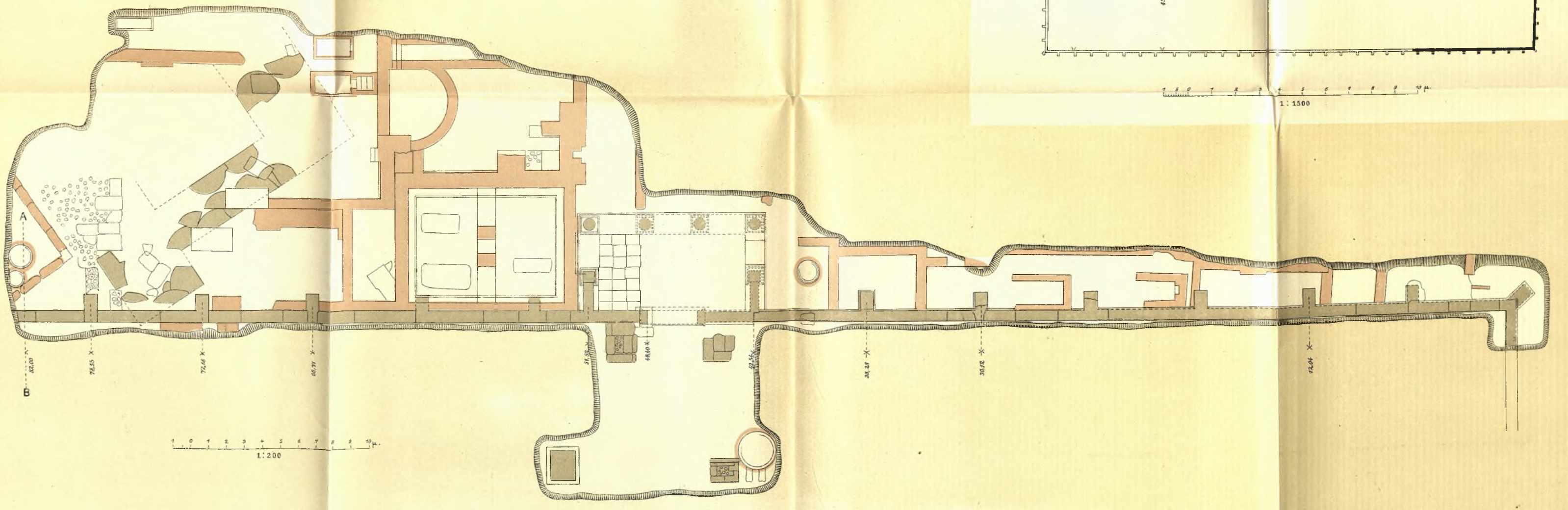
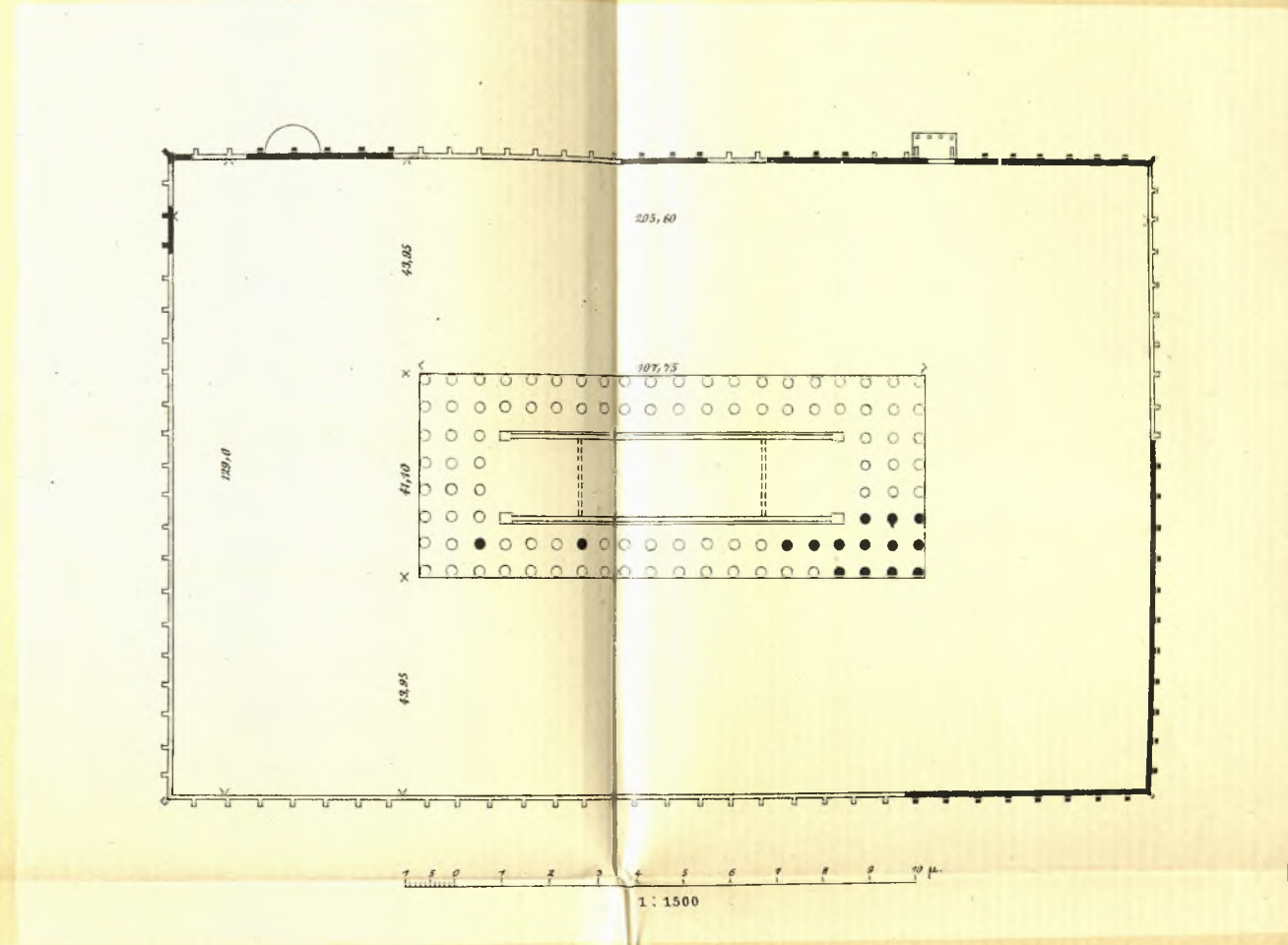
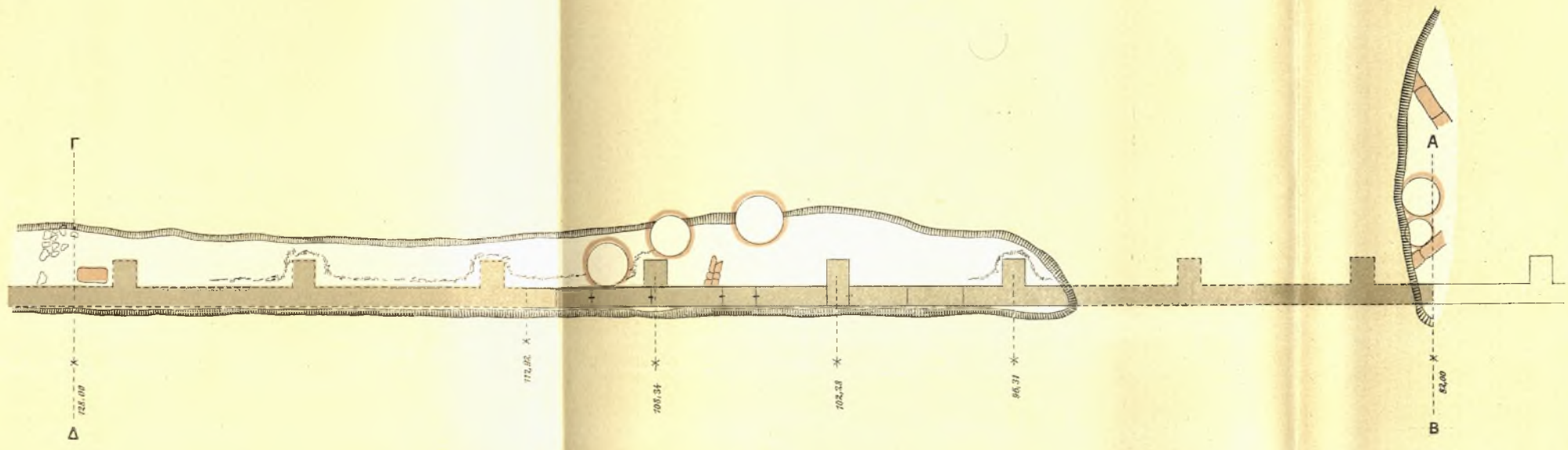
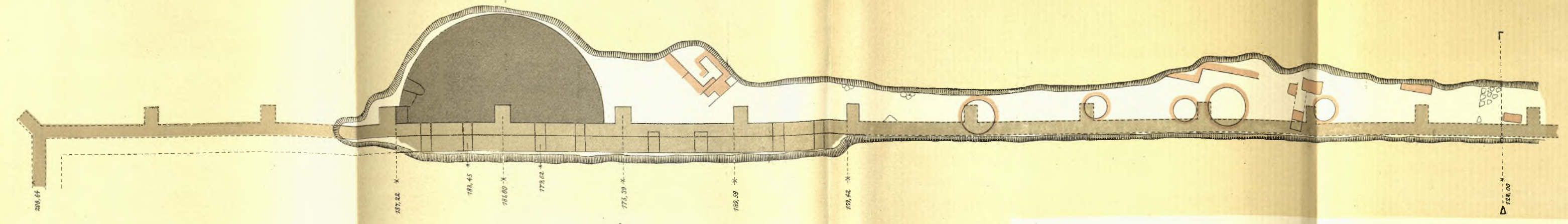
Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. ΠΑΥΛΑΚΗΣ

Μ. Ν. ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ

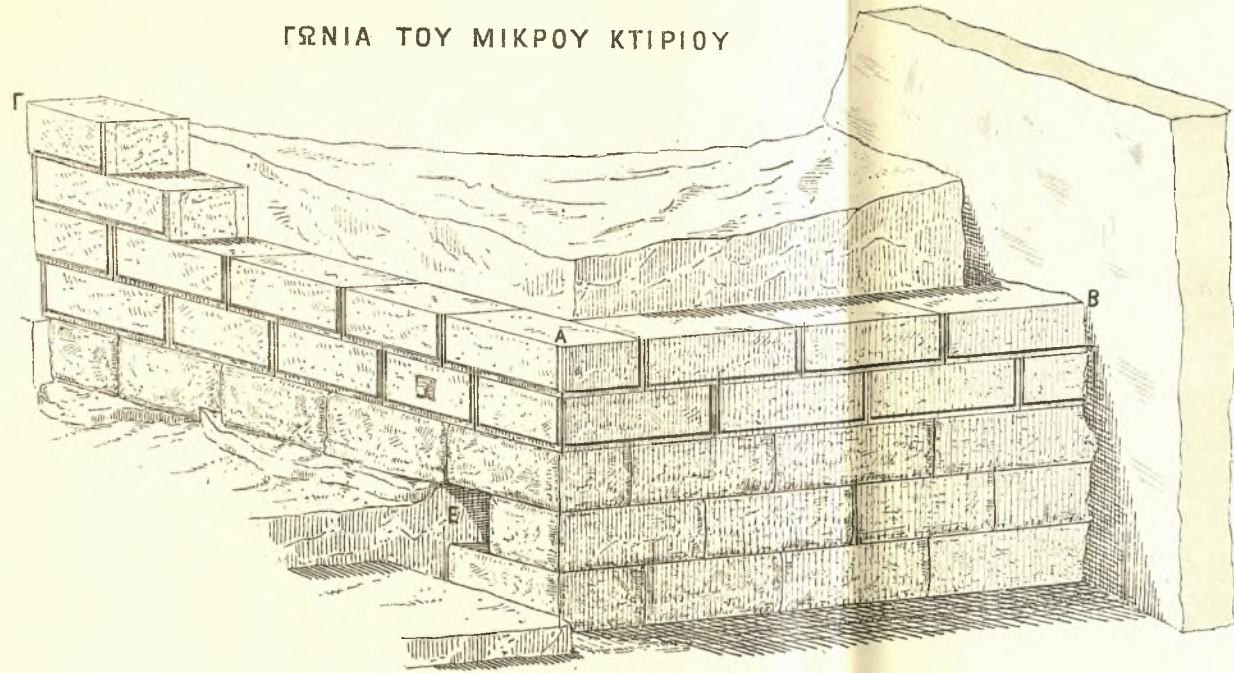

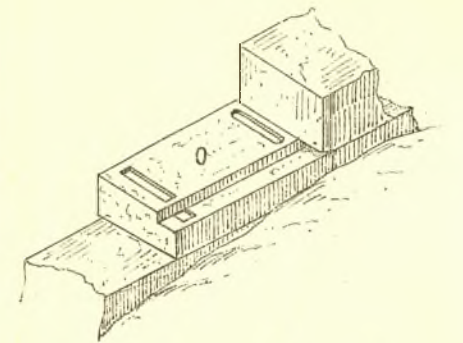
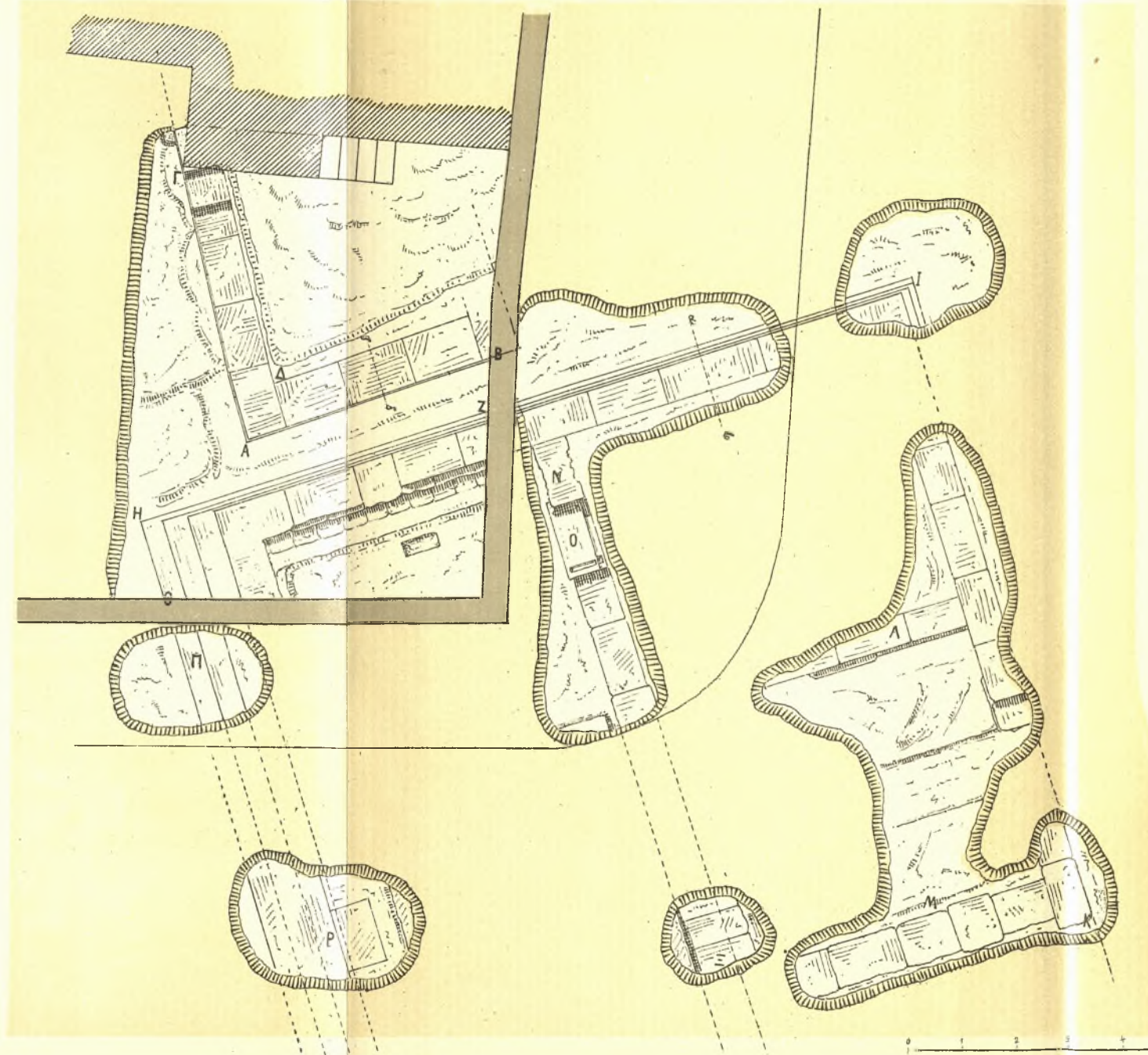
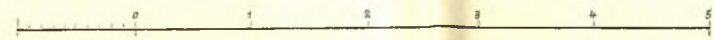
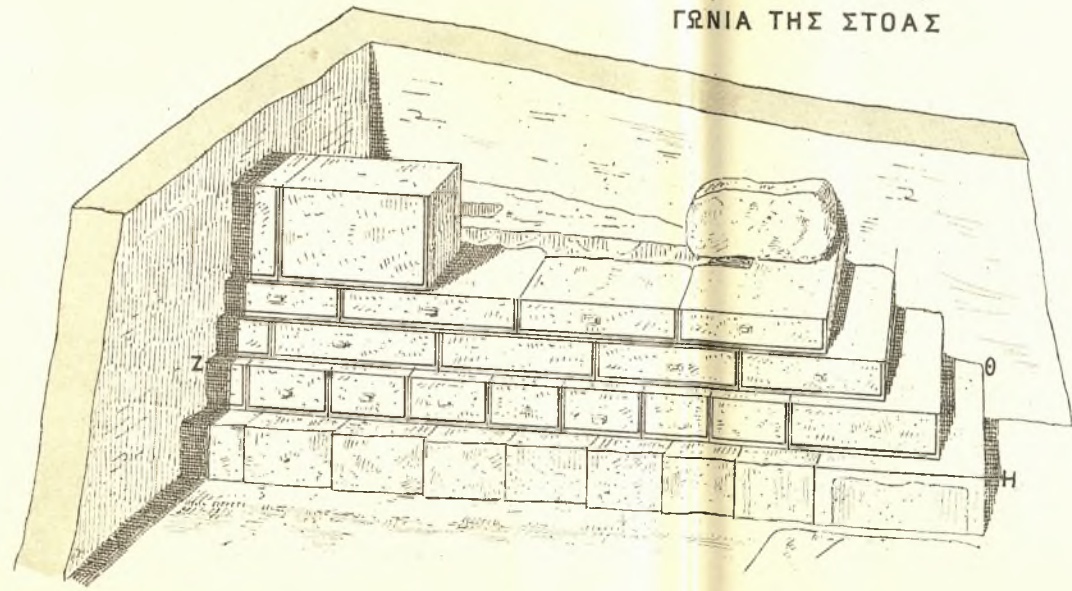

ΑΡΧΑΙΑ ΚΤΙΡΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

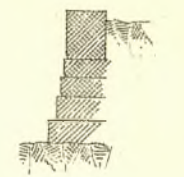
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

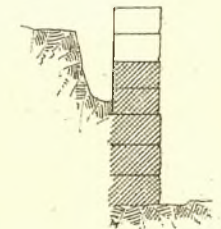
ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ

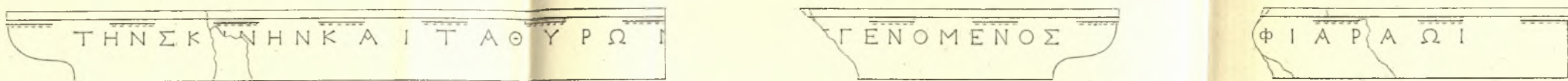
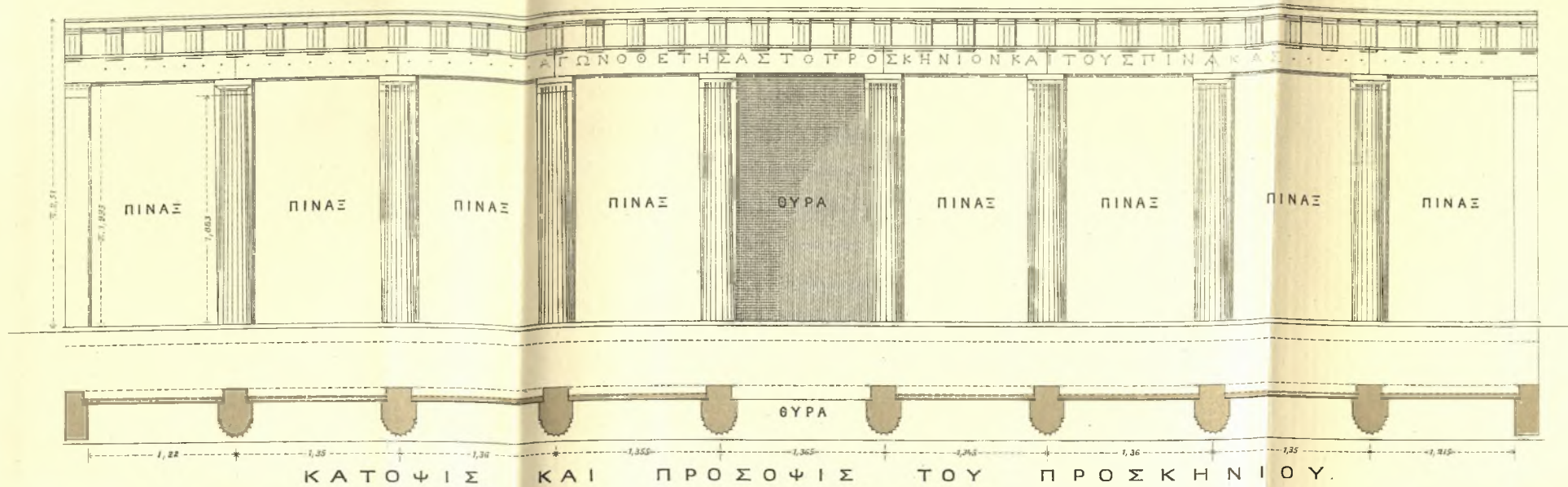
Ἀπορία τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας

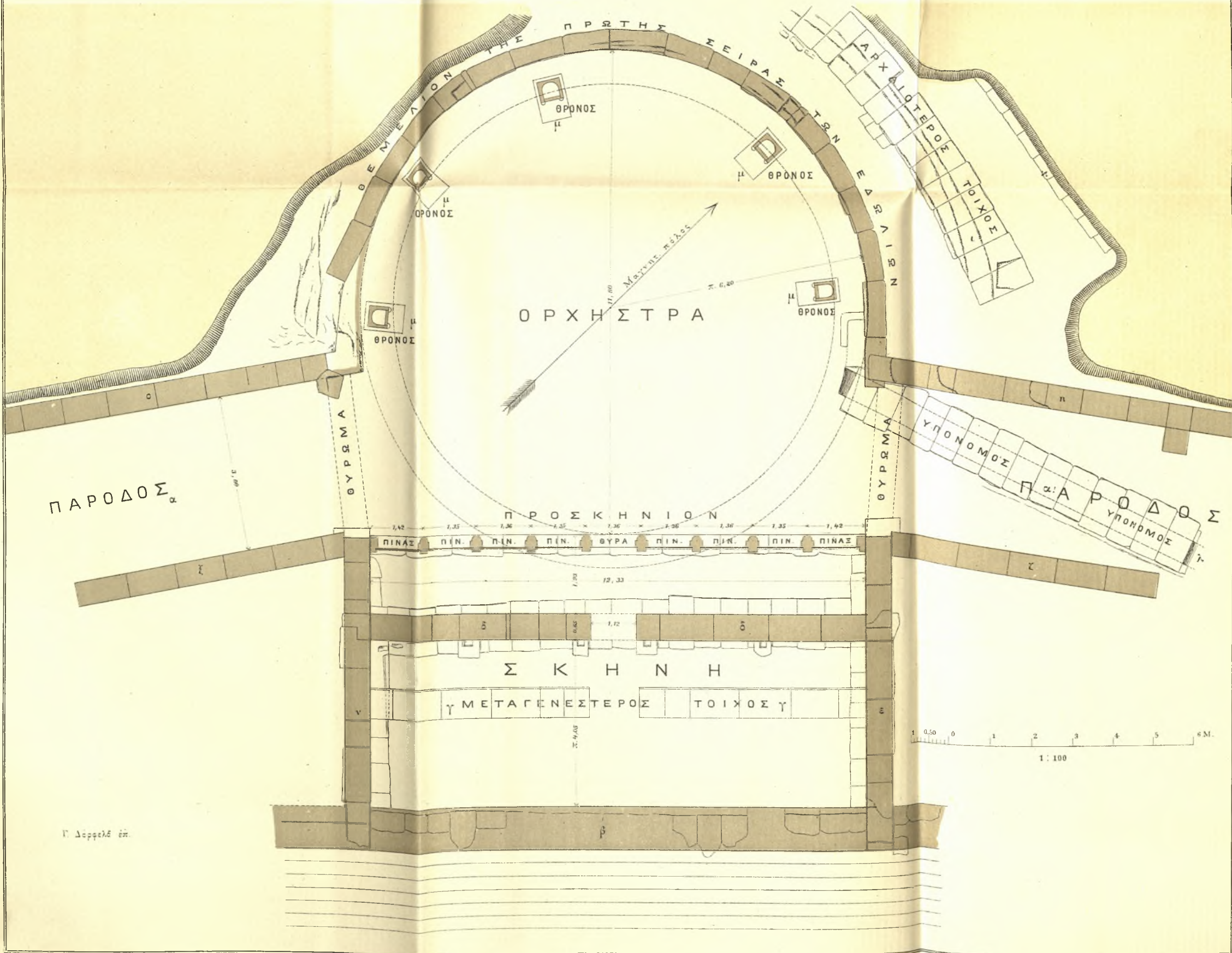
Τομή α-β

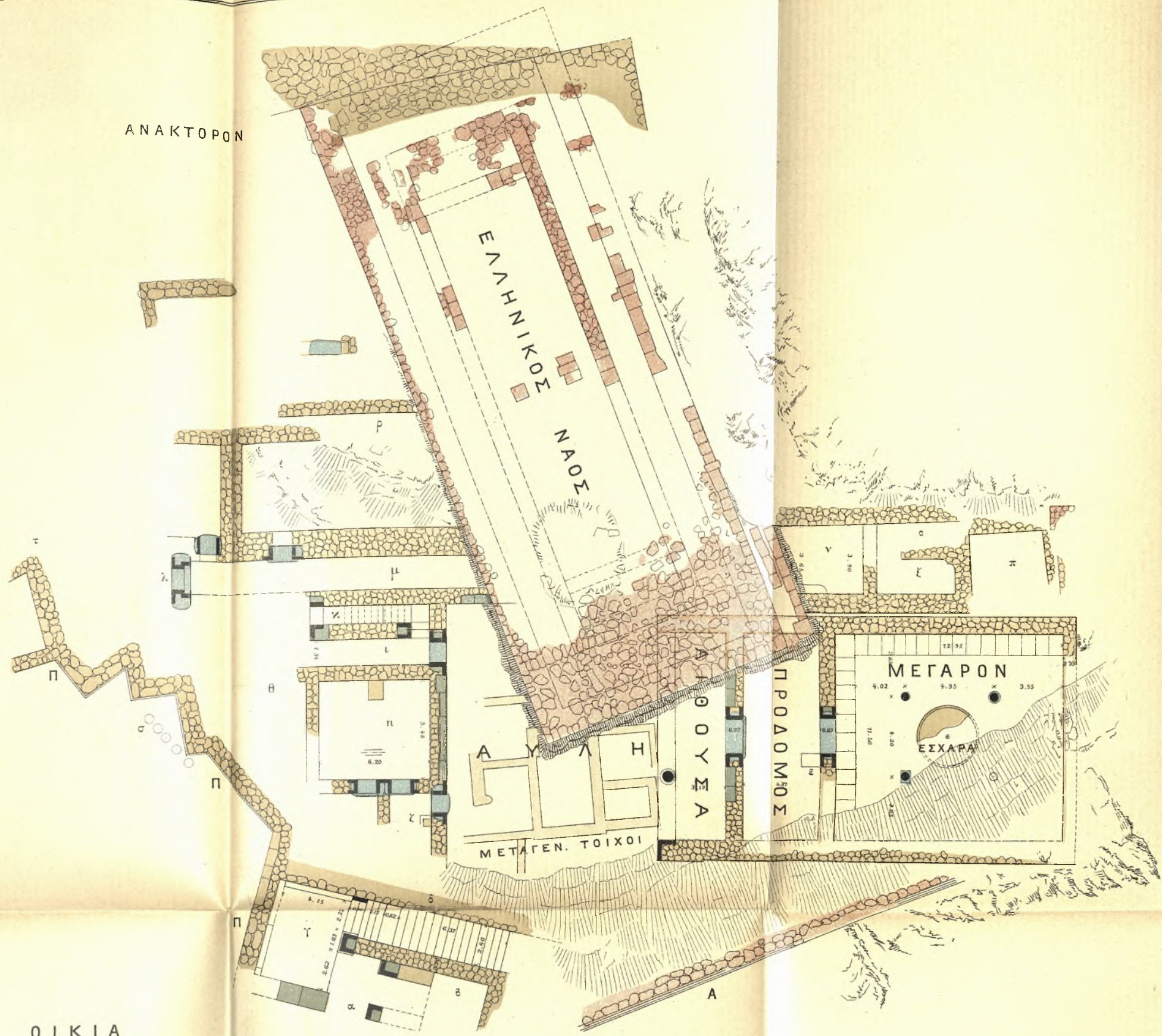

Τομή γ-δ

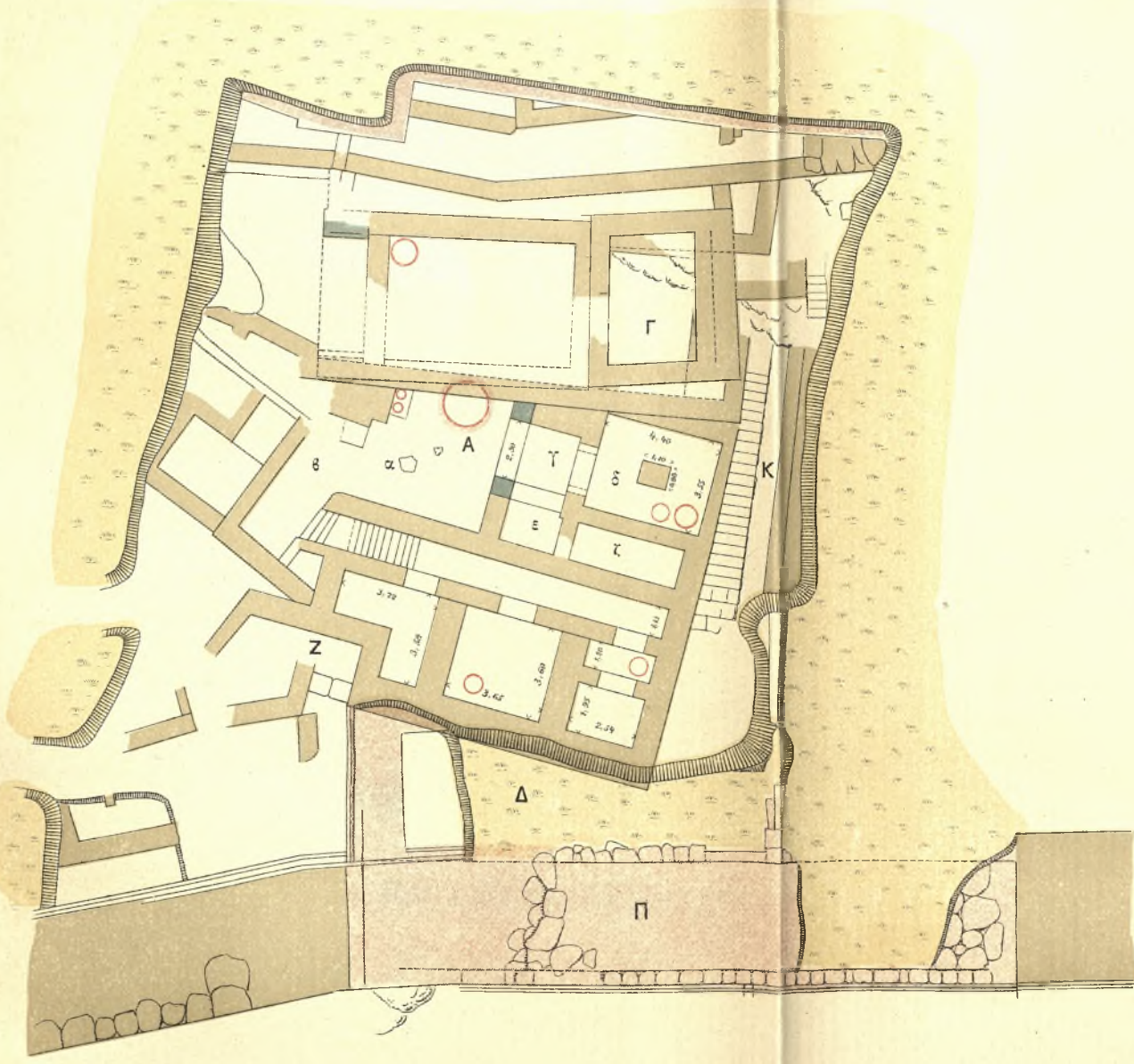

ΕΠΙΣΤΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ
ΤΟ ΕΝ ΤΩ ΑΜΦΙΑΡΕΙΩ ΘΕΑΤΡΩΝ.

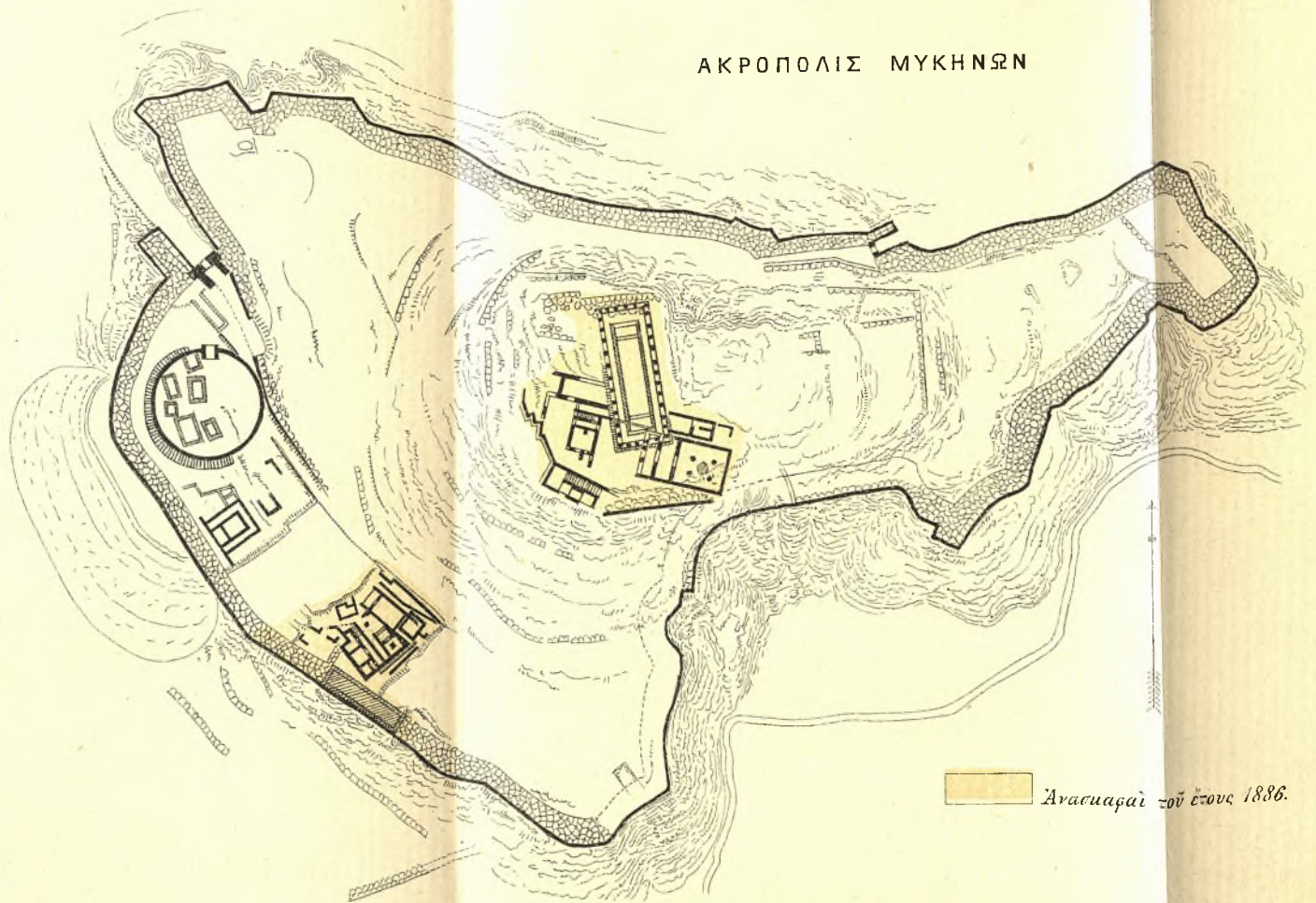

ΟΙΚΙΑ

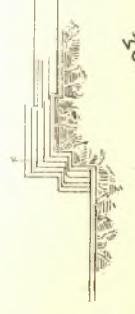

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΜΥΚΗΝΩΝ

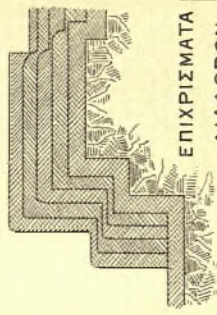
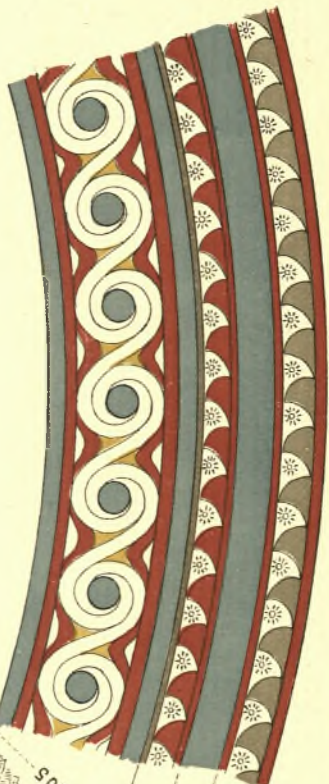
Ανασκαφαι του ετους 1886.

ΤΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΧΑΡΑΣ
3,40μ.

ΤΟΜΗ ΤΟΥ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ

0,205
0,07
0,05
0,07

ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΕΠΟΧΩΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΣΧΑΡΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδεται κατὰ τριμηνίαν ἐν τεύχῳ σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοῦλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ τῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκαεξί.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΗΕΚ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν :

Τόμος Α^{ος} 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοὶ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Β^{ος} 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοὶ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γ^{ος} 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοὶ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δ^{ος} 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοὶ, 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ε^{ος} 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοὶ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὰ 1^{ον} καὶ 2^{ον} τεύχος τοῦ 1888 ἐκδοθήσονται προσεχῶς.

ΕΝ Τῷ ΜΟΥΣΕΙῳ
ΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΠΩΔΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική, ἀφορωσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἐκαστον τεύχος Δρ. 1	Δρ. 1
Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδόμενη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α' - ΙΒ' » 12	» 12
— 1869 - 1874. Τεύχη ΙΓ' - ΙΖ'. Ἐκαστον τεύχος » 3	» 3
Ἐπιγραφαὶ ἀνεκδότοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3 (τὸ 1 ^{ον} φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4 ^{ον} . Ἐκαστον τεύχος. » 1	» 1
Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεγθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1853. 4 ^{ον} μετὰ 8 πινακῶν » 1	» 1
Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκδότοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Φυλλάδιον Α ^{ον} (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις, 1860. 4 ^{ον} » 1	» 1
Γενικαὶ συνελύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4 ^{ον} . Ἐκαστον τεύχος. » 1	» 1
Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεύχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8 ^{ον} . Ἐκαστον τεύχος » 1	» 1
— 1882-1886. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1886. 1888. Τεύχη 5 εἰς 8 ^{ον} . Ἐκαστον τεύχος » 3	» 3

